

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 14. juni 2017 i

sag nr. BS 7A-1407/2015:

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
Langelinie Allé 35
1200 København K
mod

S1

sag nr. BS 7A-1408/2015:

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
Langelinie Allé 35
1200 København K
mod

S2

og

S3

og

S4

og

S5

og

S6

og

S7

og

S8

og

S9

sag nr. BS 7A-2154/2015:

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
Langelinie Allé 35
2100 København Ø
mod

S10

og

S11

og

S12

og

S13

og

S14

sag nr. BS 7A-2179/2015:

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
v/likvidator Q og H
Langelinie Allé 35
2100 København Ø
mod

S15

og

S16

og

S17

og

S18

og

S19

sag nr. BS 7A-2198/2015:

Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation
v/likvidator Q og H
Langelinie Allé 35
2100 København Ø
mod

S20

og

S21

og

S22

og

S23

og

S24

og

S25

og

S26

sag nr. BS 7A-111/2016:

Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation

v/ likvidatorerne adv Q
Langelinie Allé 35
2100 København Ø
mod

S27

og

S28

sag nr. BS 7A-112/2016:

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
v/ likvidatorerne adv Q
Langelinie Allé 35
2100 København Ø
mod

S29

og

S30

og

S31

og

S32

og

S33

og

S34

og

S35

og

S36

og

S37

og

S38

og

S39

og

S40

sag nr. BS 7A-195/2016:

Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation

Langelinie Allé 35

2100 København Ø

mod

S41

og

S42

og

S43

og

S44

og

S45

og

S46

og

S47

og

S48

og

S49

Sagens baggrund og parternes påstande

Under sagerne, der er i medfør af retsplejelovens § 12, stk. 3, er behandlet af tre dommere, skal retten navnlig tage stilling til, om forsikringstagerne skal anerkende, at forsikringsaftalerne indgået mellem Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) og forsikringstagerne er ugyldige efter selskabslovens § 127 eller som følge af proforma.

Sagerne er i medfør af retsplejelovens § 254, stk. 1, forberedt og hovedforhandlet sammen.

Nogle af sagerne er oprindeligt anlagt ved Retten i Holbæk og derefter i medfør af retsplejelovens 254, stk. 2, henvist til Retten i Roskilde for at kunne blive behandlet sammen med de øvrige sager.

I nogle af sagerne har der oprindeligt været flere sagsøgte, men disse sagsøgte er udgået af sagen efter indgåelse af forlig eller dom, uden nogen part er tilkendt sagsomkostninger.

Sag nr. BS 7A-1407/2015 blev anlagt den 11. august 2015 ved Retten i Roskilde.

Sag nr. BS 7A-1408/2015 blev anlagt den 11. august 2015 ved Retten i Roskilde.

Sag nr. BS 7A-2154/2015 blev anlagt den 4. december 2015 ved Retten i Roskilde.

Sag nr. BS 7A-2179/2015 blev anlagt den 7. december 2015 ved Retten i Roskilde.

Sag nr. BS 7A-2198/2015 blev anlagt den 10. december 2015 ved Retten i Roskilde.

Sag nr. BS 7A-111/2016 blev anlagt den 10. december 2015 ved Retten i Holbæk og henvist til Retten i Roskilde den 15. januar 2016.

Sag nr. BS 7A-112/2016 blev anlagt den 11. december 2015 ved Retten i Holbæk og henvist til Retten i Roskilde den 15. januar 2016.

Sag nr. BS 7A-195/2016 blev anlagt den 2. december 2015 ved Retten i Holbæk og henvist til Retten i Roskilde den 29. januar 2016.

Sagsøger, Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation, har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1:

S1 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S1 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S1 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 2:

S10 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S10 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S10 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med policenr. X .

Påstand 3:

S11 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S11 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S11 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 4:

S12 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S12 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S12 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 5:

S13 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S13 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S13 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 6:

S14 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S14 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S14 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 7:

S20 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S20 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S20 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 8:

S21 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S21 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S21 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 9:

S22 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S22 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S22 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 10:

S23 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S23 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S23 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 11:

S24 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S24 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S24 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 12:

S25, tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S25, og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S25, ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på

grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 13:

S26 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem
S26 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med po-
lice nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S26
ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i
likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 14:

S27 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S27
og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X
er ugyldig, og *subsidiært*, at S27 ikke har medlemsrettighe-
der i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af
forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 15:

S28 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem
S28 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police
nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S28 ikke har
medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation)
på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 16:

S15 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S15
og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X
er ugyldig, og *subsidiært*, at S15 ikke har medlemsrettigheder
i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af for-
sikringsaftale med police nr. X .

Påstand 17:

S16 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mel-
lem S16 og sagsøger indgåede forsikringsaftale
med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S16
ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkas-
sen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr.
X .

Påstand 18:

S17 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem
S17 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police
nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S17 ikke har
medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation)
på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 19:

S18 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem

S18 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S18 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 20:

S19 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S19 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S19 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 21:

S41 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S41 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S41 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 22:

S42 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S42 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S42 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 23:

S43 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S43 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S43 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 24:

S44 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S44 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S44 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 25:

S45 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S45 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S45 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 26:

S46 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem
 S46 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police
 nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S46 ikke har
 medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation)
 på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 27:

S47 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S47
 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr.
 X er ugyldig, og *subsidiært*, at S47 ikke har med-
 lemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på
 grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 28:

S48 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S48
 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr.
 X er ugyldig, og *subsidiært*, at S48 ikke har medlems-
 rettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på
 grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 29:

S49 tilpligtes at anerkende, *principalt*, at den mellem S49
 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police n
 X er ugyldig, og *subsidiært*, at S49 ikke har med-
 lemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på
 grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 30:

S29 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S29
 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr.
 X er ugyldig, og *subsidiært*, at S29 ikke har med-
 lemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på
 grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 31:

S30 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den
 mellem S30 og sagsøger indgåede forsikringsaf-
 tale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S30
 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkas-
 sen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr.
 X .

Påstand 32:

S31 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S31
 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr.

X er ugyldig, og *subsidiært*, at S31 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 33:

S32 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S32 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S32 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 34:

S33 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S33 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S33 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af, forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 35:

S34 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S34 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S34 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 36:

S35 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S35 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S35 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 37:

S36 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S36 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S36 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 38:

S37 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S37 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S37 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 39:

S38 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S38 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S38 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 40:

S39 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S39 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S39 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 41:

S40 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S40 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S40 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 42:

S2 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S2 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S2 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 43:

S3 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S3 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S3 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 44:

S4 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S4 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S4 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af med police nr. X .

Påstand 47:

S5 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S5 og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S5 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 48:

S6 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S6 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S6 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 49:

S7 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S7 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S7 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 50:

S8 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S8 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S8 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

Påstand 51:

S9 tilpligtes at anerkende *principalt*, at den mellem S9 og sagsøger indgæede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig, og *subsidiært*, at S9 ikke har medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. X .

De sagsøgte, S1, S2, S3, S4,
S5, S6, S7, S8,
S9, S10, S11, S12,
S13, S14, S15, S16,
S17, S18, S19,
S20, S21, S22,
S23, S24, S25,
S26, S27, S28,
S29, S30, S31,
S32, S33, S34,
S35, S36, S37, S38,
S39, S40, S41,
S42, S43, S44,
S45, S46, S47,
S48 og S49, har *principalt* påstået afvisning, *subsidiært* frifindelse for tiden og *mere subsidiært* frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Forsikringselskabet Brandkassen G/S var som et gensidigt forsikringselskab ejet af de forsikringstagere, der havde tegnet en forsikring i selskabet.

Af vedtægterne for Forsikringselskabet Brandkassen G/S, som de blev vedtaget på den ordinære generalforsamling den 6. juni 2001, fremgår blandt andet:

”II. Selskabets organer og ledelse.

§ 6

De delegerede udgør generalforsamlingen og er selskabets øverste myndighed.

De delegerede er valgt i henhold til § 11.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år inden udgangen af april kvartal.

...

§ 7

På generalforsamlingen vælges en dirigent til at lede mødet.

På den ordinære generalforsamling foretages følgende:

...

e) Valg af bestyrelsesmedlemmer

...

Alle beslutninger og valg sker ved simpel stemmeflerhed. Til ændring af vedtægterne eller opløsning af selskabet kræves dog fremmøde af to tredjedele af de delegerede.

§ 8

Bestyrelsen består af 5 medlemmer, der vælges for 3 år af gangen og afgår skiftevis med henholdsvis 2 eller 1 om året.

...

§ 11

Selskabets virkeområde inddeles i lokalkredse efter bestyrelsens bestemmelse.

Forsikringstagerne i hver lokalkreds vælger en delegeret, der skal være

bosat i lokalkredsen.

...

IV. Selskabets ophør

§ 14

Opløsning af selskabet eller sammenslutning (fusion) med andet selskab kan kun finde sted, når mindst 2/3 af de mødte delegerede har vedtaget dette på en generalforsamling.

Den i tilfælde af opløsning da tilstedeværende formue kan anbringes i en fond, der anvendes til velgørende formål eller fordeles blandt medlemmerne i forhold til den i sidste regnskabsår før opløsningen indbetalte præmie, dog kun til dem, der har været medlem i de sidste 10 år, alt efter generalforsamlingens beslutning.”

Ved Forsikringsselskabet Brandkassen G/S’ ordinære generalforsamling den 1. maj 2002 blev det besluttet at ændre vedtægternes § 8, således at medlemmerne af bestyrelsen fremover blev valgt for 5 år af gangen, og således at der afgik 1 bestyrelsesmedlem om året.

Af protokollatet for bestyrelsesmødet i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S den 1. april 2009 fremgår følgende:

”b) Annoncekampagne: Den lille annonce har været med 2 gange siden sidst møde.

Der har været 6-7 henvendelser og 4 er tegnet.

En af henvendelserne var fra en rocker i Herslev –

En anden ville have en hel kolonihave forening bestående af 65 huse forsikret.

Præmie niveau 130.000,- kr. A har talt med B omkring risikoen og det blev vedtaget ikke at tegne forsikringerne.”

På Forsikringsselskabet Brandkassen G/S’ ordinære generalforsamling den 23. april 2009 blev det besluttet at ændre vedtægternes § 11, således at bestyrelsen fremover udpegede de nye delegerede, der herefter var på valg på selskabets ordinære generalforsamling.

Af protokollatet for bestyrelsesmødet i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S den 2. september 2009 fremgår følgende:

”a) Det blev vedtaget, at formanden og næstformanden gennemgår vores forsikringsportefølje og evt. opsiger risici, vi ikke ønsker at påtage os længere. Opsigelserne skal udsendes senest den 1. oktober til hovedforfald pr. 1. januar 2010.”

Det fremgår endvidere af protokollatet for bestyrelsesmødet i Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S den 7. oktober 2009:

”b) Som besluttet på sidste bestyrelsesmøde har formanden og næstfor-manden gennemgået porteføljen og opsagt 17 policer, som falder uden- for vores forsikringsområder. Det drejer sig om små erhvervsforsikrin- ger, som vi tidligere har besluttet os for ikke mere at forsikre. V

udtrykte betænkelighed ved dette. Det skal hertil be- mærkes, at der blot er tale om at følge den allerede vedtagne tegnings- politik, hvor vi udelukkende forsikrer private husstande i parcelhuse og sommerhuse”

Finanstilsynet påbød ved afgørelse af 27. september 2010 Forsikringsselska- bet Brandkassen G/S at bringe selskabets vedtægter i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2, inden 3 uger, og fremover at af- holde sig fra at genindføre lignende bestemmelser. Af Finanstilsynets afgørel- se fremgår blandt andet:

”Finanstilsynet finder det i strid med bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2, at medlemmer i Forsikringsselskabet Brand- kassen G/S ifølge selskabets vedtægter ikke vælger de delegerede, der udgør selskabets generalforsamling.

Herved afskæres medlemmernes indflydelse på selskabets bestemmen- de organer, hvilket ikke er i overensstemmelse med delegeretordnin- gens formål. De delegerede vælges således af de siddende delegerede, som tidligere er udpeget til hvervet på baggrund af en indstilling fra be- styrelsen, hvorved medlemmerne reelt er sat uden for indflydelse.”

Finanstilsynet sendte den 8. november 2010 et udkast til afgørelse om afhol- delse af valg til delegeretordningen med henblik på forelæggelse af sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd i høring hos Forsikringsselskabet Brandkas- sen G/S.

Den 17. november 2010 blev der afholdt et ekstraordinært bestyrelsesmøde i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S med henblik på stillingtagen til Finans- tilsynets udkast til afgørelse om valg til delegeretordningen. Bestyrelsesfor- mand B mailede dagen efter til selskabets advokat, advokat H, at bestyrelsen havde besluttet at følge Finanstilsynets krav.

Ved afgørelse af 16. december 2010 påbød Finanstilsynet herefter Forsik- ringsselskabet Brandkassen A/S at afholde valg blandt selskabets medlemmer til selskabets delegeretordning, således at samtlige 12 delegerede i ordningen skulle på valg. Af Finanstilsynets afgørelse af 16. december 2010 fremgår blandt andet følgende:

”Finanstilsynet kan konstatere, at de siddende delegerede er valgt i

strid med bestemmelsen i FiL § 111, stk. 2 samt de vedtægter, der var gældende på tidspunkt for valgene af medlemmerne. Finanstilsynet kan ligeledes konstatere, at der ikke er foretaget løbende genvalg hvert tredje år, som vedtægterne tidligere har foreskrevet.

Dernæst påbyder Finanstilsynet Brandkassen at bringe selskabets vedtægter i overensstemmelse med formålet bag FiL § 111, idet der skal indsættes en bestemmelse, som sikrer, at medlemmerne har mulighed for at tage løbende stilling til de delegerede.

Finanstilsynet finder det i strid med bestemmelsen i FiL § 111, at selskabets vedtægter ikke indeholder en bestemmelse, som sikrer, at medlemmerne har mulighed for at tage løbende stilling til de delegerede. Herved modtager de delegerede evigt valg, og medlemmerne har ikke mulighed for at udvise utilfredshed med de beslutninger, som træffes af de delegerede. Indflydelsen på selskabets bestemmende organer afskæres således gennem de gældende vedtægtsbestemmelser, hvilket ikke er i overensstemmelse med delegeretordningens formål.”

I perioden frem til den 6. januar 2011 tegnede 120 personer, der ikke i forvejen var kunder i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, en tillæggsforsikring, der dækkede almindeligt indbo med 100.000 kr., guld/sølv/smykker med 10.000 kr. og mønter/frimærker med 10.000 kr. Forsikringen, der var et tillæg til forsikringstagernes eksisterende indboforsikring i et andet selskab, havde en årlig præmie på 100 kr. Forsikringen dækkede forsikringstageren og dennes husstand.

Det er omtvistet, hvornår de 120 tillæggsforsikringer blev tegnet, og forsikringsbegæringerne er ikke fremlagt.

Direktør C har i brev af 25. marts 2011 til Finanstilsynet oplyst følgende:

”Som det er Finanstilsynet bekendt, blev undertegnede ansat som direktør i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S pr. 1. september 2010 og som led i min ansættelse var en af hovedopgaverne at udvikle Brandkassens forsikringsbestand.

Som første step blev det besluttet at øge indsatsen vedrørende salg af små indboforsikringer – et produkt, som Brandkassen havde i forvejen – for ad denne vej at skabe en platform for at overtage forsikringstagernes samlede forsikringsportefølje.

Dette salgsarbejde resulterede i perioden 1.10.2010 til 31.12.2010 i salg af 123 policer. ... Vedlagt er 120 policer, da 3 policer i mellemtiden er annulleret.”

Forsikringspolicerne for tillægssikringerne blev udstedt i perioden fra den 16. november til den 30. december 2010 og med ikrafttrædelsesdatoer fra den 8. oktober og frem til den 30. december 2010.

På et bestyrelsesmøde i Forsikringselskabet Brandkassen G/S den 6. januar 2011 med deltagelse af bestyrelsesformand B og bestyrelsesmedlemmerne D, E, F og G (som suppleant) samt direktør C blev det besluttet, at ”stoppe nytegning af kunder pr. d.d. og indtil valget af delegerede er gennemført og generalforsamlingen afholdt.”

Forsikringselskabet Brandkassen G/S afholdt valg til delegeretordningen den 15. februar 2011. Der skulle vælges 15 delegerede. Bestyrelsen udpegede advokat H som valgformand til valget. Af advokat H's valginstruks fremgår blandt andet:

”Der indkaldes ved annoncering i Roskilde Dagblad. Annonceteksten skal være som afstemt senest med valgformanden. Indrykning sker den 31. januar 2011. Der sker samtidig annoncering via Brandkassens hjemmeside.

...

Medlemmer rekvirerer en stemmeseddel skriftligt eller via Brandkassens hjemmeside. Ved henvendelser på Brandkassens kontor skal medlemmer bistås med at kunne afgive en skriftlig anmodning.

I forbindelse med udsendelse af stemmesedler skal direktøren eller formanden foretage kontrol af stemmeberettigede, og af at vedkommende ikke tidligere har fået udleveret en stemmeseddel. Stemmeberettigede er alle medlemmer pr. 31. januar 2011.

Senest dagen efter modtagelse af bestilling af stemmeseddel fremsendes stemmeseddel til rekvirenten vedlagt frankeret svarkuvert (adresseret til Bech-Bruun, påført initialerne (/). Stemmesedlen skal være den af valgformanden godkendte.”

Advokat H har udfærdiget et protokollat for valget. Af dette fremgår blandt andet, at der ifølge Forsikringselskabet Brandkassen G/S' medlemsliste var 245 stemmeberettigede til valget, og at 207 medlemmer havde rekvireret stemmeseddel og havde stemt.

På baggrund af antallet af stemmeberettigede og antallet af afgivne stemmer kan det af protokollatet udledes, at der på 206 stemmesedler var sat 15 krydser, og at der på én stemmeseddel var sat 14 krydser. Advokat J havde stemt i henhold til fuldmagt fra 70 medlemmer.

Der var opstillet 26 personer til valget. Som delegerede valgtes K, L, M, N, S31, O, B, E, P, G, S29, S27, S2, R og S41.

Den 10. marts 2011 blev der afholdt ordinær generalforsamling i Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S. Af referatet fra generalforsamlingen fremgår blandt andet, at selskabet ved afslutningen af regnskabsåret 2010 havde en egenkapital på omkring 64 mio. kr., og at Finanstilsynets påbud af 16. december 2010 om ændring af vedtægterne blev vedtaget. Til bestyrelsen valgtes B (genvalg), E (genvalg), F (genvalg), G (nyvalg) og M (nyvalg). S2 og K blev valgt som henholdsvis 1. og 2. suppleant.

På en ekstraordinær generalforsamling den 10. september 2012 i Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S blev det besluttet at ændre vedtægternes § 14, stk. 2, således at selskabets formue i tilfælde af opløsning kunne anbringes i en fond, der var erhvervsdrivende eller ikke-erhvervsdrivende.

Finanstilsynet gav den 14. september 2012 Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S påtale og påbud for overtrædelse af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Af Finanstilsynets afgørelse fremgår blandt andet følgende:

”Finanstilsynet påtaler, at Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S har overtrådt § 77 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, ved ikke at have redegjort for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion i formandens beretning for den ordinære generalforsamling den 10. marts 2011.

Finanstilsynet påtaler, at Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S ikke har overholdt kravet om offentliggørelse af individuelle lønninger i § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, da virksomheden ikke har offentliggjort det samlede modtagne vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen i sin årsrapport for 2011.

Finanstilsynet påbyder, at Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S inden for 2 uger offentliggør oplysninger om de samlede vederlag, som hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen har modtaget i 2011 i overensstemmelse med § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, på sin hjemmeside sammen med årsrapporten for 2011.”

Den 28. september 2012 sendte Finanstilsynet endvidere et udkast til afgørelse til bestyrelsesformand B med en vurdering af dennes egnethed som bestyrelsesmedlem i Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S. Af Finanstilsynets udkast til afgørelse fremgår blandt andet følgende:

”Finanstilsynet påbyder i henhold til § 351, stk. 2, jf. § 64, stk. 2, nr. 4 i lov om finansiel virksomhed (herefter FiL), B at nedlægge sit hverv som bestyrelsesmedlem i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (herefter ”Brandkassen”). Påbuddet skal være opfyldt inden 1 uge fra dags dato.

...

Efter en samlet vurdering af B's manglende forståelse for og styring af sin inhabilitet samt det forhold, at B reelt er så involveret i den daglige drift af selskabet, at dette er uforeneligt med en bestyrelsespost er det Finanstilsynets opfattelse, at B har udvist en så uansvarlig adfærd, at der er en risiko for, at han fremadrettet ikke vil varetage sin post som bestyrelsesmedlem på forsvarlig vis.”

B valgte herefter den 16. oktober 2012 at udtræde af bestyrelsen for Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, men fortsatte som investeringsrådgiver for selskabet og delegeret. S2 indtrådte som 1. suppleant i bestyrelsen og G blev valgt som ny bestyrelsesformand.

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S og Lokal Forsikring G/S indgik den 13. november 2012 aftale om overdragelse af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' forsikringsbestand til Lokal Forsikring G/S med virkning fra den 1. januar 2013. Aftalen blev aldrig godkendt af Finanstilsynet og derfor ikke gennemført.

Den 24. oktober 2013 indgav Finanstilsynet en politianmeldelse mod ledelsen af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S for overtrædelse af straffelovens § 304, stk. 1, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Af Finanstilsynets politianmeldelse fremgår blandt andet følgende:

”Finanstilsynet skal anmode om, at der indledes nærmere politimæssig efterforskning af mulig overtrædelse af straffelovens § 304, stk. 1, og andre bestemmelser i straffelovens kapitel 28 om formueforbrydelser i forbindelse med nedenstående personers virke som bestyrelsesmedlemmer og direktør for Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (”Brandkassen”)

Bestyrelsesformand B

...

(indtrådt i 10. januar 1997 og udtrådt 16. oktober 2012)

Bestyrelsesmedlem E

...

(indtrådt som bestyrelsesmedlem før Erhvervsstyrelsens registrering var tilgængelig)

Bestyrelsesmedlem D

...

(indtrådt 19. juli 1995 og udtrådt 10. marts 2011)

Bestyrelsesmedlem F

...

(indtrådt 18. marts 2010)

Bestyrelsesmedlem N

...

(indtrådt 1. juli 1991 og udtrådt 1. januar 2011 pga. sygdom, hvor 1. suppleant G indtræder i stedet for)

Direktør C

...

(Indtrådt den 1. september 2010)''

Finanstilsynet traf den 4. december 2013 en fit & proper-afgørelse for hele bestyrelsen, der blev pålagt at udtræde af bestyrelsen i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S.

Den 6. december 2013 blev der afholdt en ekstraordinær generalforsamling i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S. På generalforsamlingen blev det besluttet, at Forsikringsselskabet Brandkassen G/S skulle træde i frivillig likvidation. Advokat H blev valgt som likvidator. Der blev endvidere truffet beslutning om at opsiges selskabets forsikringsportefølje og at stifte en erhvervsdrivende fond ved navn Lagonis Fonden med en grundkapital på 300.000 kr. Endelig blev der truffet beslutning om udlodning af likvidationsprovenuet til Lagonis Fonden:

''Bestyrelsen foreslår, at likvidator bemyndiges til snarest at udlodde et a conto likvidationsprovenu på 300.000 kr. som grundkapital til stiftelse af Lagonis Fonden i overensstemmelse med Selskabets vedtægter § 14, idet udlodning til Lagonis Fonden i øvrigt vil ske i forbindelse med likvidationen af Selskabet, når det er muligt som følge af Selskabets afvikling og likvidationens færdiggørelse. Endvidere foreslås det, at såfremt registrering af Lagonis Fonden ikke finder sted og Brandkassens tilstedeværende formue ikke kan udloddes til fonden som besluttet, skal midlerne i stedet fordeles i overensstemmelse med vedtægternes § 14, stk. 2 til Brandkassens medlemmer.''

Finanstilsynet udpegede efterfølgende i medfør af lov om finansiel virksomhed § 231, stk. 2, advokat Q som medlikvidator.

Likvidatorerne, advokat H og advokat Q, indkaldte i februar 2015 til afholdelse af en ekstraordinær generalforsamling i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation den 26. februar 2015. G havde fremsat forslag om 1) valg af advokat S som ny likvidator i stedet for advokat H, og 2) afstemning om stiftelse og udlodning af likvidationsprovenu til Lagonis Fonden, alternativt udlodning til medlemmerne efter gældende vedtægter. Det er under sagen omtvistet, om generalforsamlingen blev gennemført eller aflyst af likvidatorerne. Der verserer en retssag om det ved Københavns Byret.

Den 1. april 2015 traf Finanstilsynet afgørelse om suspension af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidations vedtægter, jf. lov om finansiel virksomhed § 232, stk. 1, indtil der er opnået tilstrækkelig afklaring om gyldigheden af valgbehandlingen til delegeretforsamlingen i 2011.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet SØIK påbegyndte efter Finanstilsynets politianmeldelse en efterforskning i sagen, men opgav den 22. juni 2015 at rejse tiltale for en eventuel overtrædelse af straffeloven på grund af forældelse.

Ved afgørelse af 2. november 2015 opretholdt Finanstilsynet suspensionen af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidations vedtægter.

Af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidations årsrapport for 2015 fremgår, at selskabet havde en egenkapital på omkring 90 mio. kr.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet parts- og vidneforklaringer af S10, S11, S13, S14, S15, S16, S17, S18, S19, S20, S26, S22, S23, S12, S21, S6, S8, S9, S27, S28, S30, S31, S32, S33, S34, S35, S36, S37, S38, S40, S39, S41, S42, S45, S43, S44, S46, S47, S48, S2, S3, S4, S7, S5, advokat H, advokat Q, S1, S29, advokat T, U, V, W, AP og A.

S10 har forklaret, at hun første gang hørte om Brandkassen fra M. Hun husker ikke hvornår, men det var på et tidspunkt, hvor han var på besøg hos hende, eller hun var på besøg hos ham. M er en god ven. M talte om en tillægsforsikring, hun kunne få i Brandkassen. De havde ikke talt om en forsikring før det. På et tidspunkt talte de også om en generalforsamling i Brandkassen, men hun husker ikke nærmere hvornår. Hun er ikke blevet kontaktet af andre personer fra Brandkassen.

Hun havde en almindelig indboforsikring i Alm. Brand. Hun husker ikke, hvad M forklarede om at have en indboforsikring og en tillægsforsikring. Hun skrev under på, at hun gerne ville tegne en forsikring, men hun ved ikke, hvordan dokumentet, hun skrev under på, så ud.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun har skrevet under på en tilsvarende. Hun stemte til valget i februar 2011.

Forevist stemmeseddel, side 275, kan hun genkende den. Hun fik en stemmeseddel. Hun formoder, at hun kun har sat krydser ud for de personer, som hun kender. Hun kender M, S31 og S29. Der var ingen, der hjalp hende med at sætte krydser. Hun husker ikke, hvordan hun modtog stemmesedlen. Hun kan heller ikke huske, hvad hun gjorde med stemmesedlen, efter at hun havde sat krydserne, herunder om hun sendte den med posten.

Hun kan ikke svare på, om hun forventede at tjene noget på forsikringen. Hun husker ikke, om hun anmodede om en stemmeseddel.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede hun, at hun ikke kan huske at have udfyldt sådan én, men hun ved, at der er én med hendes navn på, så det må hun have gjort.

Hun har ikke tegnet en ny forsikring, efter at hendes forsikring i Brandkassen ophørte.

Hun havde vist nok mønter, men ikke frimærker, der skulle forsikres. Hun havde også nogle smykker. Hun kontaktede ikke sit andet forsikringsselskab for at høre, hvad det ville koste at hæve indboforsikringen.

M var og er hyppig gæst i hendes hjem. Hun kan ikke huske, hvornår på året hun tegnede forsikringen. Hun synes ikke, at der var noget, der virkede ulovligt eller amoralsk. I så fald ville hun ikke have tegnet en forsikring.

S11 har forklaret, at han kender M, der introducerede ham til Brandkassen. Han kan ikke huske hvornår. Han kan heller ik-

ke huske, hvornår han tegnede forsikringen. Han kendte ikke noget til Brandkassen som forsikringsselskab i forvejen. M sagde, at det var en god idé at tegne en tillægsforsikring. Det syntes vidnet også. Han havde på det tidspunkt en indboforsikring. Det har han stadig. Han husker ikke hvilket forsikringsselskab, han havde dengang. Nu har han Alm. Brand. Han husker ikke, om de talte om betydningen af tillægsforsikringen. De har ikke talt om tillægsforsikringen mere end én gang. Efter denne sag er kommet op, har han bevidst ikke talt med M om den. Han mente ikke, at de skulle tale om sådan noget, når de er venner.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at han vist nok har skrevet under på en sådan én. Han skrev ikke under på andre ting.

M talte ikke om et valg, da han foreslog vidnet at tegne en tillægsforsikring. De har senere talt om valget. Vidnet stemte også til valget.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han af de opstillede kender M, S31, S29 og S27.

Han har i mange år arbejdet for S29. S27 er tømrermester. Vidnet har lavet murerarbejde for ham. Han kan ikke huske, hvordan han modtog stemmesedlen eller hvor mange krydser, han satte. Han vil tro, at han satte kryds ud for de fire personer, som han kendte. Han har nok sendt stemmesedlen med posten. Han kan ikke huske, om han var alene, da han udfyldte stemmesedlen.

Han har ikke tegnet en ny forsikring, efter at Brandkassen ophørte. Det var der ingen grund til.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at han havde mønter og frimærker, som skulle forsikres. Han havde også noget guld og sølv. Han undersøgte ikke dækningen på sin egen indboforsikring. Han forventer ikke at få udbetalt noget på sin forsikring i Brandkassen.

Han er gode venner med S10. De er ikke gift eller kærester, og de bor ikke sammen.

Foreholdt, at der kun er stemmesedler med 14 eller 15 krydser, kan vidnet udelukke, at han har sat så mange krydser. Han gav ikke stemmesedlen til nogen, efter at han havde udfyldt den. Han går ud fra, at han sendte den med posten. Han fornemmede ikke, at der foregik noget ulovligt eller amoralsk, da han tegnede tillægsforsikringen.

S13 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen gennem en jagtkammerat, M. Han kan ikke huske hvornår. De mødtes på vidnets værksted, hvor M havde nogle papirer med, som vidnet skrev under på. Han skrev under på en forsikring for 100 kr. De talte ikke

om, hvad forsikringen gik ud på, eller hvad den dækkede. Vidnet tænkte ikke nærmere over det, da der kun var tale om en forsikring på 100 kr. M nævnte ikke på det tidspunkt, at der skulle være valg i Brandkassen. Det nævnte han først på et senere tidspunkt. Vidnet mener, at han stemte til valget i 2011.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han måske har set sådan en før. Han kender M, B, G, S31 og S29. Han kender dem alle fra jagtture.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han har set den tidligere.

Foreholdt, at han ifølge en politirapport skulle have forklaret til politiet, at han stemte til valget og, at han stemte på de personer, som han kendte, forklarede vidnet, at han nok har forklaret sådan. Han spurgte ikke ind til, hvad der skulle stemmes om. Han satte bare nogle krydser. Han kan ikke huske, hvordan han fik stemmesedlen. Han sagde sandheden til hende, han var til afhøring hos. Hun optog afhøringen med diktafon. Han tænkte ikke nærmere over, hvorfor han stemte ved valget. Han mener, at han også tegnede en forsikring for vennen Y, der er murer. Vidnet skrev under for Y.

Foreholdt, at vidnet skulle have forklaret til politiet ifølge politirapporten, at han havde skrevet under for " Y og Z ", forklarede vidnet igen, at han måske har tegnet forsikring for Y. Han ringede til senere til Y og fortalte det, og Y var interesseret i at få en forsikring.

Han har ikke tegnet en ny tillæggsforsikring, efter at hans forsikring i Brandkassen ophørte.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede han, at han ikke kan genkende den. Han havde på det tidspunkt en indboforsikring i TopDanmark. Han havde hverken en møntsamling eller frimærkesamling. Han havde smykker og guld. Han talte ikke med M om, hvad tillæggsforsikringen dækkede. Vidnet havde ikke en forventning om at tjene penge på forsikringen i Brandkassen. Vidnet er ikke efterfølgende blevet kontaktet af M eller andre personer fra Brandkassen. Vidnet betalte forsikringen på 100 kr. kontant.

Vidnet sælger og reparerer dæk. Y og Z arbejder ikke hos vidnet. De er kunder og bekendte. Vidnet er i tvivl om, han også fik tegnet en forsikring for Z. Vidnet talte efter valget med Y, som også havde været til afhøring. Y havde ingen problemer med, at vidnet havde tegnet en forsikring på hans vegne. Y har betalt de 100 kr. til vidnet, som vidnet betalte i forbindelse med, at han tegnede forsikringen for Y. Vidnet har ikke medvirket til noget ulovligt. Det har måske været amoralsk, at han tegnede en forsikring for en anden

uden aftale om det.

S14 har forklaret, at han kender til Brandkassen fra M, som vidnet er jagtkammerat med. M henvendte sig til vidnet. Han husker ikke hvornår. M snakkede noget om et valg, nærmere husker han det ikke. De snakkede også om en tillægsforsikring for 100 kr. Vidnet var i forvejen forsikret. M fortalte ikke, hvad det havde af betydning. Han mener, at han modtog en stemmeseddel med posten.

Forevist anmodning om stemmeseddel, side 279, forklarede vidnet, at han ikke kan genkende dokumentet.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han kan genkende dokumentet. Han stemte til valget. Han kan ikke huske, hvem han stemte på. Ud fra stemmesedlen kender han S31, S29 og M.

Han kan huske, at han stemte på dem, men han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte. Så vidt han husker, var der en returkuvert med stemmesedlen, som han brugte. Der stod et navn på returkuverten, men han husker det ikke i dag. Han talte ikke med M om, hvordan stemmesedlen skulle udfyldes. Vidnet mente, at han skulle stemme på de personer til valget, som han kendte, for at støtte dem.

Forevist forsikringspolice, side 251, kan vidnet huske at have set den tidligere. Han havde mønter, og hans kone havde guldsmykker, som skulle forsikres. Han ved ikke, om han har en tillægsforsikring eller almindelig indboforsikring. Han har i dag alle sine forsikringer i GF. Han talte med GF om, at han havde en møntsamling. Han undersøgte ikke, hvad han allerede var dækket for, da han tegnede tillægsforsikringen. Efter at han tegnede tillægsforsikringen, er han ikke blevet kontaktet af Brandkassen i anden anledning.

Han mødtes jævnligt med M - på det tidspunkt flere gange om ugen. Der var ikke en sammenhæng mellem afstemningen og, at der blev tegnet en tillægsforsikring. Vidnet fik et brev sammen med stemmesedlen, som han efterfølgende sendte retur. Vidnet har ikke deltaget i noget, der var ulovligt. Han mener heller ikke, at han har deltaget i noget, der er amoralsk.

S15 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen gennem familien. B er hans svoger. B henvendte sig i 2. halvår 2010 til vidnet med et tilbud om en tillægsforsikring i Brandkassen. Han og B sås jævnligt. Han var egentligt ikke interesseret i at tegne en forsikring, men han syntes, at det lød rimeligt, og tegnede derfor alligevel tillægsforsikringen. B nævnte ikke noget om et valg, men vidnet vidste godt, at der var et valg. Han havde hørt om, hvad der foregik. Han og ægtefællen spurgte, hvem de skulle stemme på, for at støtte op om det gode arbejde og dem, de kendte. Han og ægtefællen fik en stemmeseddel hver, da de begge havde en tillægsforsikring. B var

god til at få overskud i Brandkassen. Han havde derfor indtryk af, at B var en god forretningsmand. Han havde i forvejen en almindelig indboforsikring i Lærerstandens Brandforsikring. Han talte ikke med B om, hvad den eksisterende forsikring dækkede, eller hvilken betydning det havde, at han tegnede tillæggsforsikringen. Han havde ikke en forventning om at tjene på at have en tillæggsforsikring. Hans kone og søn tegnede en tilsvarende forsikring. Han og ægtefællen boede på adresse i by . Sønnen boede ikke på adressen på det tidspunkt.

Forevist forsikringspolice, side 251, bekræftede vidnet, at den svarer til hans egen police. Han husker ikke, om B nævnte noget om, at forsikringen dækkede hele husstanden. Der var ikke de store drøftelser. Han kan ikke huske, om han og hans kone har en indboforsikring hver. Han skrev ikke under på noget, da B henvendte sig om tillæggsforsikringen.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at han har skrevet under på sådan en. Han modtog den, udfyldte den og returnerede den. Han stemte til valget i 2011. Han ville gerne støtte op om det gode arbejde og dem fra hans vennekreds eller familie, der var opstillet. Han stemmer på de personer, som han mener, er bedst til opgaven. Han tegnede forsikringen omkring november 2010, og valget var i februar 2011.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at han ikke kan huske at have udfyldt sådan en. Hans kone printede stemmesedlerne ud fra Brandkassens hjemmeside, og han udfyldte en stemmeseddel til valget.

Forevist stemmeseddel, side 275, bekræftede vidnet at have modtaget en tilsvarende. Han kan genkende navnene B og G. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte til valget. Han satte krydser ved B og G og et par stykker til. Han snakkede med flere personer om, hvem det var bedst at sætte krydser ved, herunder B eller S1. Hans ægtefælle talte med sin søster, dvs. S1.

Han har ikke tegnet en ny tillæggsforsikring, efter at forsikringen i Brandkassen ophørte. Det var en lille forsikringssum. Han har en frimærkesamling til omkring 40-50.000 kr. Det kan godt være, at samlingen kun var omkring 20.000 kr. værd, da han tegnede forsikringen. Hans eksisterende indboforsikring dækkede formentlig også mønter og frimærker, men det var ikke noget, han undersøgte.

Han har undervist på et lærerseminarium, undervist på en privatskole og har haft privatelever. Vidnet opfatter det ikke som om, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S16 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen gennem familien. De fik et godt tilbud, som hun og hendes

mand accepterede. Det er mange år siden, hun første gang hørte om Brandkassen. Det var enten hendes søster, S1, eller svoger, B,

der rettede henvendelse til hende. De fik en begæring om tegning af forsikring omkring oktober 2010, som de udfyldte og sendte ind til forsikringsselskabet. Det var en forsikring på 10.000 kr. for sølv og 10.000 for smykker for en forsikringspræmie på 100 kr. om året. Vidnet havde i forvejen en indboforsikring i Lærerstandens Brandforsikring. Vidnet undersøgte ikke, om hendes forsikringsselskab kunne matche det, da hun ikke fandt det relevant. Hun var ikke bekendt med valget, da hun tegnede tillæggsforsikringen. Hun har ikke haft andre forsikringer gennem Brandkassen. Hverken

B eller andre fra Brandkassen har efterfølgende rettet henvendelse til hende om at tegne forsikringer i Brandkassen. Hun kan ikke huske, om hun fik at vide, hvad tillæggsforsikringen dækkede, da hun tegnede den, eller hvad hendes indboforsikring betød for tillæggsforsikringen. Hun regnede med, at det ville være en gevinst at have en yderligere forsikring, hvis hun skulle få stjålet noget. Hun fik tilsendt en forsikringspolice. Hun har sikkert modtaget forsikringsbetingelserne, men hun husker det ikke i dag. Vidnets mand tegnede på samme tidspunkt en tilsvarende forsikring i Brandkassen.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede hun, at hun har set den tidligere. De undrede sig ikke over, at de havde hver sin tillæggsforsikring. Vidnet har tilsvarende andre forsikringer i sit eget navn. Vidnet talte ikke med B om, at tillæggsforsikringen dækkede hele husstanden.

Vidnet stemte til valget i februar 2011. Det gør hun også i andre foreninger, hvor hun er aktiv og medlem.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede hun, at hun har set den tidligere. Hun bad om at få stemmesedler med henblik på at stemme til valget. Hun udfyldte en stemmeseddel til valget.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at hun kender S29, M, G og B. Hun satte 15 krydser på stemmesedlerne. Hun kan ikke huske, hvem hun i øvrigt satte kryds ved, udover S31. Der var ikke nogen, der hjalp vidnet med at sætte krydser. Vidnet talte med sin søster, S1, om, hvem der var god at sætte kryds ved. Det fandt vidnet naturligt. Da hun havde udfyldt den, sendte hun den retur til den adresse, hun havde fået oplyst. Hun har ikke efterfølgende tegnet en ny tillæggsforsikring, men hun har overvejet det, da hun har værdier af den anførte karakter.

Hun er nu ude af erhverv, men har tidligere drevet selvstændig arkitektvirksomhed. Hun opfatter det ikke som om, at hun har medvirket til noget ulovligt eller på grænsen af det uetiske.

S17 har forklaret, at han ikke kan huske, hvordan han kom i kontakt med Brandkassen. Han blev i 2010 kontaktet om tegning af en

forsikring, men han husker ikke af hvem.

Forevist mail, side 383, forklarede vidnet, at han nok blev kontaktet af B, men han husker det ikke i dag. Det er hans underskrift på bilaget. Han kender B. Han kendte ikke andet til Brandkassen, da han blev kontaktet af B. Han husker ikke, hvad B forklarede om Brandkassen. Vidnet kan heller ikke svare på, om B nævnte et valg i Brandkassen. Han husker ikke, om han har talt med andre fra Brandkassen end B. Vidnet havde en indboforsikring i et andet selskab, da B henvendte sig til ham. Vidnet mener ikke, at han undersøgte hos sit eget forsikringselskab, hvad det kunne betyde for ham at tegne tillægsforsikringen. Hans havde ingen forventninger om yderligere udbetaling, hvis der skulle ske noget. Han kan ikke svare på, hvad B forklarede om det. Hans forældre tegnede også en tillægsforsikring. Han drøftede det med sine forældre. Han husker det som om, at han tegnede forsikringen samtidig med sine forældre. Han husker ikke, at han efterfølgende blev kontaktet vedrørende yderligere forsikringer.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at han ikke husker, om han er blevet bedt om at udfylde sådan én. Han har stemt til ét valg, men han husker ikke hvilket.

Forevist rekvisition, side 279, kan han ikke huske, om han har udfyldt en sådan.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han har set en tilsvarende før. Han afgav en stemme til valget. Han genkender kun B på stemmesedlen. Han kan ikke huske, om han satte flere krydser på stemmesedlen. Han formoder, at han drøftede med sine forældre, hvem det var mest hensigtsmæssigt at stemme på, men det var hans eget valg. Det er kun ham, der har sat krydser på sin stemmeseddel. Han går ud fra, at han returnerede stemmesedlen samtidig som forældrene. Han kan ikke huske, om han boede hjemme hos forældrene på det tidspunkt.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Han havde en eksisterende forsikring, som han mente var dækkende nok. Han syntes dengang, at en tillægsforsikring til 100 kr. var et godt tilbud og sagde derfor ja. Han mener ikke, at han havde mønter, frimærker eller smykker til en særlig værdi, da han tegnede tillægsforsikringen.

Han husker ikke sin adresse, da han tegnede forsikringen. Hans husstand bestod af ham, hvis ikke han boede hjemme. Det er individuelt, hvad der er værdifuldt. Han havde ingen smykker, mønter eller frimærker. Han havde kun sit indbo. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk, eller at han har gjort noget forkert.

S18 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen

via G, som hun har kendt i mange år. De har gået på samme gymnasium. Hun hørte om Brandkassen første gang før 2010. Det var G, som kontaktede hende i oktober eller november 2010. Hun vidste kun, at Brandkassen var et forsikringsselskab. Hun kan ikke huske i detaljer, hvad G fortalte om Brandkassen. Han tilbød hende en forsikring, fordi det var et godt tilbud. Så vidt hun husker, fortalte han ikke noget om et valg. Hun var ikke senere blevet kontaktet af G eller andre fra Brandkassen med forsikringstilbud. Hun havde en eksisterende indboforsikring hos ALKA. Hun talte ikke med G om, hvad hendes forsikring dækkede, eller hvad det betød for tillæggsforsikringen. Hun gik ud fra, at hvis der skete noget, ville der være en større udbetaling, hvis hun havde en tillæggsforsikring. Hendes nu afdøde ægtefælle tegnede også en tillæggsforsikring.

Forevist forsikringspolice, side 251, har hun set en tilsvarende police med sit navn på. Hun har også set en med sin afdøde ægtefælles navn på. Hun kan ikke huske, om hun også har set nogle forsikringsbetingelser. De undrede sig ikke over, at der var to forsikringer, for de havde forsikringer i hver deres navn. De havde kun én indboforsikring. De tænkte ikke over, at der var to tillæggsforsikringer på husstanden. Hun talte ikke med G om, at tillæggsforsikringen dækkede hele husstanden.

Forevist begæring, side 928, bekræftede hun, at hun har underskrevet en begæring. Hun stemte til valget i 2011, fordi hun havde muligheden. Hun stemmer til de valg, hvor hun mener, at hun har en indflydelse.

Forevist rekvisition, side 279, har hun set sådan en tidligere, og hun har også udfyldt den. Så vidt hun husker, kom G på besøg og havde to rekvisitioner. Hun sendte den retur, men husker ikke hvorhen. Hun udfyldte en stemmeseddel til valget.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at hun udfyldte sådan en. Hun kan ikke huske, om den kom med posten. Hun kender tre personer på listen, B, G og R. Hun har stemt på de tre. Hun kan ikke huske, om hun stemte på flere. Hun drøftede med sin afdøde ægtefælle og G, hvem hun skulle stemme på. Som hun husker det, var der to fløje i Brandkassen. Hun ønskede at stemme på den side, hvor familien navn var. Vidnet sendte stemmesedlen derhen, hvor det var anført på stemmesedlen.

Hun har ikke tegnet en ny tillæggsforsikring. Hun føler ikke, at hun er blevet ført bag lyset. Hun fik det produkt, som hun ønskede at købe.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede hun, at hun ikke havde smykker for 10.000 kr. Til gengæld havde hun musikinstrumenter til en værdi af omkring 75.000 kr. Hun havde heller ikke mønter eller frimærker. Hun havde ikke undersøgt, om tillæggsforsikringen dækkede musikinstrumenterne. Der

var tale om en forsikring til 100 kr. Hun opfattede det sådan, at tillægfsorsikringen ville dække musikinstrumenterne, da de gik ind under indbo. Hun havde ikke noget guld eller sølv. Hendes afdøde ægtefælle stemte også til valget. De sad ved spisebordet og stemte sammen. Der var en lang artikelserie i Dagbladet, som hun opfattede som kritisk overfor familien *navn*. Hun mener ikke, at hun stemte på nogen, som ville få en økonomisk vinding ud af det. Hun mener ikke, at hun har været med til noget ulovligt eller uetisk.

S19 *navn* har forklaret, at hun er gift med *G's* bror *AR*. Hun talte med *G* i efteråret 2010 om tegning af en tillægfsorsikring. Hun er næsten sikker på, at det var i oktober eller i starten af november måned. *G* fortalte ikke andet, end at der var tale om en tillægfsorsikring. Hun spurgte ikke om noget, da hun tegnede forsikringen. Familien havde i forvejen en indboforsikring i Brandkassen. Det var hendes mand, der tegnede den forsikring. De havde en forventning om yderligere dækning ved at have en tillægfsorsikring. Det stod i forsikringsbetingelserne, at der var nødvendigt med en tillægfsorsikring, hvis man havde guld, sølv og smykker og ønskede disse dækket.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, forklarede hun, at hun havde nogle frimærker, men ikke en egentlig frimærkesamling. Hun havde guld og sølvtøj og smykker, der var mere end 10.000 kr. værd. Hun skrev under på en forsikringsbegæring, da *G* henvendte sig til hende. Hun mener ikke, at hun skrev under på andet.

Hun stemte til valget i 2011, fordi der var valg. Hun og ægtefællen bestilte hver sin stemmeseddel på nettet og modtog den med posten sammen med en frankeret svarkuvert. Hun returnerede de udfyldte stemmesedler med posten. Tillægfsorsikringen var tegnet i hendes navn. Hendes mand havde ikke en tillægfsorsikring. Hun regnede med, at tillægfsorsikringen dækkede hele husstanden.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, bekræftede hun, at hun har set den tidligere. Ud over sin familie - *B* og *G* - kendte hun kun nogle af de øvrige personer, men hun stemte på dem, som bakkede op om ledelsen. Hun mener, at hun stemte på 15 personer. Disse 15 personers navne kendte hun fra en artikel i Dagbladet. Der stod vist også noget om disse 15 personer på Brandkassens hjemmeside. Hun er ikke nu sikker på, hvor hun havde de 15 navne fra, men hun havde mange kilder, som hun kunne rådføre sig med. Hun ville gerne bakke op om ledelsen, og fordi det var familie.

Hun og hendes mand har tegnet ny forsikring i Nykredit, efter at deres eksisterende forsikring i Brandkassen ophørte. Den nye indboforsikring har de forhøjet med 600.000 kr. i forhold til tidligere. De var nok underforsikret i Brandkassen. Hun så ikke nogen grund til at forhøje deres eksisterende forsikring frem for at tegne en tillægfsorsikring. Der stod i forsikringsbetingel-

serne, at hvis man ville have yderligere dækning, skulle man have en tillægsforsikring. Assurandøren fra Nykredit kom ikke nærmere ind på, hvad deres dækning skulle være på de forskellige ting, men de fik at vide, at de havde været underforsikret. Hun er ikke sikker på, om tillægsforsikringen på guld og sølv var nok. Hun tror, at de gradvist over årene er blevet klar over, hvad deres indbo har været værd. Hun har ikke gennemgået minutiøst, hvad hver ting var værd. Hun er sikker på, at de nu har dækning for alt. Hun synes ikke, at der var noget mystisk eller amoralsk, da hun tegnede tillægsforsikringen eller stemte til valget. Efterfølgende har hun derimod syntes, at sagsøgeren har optrådt ”lusket”.

S20 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen via sit arbejde i forsikringsbranchen og sin far, E, der sad i Brandkassens bestyrelse. Han kender A og B. Han syntes, at det var interessant at følge deres arbejde. Han er ved at udanne sig til forsikringsmægler. Han kan ikke huske, hvornår A henvendte sig til vidnet. Det var en efterårsdag. Han kan heller ikke huske, hvad de talte om, udover at det ville være rart med yderligere dækning i forhold til den indboforsikring, han havde i forvejen.

Brandkassen var ”en lille butik”. Han vidste, at der var ”2 fløje” i Brandkassen. Han havde på et tidspunkt spurgt A, om han havde mulighed for at hjælpe vidnet med nogle andre forsikringer, men de tilbud han fik, var ikke konkurrencedygtige. A samarbejdede på det tidspunkt med Topdanmark. Vidnet valgte i stedet et tilbud fra Alm. Brand. Han havde hørt, at der på et tidspunkt skulle stemmes til et valg, men også at Brandkassen ville lave nogle nye tiltag. Han havde en indboforsikring, da han tegnede tillægsforsikringen. Han havde ikke nogen forventning om merudbetaling ved at have en tillægsforsikring. Han blev efterfølgende opmærksom på dobbeltforsikringsproblematikken. Hans hustru tegnede også en tillægsforsikring i Brandkassen. De tegnede en hver, fordi de måske var lidt underforsikrede dengang. Der var tale om en forsikring til en fornuftig pris. Han fandt ikke præmien på 100 kr. for påfaldende lav.

Forevist forsikringspolice, side 251, bekræftede han, at han har set den tidligere. Han gik ikke i dybden med at læse den. Han mener, at han udfyldte en forsikringsbegæring. Han var opmærksom på, at både han og ægtefællen tegnede en tillægsforsikring, som dækkede hele husstanden. Han drøftede med sin kone, om det var nødvendigt, men ellers gik de ikke i detaljer med det. Han synes, at det var en billig måde at lave det på. Vidnet og ægtefællen havde på det tidspunkt hver sin indboforsikring. Det har de ikke nu. De har stadig nogle forsikringer på udvalgt løsøre, der også er dækket gennem indboforsikringen. Vidnet havde lidt frimærker, da han tegnede tillægsforsikringen, men han kan ikke svare på, om det var en egentlig samling. Han har også haft nogle mønter, som han har arvet, men ikke en samling.

Vidnet kan ikke huske, om han stemte til valget i 2011. Han kan dog huske,

at han har set nogle stemmesedler, men han kan ikke huske, om han har udfyldt en rekvisition for at få en stemmeseddel.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede han, at han måske har set den tidligere. Det er ikke noget, han har gået så meget op i.

Foreholdt afhøringsrapport, side 737, sidste afsnit, forklarede vidnet, at han ikke i dag kan huske, om han modtog en stemmeseddel. Han kan ikke nu huske, om han bevidst skulle have afholdt sig fra at stemme. Det kan godt være, at han stemte til valget. Han var i 2010 ansat i Alm. Brand som stor-kundechef. Han var på det tidspunkt godt klar over, hvad en forsikring var, men det var ikke noget, han gik nærmere ind i. Han vil gerne starte selvstændig virksomhed, og derfor er han nu under uddannelse til forsikringsmægler. Vidnet mener ikke, at der var mulighed for en ekstraerstatning ved at have en tillæggsforsikring. Han tegnede i første omgang tillæggsforsikringen, fordi han ville se, hvad Brandkassen kunne udvikle sig til. Han syntes, at det var en billig forsikringspræmie, men han mener ikke, at der skete noget ulovligt eller uetisk.

S26 har forklaret, at hun i første omgang hørte om Brandkassen fra sin svigerfar, E, der var med i Brandkassens ledelse. Det var før 2010. Hun talte med sin mand, K, om at tegne en tillæggsforsikring i Brandkassen. Hun interesserede sig ikke meget for det, men da hun kendte nogen i Brandkassen, tegnede hun en forsikring. De talte om, at tillæggsforsikringen til 100 kr. var et godt tilbud. Hun kan ikke huske, om E nævnte noget om et valg i Brandkassen. Hun er ikke efterfølgende blevet kontaktet af E eller andre fra Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer. Det var hendes mand, der stod for forsikringerne i husstanden. Hun ved ikke, om de havde en eksisterende indboforsikring, da hun tegnede tillæggsforsikringen. Det var hendes mand, der stod for det. Hun husker ikke, at de undersøgte, hvad det betød af dækning for deres eksisterende forsikring. Hun forventede, at hun ville være bedre stillet, hvis hun tegnede en tillæggsforsikring.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at hun ikke mindes at have set den tidligere. Hun skrev under på forsikringen, da ægtefællen anbefalede det. Hun havde ikke sat sig ind i, hvad forsikringen havde af dækning, herunder for guld, sølv, mønter eller frimærker. Hun havde guld og sølv for 10.000 kr., men hun havde ikke nogen mønter eller frimærker. Hun ved ikke, om hendes mand også tegnede en tillæggsforsikring.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at hun ikke husker at have set sådan en eller, at hun er blevet bedt om at underskrive den. Hun kan ikke huske, om hun stemte til valget i 2011.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun har udfyldt sådan en. Hun kan heller ikke huske, om hun modtog en

stemmeseddel.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede hun, at hun ikke kan huske at have set den tidligere. Hun kender E og K på listen.

Hun tror ikke, at hun har tegnet en ny tillægsforsikring, efter at forsikringen i Brandkassen ophørte.

Hun synes ikke, at der foregik noget ulovligt eller amoralsk i forbindelse med, at hun tegnede tillægsforsikringen.

S22 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen, fordi hans far, E, sad i bestyrelsen i Brandkassen. Det var også hans far, der rettede henvendelse til vidnet om at tegne en forsikring. På det tidspunkt havde han ikke andre forsikringer i Brandkassen. Hans far talte ikke nærmere om forsikringen, eller om at der skulle være valg. Han mener, at han fik tilbudt forsikringen i december, men han er ikke sikker. Der er ikke nogen fra Brandkassen, der efterfølgende har rettet henvendelse til ham med henblik på at tegne andre forsikringer. Vidnet fik at vide, at han kunne få en ekstra forsikring til indboet, som dækkede op til 100.000 kr. De havde i forvejen en anden indboforsikring, vist nok i Codan. Han talte ikke med sin far om, hvad den eksisterende forsikring dækkede, eller om de muligvis var dobbeltforsikrede. Han har selv et ret dyrt stereoanlæg. Han mener ikke, at han selv undersøgte det. Han undersøgte heller ikke, hvad forsikringen indebar. Han forventede, at han ville være bedre forsikret ved at have en ekstra forsikring. Han gik ikke i detaljer med, hvad forsikringen reelt dækkede. Han tegnede forsikringen, fordi hans far kom med tilbuddet.

Vidnet blev foreholdt, at han ifølge en afhøringsrapport, side 678, 2. afsnit, skulle have forklaret: "... at det ikke nødvendigvis var fordi vidnet var interesseret i at tegne en forsikring... men at han ønskede at opnå en stemmeret, og dermed kunne hjælpe og støtte Brandkassens ene gruppe...". Vidnet bekræftede, at han har forklaret sådan til politiet. I dag kan han ikke huske, om det reelt også forholdt sig sådan. Han har på et tidspunkt talt med sin far om et valg, men vidnet husker ikke tidspunktet.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan han huske at have set brevpapiret. Han husker ikke, om han har set forsikringsbetingelser. Han har en lille møntsamling, men ikke til en værdi af 10.000 kr. eller mere. Han undersøgte ikke, om mønterne var dækket af hans eksisterende indboforsikring. Han havde guld og sølv til mere end 10.000 kr. men han undersøgte heller ikke, om de var dækket af hans egen forsikring. Det var kun ham i husstanden, der tegnede en tillægsforsikring. Vidnet mener, at han har underskrevet en forsikringsbegæring.

Han stemte til valget i 2011, fordi han havde mulighed for det, og fordi han

far sad i bestyrelsen og hans bror, K, var delegeret. Vidnet modtog en stemmeseddel til valget. Så vidt han husker, rekvirerede han den via Brandkassens hjemmeside.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan han genkende den. Han har udfyldte den i forbindelse med valget. Han kender B, E, K, D, G og V.

Han stemte med sikkerhed på dem. Han husker ikke, hvor mange krydser han satte på stemmesedlen. Han drøftede med sin bror K, hvem han skulle stemme på. Der var to fraktioner i Brandkassen. Vidnet stemte på faderen og broderen, der var på samme side. Derefter sendte han stemmesedlen til advokaten i Køge, som stod for opsynet med valget.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, men han har skiftet forsikrings-selskab.

Han er kiropraktor. Han fulgte lidt med i, hvad hans far arbejdede med i Brandkassen. Han mente, at han sagtens kunne tegne en tillægsforsikring uden at gøre noget, der var ulovligt eller amoralsk. Han tegnede ikke andre forsikringer i Brandkassen på et senere tidspunkt.

S23 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen, fordi hun er gift med E, der sad i bestyrelsen. Han havde været med i bestyrelsen i 35 år. Hun tegnede tillægsforsikringen på foranledning af sin mand. Advokat H havde sagt, at tillægsforsikringerne var gode nok. Hun havde for mere end 20 år siden haft indbrud og fået ryddet sit hjem for værdigenstande. Derfor kunne hun ikke have for mange forsikringer. Hun talte ikke nærmere med sin mand om tillægsforsikringen.

Hun talte heller ikke med sin mand om, at der på et tidspunkt skulle være valg i Brandkassen, i forbindelse med at hun tegnede tillægsforsikringen. Det talte de om senere. Hun talte ikke siden med sin mand eller andre fra Brandkassen om at tegne andre forsikringer. Hun fik at vide, at der var tale om en tillægsforsikring på 100.000 kr., men de talte ikke om, hvad den dækkede. Hun tror, at de havde en eksisterende indboforsikring. Hun ved ikke, om det var gennem Brandkassen. De talte ikke om, hvad den eksisterende indboforsikring dækkede eller hvad tillægsforsikringen dækkede, og hun undersøgte det heller ikke. Det var hendes forventning, at hun ville få en merudbetaling, hvis hun skulle blive udsat for nyt indbrud eller lignende.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, har hun først set den, da hun modtog stævningen med en masse bilag. Hun kan ikke huske, om hun så sådan én, da hun tegnede tillægsforsikringen. Hun kendte de beløb, som forsikringen dækkede. Hun havde ikke en møntsamling, men hun havde smykker til en værdi af mere end 10.000 kr. Hun tegnede forsikringen, fordi advokat H havde bekræftet, at det var en god ide. Han var på det tids-

punkt advokat for Brandkassen. Hun har ikke selv hørt advokat H sige det. Det var noget, hendes mand fortalte.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede hun, at hun først så den som et af bilagene til stævningen. Hun mindes ikke, at hun har udfyldt sådan en. Hendes mand har ikke bedt hende underskrive en.

Hun stemte til valget i 2011. Det gjorde hun, fordi hendes mand sad i bestyrelsen og var opstillet. Hun opfattede det, der skete i Brandkassen som ”en krig”. Hun har oplevet 2. verdenskrig og opfattede det sådan, at der i Brandkassen både var ”frihedskæmpere” og ”stikkere”. Hun ville stemme på ”frihedskæmperne”, som var den gruppe, familien hørte til.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede hun, at hun ikke kan huske, om hun har udfyldt sådan en. Hun går ud fra, at hun modtog en stemmeseddel.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at hun udfyldte en tilsvarende. Hun kender blandt andet B, D, N, F og hendes søn, K, G, V, U og Æ. Hun kan ikke huske, hvem hun stemte på, men hun kan med sikkerhed sige, at hun ikke stemte på Æ. Det var kun hendes mand, hun drøftede med, hvem hun skulle stemme på til valget. Efter at hun havde udfyldt stemmesedlen, sendte hun den retur til advokatfirmaet Bech-Bruun til advokat H.

Hun har ikke tegnet nogen ny tillægsforsikring, for det gider hun ikke efter al det postyr med tegning af tillægsforsikringen i denne sag. Hun ved ikke, om forsikringssummen på hendes eksisterende indboforsikring er blevet hævet.

Hun har tidligere været økonomaassistent. Hendes mand har altid været landmand. Derudover var hendes mand bestyrelsesmedlem i Brandkassen. Det er hendes mand, der tager sig af forsikringerne i husstanden. Hun opfattede det ikke som om, at hun deltog i noget ulovligt eller amoralsk. Hun synes, at sagen er meget mærkelig.

S12 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen første gang, da han tegnede tillægsforsikringen. Han hørte om Brandkassen gennem et jagtselskab, hvor også M og B var deltagere. De spurgte, om han var interesseret i en tillægsforsikring. Han spurgte, hvad tillægsforsikringen dækkede, og hvad den kostede. Han fik at vide, at det var en tillægsforsikring på 100.000 kr., som kostede 100 kr. De talte om det i efteråret 2010. Jagtsæsonen begyndte for hans vedkommende den 1. oktober. Han havde i forvejen en almindelig indboforsikring i Topdanmark. Hverken M eller B nævnte på det tidspunkt, at der skulle være et valg i Brandkassen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 613, sidste afsnit, bemærkede vidnet, at det,

han forklarede, skal forstås sådan, at han først hørte om valget, efter at han havde tegnet forsikringen. Vidnet stemte til valget. Det var M, der nævnte overfor vidnet, at der skulle være valg til bestyrelsen, og at man som medlem havde ret til stemme. Vidnet blev ikke bedt om at stemme på nogen bestemt. M havde ikke nogen dokumenter med til vidnet, som han skulle underskrive.

Forevist rekvisition, side 279, bekræftede han, at han har underskrevet en mage til. Han rekvirerede den gennem M, og M fik den retur, efter at vidnet havde underskrevet den.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han kan genkende den. Han stemte til valget, men han kan ikke huske, hvor mange personer han stemte på. Han kan heller ikke huske, om han satte mere end ét kryds på stemmesedlen. Han drøftede ikke med nogen, hvordan han skulle stemme. Vidnet var ikke bekendt med, at der var to fraktioner i Brandkassen. Vidnet kender B, G, S31 og S29, S27 og S41. Han kender dem hovedsagelig fra jagt. Vidnet stemte til valget, fordi han fik at vide, at han var berettiget til at stemme. Han ville støtte de personer, som han kendte.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at hans kone formentlig havde guld, sølv og smykker til en værdi af 10.000 kr. Han havde ingen mønt- eller frimærkesamling. Vidnet har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Det skyldes, at der var så meget bøvl med tillægsforsikringen i denne sag. Han kan ikke huske, hvad han gjorde med stemmesedlen, efter at han havde udfyldt den.

Foreholdt afhøringsrapporten, side 614, 3. afsnit, bekræftede han igen at have forklaret til politiet, som der står. Det, han har forklaret nu, er som han husker det nu.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, forklarede han, at han ikke mener at have set dokumentet tidligere. Han blev ikke bedt om at udfylde sådan en i forbindelse med, at han tegnede tillægsforsikringen.

Han har været selvstændig slagter i 6 år. Han fornemmede ikke på noget tidspunkt, at der skete noget ulovligt eller amoralsk. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte på stemmesedlen.

S21 har forklaret, at hun er gift med E's søn, S20. Hun har haft en tillægsforsikring i Brandkassen, der nu er ophørt. Hendes svigerfar var med i bestyrelsen i Brandkassen. Det er vidnets mand, der står for forsikringerne i husstanden. Hun fik at vide af sin mand, at det var en billig tillægsforsikring, og hun sagde bare ja. Hun hørte på det tidspunkt ikke noget om, at der skulle være et valg i Brandkassen. Der var vist-

nok en omtale af valget i avisen, men hun husker ikke, om det var før eller efter valget. Hun drøftede ikke tillægsforsikringen nærmere med sin mand. Det gav god mening med en tillægsforsikring, for de boede på en gård og havde mange ting derhjemme. Hun kan ikke huske, om hun har skrevet under på nogle dokumenter.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, kan hun ikke huske at have set den før.

Forevist forsikringspolice, side 251, mener hun ikke at have set den tidligere. Hun ved ikke, om hun drøftede med sin mand, om de havde behov for en tillægsforsikring. Hun ved ikke, om deres eksisterende indboforsikring dækkede det guld, sølv og smykker, som de havde. De havde ikke nogen egentlig samling af hverken mønter eller frimærker.

Hun husker ikke, at hun skulle have stemt til valget i 2011.

Forevist stemmeseddel, side 275, husker hun ikke at have set sådan en tidligere. Hun talte ikke med ægtefællen om valget.

Hun ved ikke, om hun og hendes mand har tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Hun formoder, at deres eksisterende indboforsikring er blevet opjusteret efterfølgende. Hun ejer smykker og sølvtøj til en værdi af mere end 10.000 kr. Hun har ikke brugt synderlig tid på at sætte sig ind i forsikringen. Hun kender ikke til detaljerne i forbindelse med tegning af tillægsforsikringen. Hun opfattede det ikke som om, at hun medvirkede til noget ulovligt eller amoralsk.

S6 har forklaret, at han hørte om Brandkassen for en del år siden igennem en ven, S2, hvis datter vidnet underviser i dressur. På et tidspunkt rettede S2 henvendelse til ham og tilbød en billig tillægsforsikring. Han husker ikke præcis hvornår. Han kan heller ikke huske, hvad S2 fortalte ham om tillægsforsikringen. Han sagde ja til tillægsforsikringen, fordi han syntes, at det virkede smart og var billigt. Han havde egentlig ikke behov for en tillægsforsikring. Han havde tillægsforsikringen i 1-2 år, og i den periode fik han at vide, at der skulle være et valg i Brandkassen, men det var ikke i forbindelse med selve tegningen af tillægsforsikringen. Han følte ikke, at han tegnede tillægsforsikringen for at hjælpe S2. Han betalte vist tillægsforsikringen med et girokort. Han er ikke siden blevet kontaktet af S2 eller andre fra Brandkassen for at tegne andre forsikringer. Han har en almindelig indboforsikring i Tryg. Hans mand tegnede også en tillægsforsikring igennem S2. De tænkte ikke på, om de hver især havde behov for en tillægsforsikring. Han ved ikke, om de havde flere indboforsikringer.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at han ikke kan huske policen nærmere i dag. Han kan ikke huske, om han fik udleveret de i policen omtalte forsikringsbetingelser. Han havde nok en forventning om at få en

merudbetaling, hvis de f.eks. blev udsat for tyveri. De havde guld, sølv og smykker for mere end 10.000 kr. Han undersøgte ikke, om den eksisterende indboforsikring dækkede dette. De havde hverken mønt- eller frimærkesamlinger.

Han stemte til valget i februar 2011.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at han mener, at han har set og underskrevet en sådan. Han fik den vist tilsendt med posten fra Brandkassen.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han kan huske at have set en stemmeseddel tidligere. Han stemte med sikkerhed på S2 og sikkert også på flere, men han husker ikke i dag på hvem eller på hvor mange. De talte med S2 om, hvem det var smart at stemme på. Han kendte kun S2 på stemmesedlen. Han husker ikke, hvor mange han stemte på. Han har ikke forklaret noget om, hvor mange han stemte på.

Foreholdt afhøringsrapport, side 595, sidste afsnit, forklarede vidnet, at han ikke synes at have forklaret sådan til politiet. Han ved, at han stemte.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Han ved ikke hvorfor.

Han kan ikke genkende, at han tegnede forsikringen omkring 2 måneder før valget. Han er helt sikker på, at han stemte til valget, og at han stemte på S2 og måske nogle flere. Han kan ikke i dag huske, om der var en frankeret svarkuvert adresseret til advokat H. Vidnets mand stemte også. Vidnet blev ikke påvirket af S2 til at stemme på bestemte personer til valget.

Foreholdt afhøringsrapport, side 595, 2. afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret som anført, men at han i dag er usikker på, om forsikringen kostede 100 kr.

Forevist side forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at han ikke i dag husker, om han har set sådan en tidligere.

S8 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen via sin tidligere arbejdsgiver og ven, S2. Hun mener, at hun første gang hørte om Brandkassen i forbindelse med S2's henvendelse til hende om tegning af en tillægsforsikring. Det var omkring 2010. Det var en billig forsikring, så hun sagde ja tak. S2 sagde, at man for meget få penge kunne tegne en ekstra forsikring og dermed få mulighed for ekstra udbetaling, hvis man havde et tab. S2 fortalte ellers ikke noget - heller ikke om Brandkassen eller om et valg. S2 fortalte først om et valg senere. Hun og hendes mand modtog på et tidspunkt hver en stemmeseddel fra S2, der oplyste, at

de havde stemmeret som medlemmer af Brandkassen. Hverken S2 eller andre fra Brandkassen har siden kontaktet hende omkring tegning af forsikringer. Da hun tegnede tillægfsforsikringen, havde hun i forvejen en indboforsikring i enten Tryg eller Alm. Brand. Hun talte ikke med S2 om, hvad hendes eksisterende indboforsikring dækkede, og hun undersøgte det heller ikke selv. Hun havde en forventning om, at hun ville få en merudbetaling, hvis hun skulle blive udsat for noget.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at hun har set den tidligere. Hun undersøgte ikke, hvad der menes med ”almindeligt indbo”, da det gav sig selv. Hun kan ikke huske, om hun har modtaget forsikringsbetingelserne. Hun havde hverken mønt- eller frimærkesamling og heller ikke guld, sølv eller smykker, der oversteg 10.000 kr. i værdi. Hendes mand S9 tegnede også en tillægfsforsikring samtidig med hende. Hun kan ikke svare på, hvorfor de begge tegnede en tillægfsforsikring, når én tillægfsforsikring dækkede hele husstanden. Hun tænkte ikke over det. De havde ikke to indboforsikringer. Hun mener, at hun betalte tillægfsforsikringen via et girokort.

Foreholdt afhøringsrapport, side 463, 3. afsnit, forklarede vidnet, at hun i dag ikke kan huske, på hvilken måde hun betalte tillægfsforsikringen.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun har set en sådan tidligere.

Hun stemte til valget i 2011. Det gjorde hun, fordi hun fik at vide, at hun som medlem havde ret til det. Hun kendte ikke nogen på stemmesedlen, så hun spurgte S2, om han kunne foreslå nogen, hun skulle stemme på. Hun stemte på de personer, som S2 foreslog.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at hun kan huske at have underskrevet ét dokument på et tidspunkt, men ikke husker, hvordan det så ud. Måske var det stemmesedlen, som hun underskrev. Hun ved det faktisk ikke. Hun fik stemmesedlen i hånden, vistnok af S2. Hun kan ikke nærmere huske, hvor hun fik den.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om den stemmeseddel, hun udfyldte, så sådan ud.

Foreholdt afhøringsrapport, side 463, nederst, bekræftede vidnet at have forklaret som anført.

Vidnet kendte kun S2 på stemmesedlen. Hun kan ikke huske, hvem hun stemte på ved valget, men hun stemte på dem, som S2 foreslog. Hun udfyldte stemmesedlen hjemme sammen med sin mand. S2 tog vist stemmesedlerne med bagefter.

Hun har ikke tegnet nogen ny tillægfsforsikring, efter at forsikringen i Brand-

kassen ophørte. Hun tegnede kun tillægfsforsikringen dengang, fordi S2 foreslog det, og den var billig. Hun mener ikke, at hun hjalp S2 ved at tegne tillægfsforsikringen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 463, midt, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun forklarede sådan til politiet.

Vidnet kan ikke huske, hvor mange krydser hun satte på stemmesedlen. Hun stemte på S2 og de personer, som han foreslog. Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S9 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen igennem S2 og S3, som vidnets hustru arbejdede for, og som de sås med privat. S2 spurgte, om de ikke ville tegne en tillægfsforsikring. Vidnet troede dengang, at man ved at tegne en tillægfsforsikring ville få dobbelt udbetaling i tilfælde af en skade. Vidnet ved nu, at det ikke foreholder sig sådan. Hvis han havde vidst det dengang, ville han nok ikke have tegnet tillægfsforsikringen. Han mener, at de sad og drak kaffe en dag, da S2 nævnte noget om en tillægfsforsikring. Vidnet vidste ikke, at S2 var med i Brandkassen, og havde heller ikke tidligere hørt om Brandkassen. S2 fortalte ikke noget konkret om tillægfsforsikringen, eller hvorfor han tilbød dem en forsikring. Han fik indtryk af, at S2 selv havde tegnet en tillægfsforsikring. Vidnet har ikke tegnet andre forsikringer i Brandkassen eller fået tilbud om dette. Han hørte ikke noget om et valg, da han blev tilbudt tillægfsforsikringen. Det hørte han først om efterfølgende. Han havde på det tidspunkt en eksisterende indboforsikring i enten Tryg eller Alm. Brand, men han talte ikke med S2 om, hvad indboforsikringen dækkede, og han undersøgte det heller ikke selv.

Forevist forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at han ikke kan genkende den, men godt vidste, hvad tillægfsforsikringen dækkede. Han undersøgte ikke, hvad der menes med "almindeligt indbo". Han kan ikke huske, om han har set nogle forsikringsbetingelser. Han havde hverken mønter, frimærker eller smykker, der i værdi oversteg 10.000 kr. Hans hustru S8 tegnede også en tilsvarende tillægfsforsikring. Han ved ikke, hvorfor de tegnede 2 tillægfsforsikringer samtidigt, men dengang tænkte han, at man tegnede en tillægfsforsikring på hver person. Han ved nu, at dette ikke er rigtigt. Han kan ikke huske, hvordan de betalte for de to tillægfsforsikringer.

Foreholdt afhøringsrapport, side 466, nederst i 1. afsnit, og side 467, sidste afsnit, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvordan han betalte for forsikringen. Han gav under afhøringen udtryk for, at han var i tvivl om noget af det. Han og hans hustru blev afhørt samtidig i samme lokale.

Forevist forsikringsbegæring, side 928, forklarede vidnet, at man mener at have set sådan en tidligere, men at han ikke husker det i dag. De skulle i hvert fald udfylde noget.

Han stemte til valget i 2011. Han kendte ikke nogen af dem, der var på valg, så han spurgte S2, hvem han havde stemt på. Han stemte herefter på de samme som S2.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at han mener, at han udfyldte sådan en. Han modtog en stemmeseddel, men han kan ikke huske hvordan. Han går ud fra, at han modtog den fra S2. De talte ikke om S2's rolle i valget. Vidnet kan ikke huske, hvad han gjorde med stemmesedlen, efter at han havde udfyldt den.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at han har udfyldt sådan en. Han kendte kun S2's navn på listen. Han kan ikke huske, hvem han stemte på, men det var dem, som S2 havde nævnt. Han ville stemme på S2 for at støtte ham ved valget, men i øvrigt interesserede valget ham ikke. Han kan ikke huske, hvad han gjorde med stemmesedlen efterfølgende.

Vidnet har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Hans erfaringer med tillægsforsikringen havde overbevist ham om, at det ville være "penge ud af vinduet". Han mener, at de modtog et brev om, hvorvidt de ville blive i Brandkassen eller ej. Det ville han gerne, da de havde fået en billig forsikring med mulighed for dobbeltdækning.

Han mener, at deres eksisterende indboforsikring dækkede op til ca. 1,4 mio. kr. Han kan ikke svare på, hvad han ville modtage fra de respektive forsikringsselskaber, hvis han fik stjålet indbo for f.eks. 1,5 mio. kr., men en tillægsforsikring kan vel så være ok. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte på stemmesedlen, men det var mere end ét kryds. Måske satte han 15 krydser. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S27 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen gennem M, der en dag i 2010 kom op på vidnets kontor. Han havde nok hørt om Brandkassen før. Han kender M fra jagt, og de bor tæt på hinanden. De er venner. Han vidste, at M var med i Brandkassen, men ikke mere end det. M fortalte om en tillægsforsikring til 100 kr. Han tegnede tillægsforsikringen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 669, 3. afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret som anført. Han tænkte, at han lige så godt kunne støtte Brandkassen med 100 kr. som alle andre organisationer. Det var ikke specielt for at støtte M. Han kendte en del andre fra Brandkassen.

Han stillede op til valget i 2011 som delegeret, fordi han blev spurgt, om han ville. Han satte sig ikke ind i Brandkassens regnskaber eller andet. Det var M, der spurgte, om han ville stille op til valget. Han var ikke klar over, hvad det indebar at stille op. Det fik han først at vide på et senere mø-

de, hvor advokat H var en af deltagerne. Mødet foregik før valget, men han husker ikke hvornår. Mødet blev afholdt på Osted Kro. Advokat H orienterede kort om Brandkassen og dens arbejde.

Foreholdt fra afhøringsrapporten, side 671, 4. afsnit, bekræftede vidnet, at det var korrekt, at han mere stillede op af sociale grunde. Han har forklaret til politiet, at M senere spurgte ham og ægtefællen, om de ville støtte M til valget og, at han senere igen blev spurgt, om han ville stille op som delegeret. Sådan var det også. Han husker ikke at have forklaret noget om ” efterfølgende uro”. Han husker heller ikke noget om ” efterfølgende uro”. Hans opgaver som delegeret var at være med til møder og afstemninger. Han kan ikke huske hvilke afstemninger. Der var måske en afstemning om stiftelse af en fond. Advokat H var dirigent og rådgav dem om, hvordan de burde stemme. Han fulgte advokatens anbefaling. Han mener, de stemte ja alle sammen, men husker ikke, hvad de stemte om, eller om det var ved håndsoprækning eller skriftligt.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, har han måske set den før. Han kan ikke huske, om han skrev under på nogle papirer, da M kom op til ham på kontoret. Det er hans bogholder, der plejer at tage sig af forsikringerne, også de private forsikringer. Han havde en eksisterende indboforsikring, da han tegnede tillægsforsikringen. Hans hustru tegnede også en tillægsforsikring. Han lagde ikke mærke til, at forsikringen dækkede husstanden. Han husker ikke, om M nævnte noget om det, men det har han nok gjort. Han undersøgte ikke, hvad hans eksisterende indboforsikring dækkede. Han har haft lidt guld, sølv og smykker, men ingen frimærker eller mønter. Han husker ikke, om han modtog forsikringsbetingelserne. Forsikringstilbuddet var så billigt, at det svarede til, at spejderne var kommet og spurgt, om han ville købe noget for 100 kr. Det plejer han at sige ja til. Han husker ikke, om han betalte forsikringen kontant eller med giro.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, husker han ikke at have udfyldt en sådan.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, husker han ikke, om han har underskrevet sådan en. Han modtog en stemmeseddel, men han husker ikke, hvordan han fik den.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, mener han at have set den før. Han mener, at de var 10-15 personer samlet, da de udfyldte stemmesedlerne. Han mener, at M, E, B, S31, advokat H og nogle flere var til stede. Han kan ikke huske, hvornår og hvor mødet blev afholdt.

Han stemte på M og nok også flere andre. Han husker ikke, hvor mange han stemte på, eller om han satte mere end ét kryds. Han mener ikke, at advokat H sagde, hvem de skulle stemme på. Efterfølgende

blev stemmesedlerne samlet ind. Han husker ikke, hvem der gjorde det.

Han kan ikke huske, om han har tegnet en ny tillægsforsikring. Han har siden skiftet selskab flere gange, efter tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Han beholdt sine medlemsrettigheder, for hvis ikke den ene forsikring dækkede, så dækkede den anden forsikring. Han har ikke tænkt på, at han kunne få penge ud af at tegne tillægsforsikringen.

Han husker ikke noget om en frankeret svarkuvert sammen med stemmesedlen.

Det er vidnet, der på stemmesedlen er angivet som ” S27 ”, selv om hans mellemnavn er navn .

Der blev afholdt flere møder, hvor M og H også var til stede. Han mener nu, at det var advokat H, der indsamlede stemmesedlerne.

Vidnets hustru udfyldte ikke sin stemmeseddel samtidig med vidnet.

Han mener ikke, at han har deltaget i noget ulovligt. Han havde tillid til, hvad advokaten sagde. Han mener ikke, at han har deltaget i noget amoralsk. Han mener, at advokat H var med til alle møder. Han kan huske, at der et par gange blev forelagt regnskaber, men han kan ikke huske, om han har været med til at stemme om godkendelse af et regnskab.

S28 har forklaret, at hun er gift med S27.

Hun arbejdede i deres fælles tømrerfirma, som de ikke længere har. Hun sad ved sit skrivebord ved siden af S27's kontor, da M kom. Hun var beskæftiget med at lave nogle tilbud for firmaet og hørte ikke, hvad S27 og M talte om. S27 kom og sagde til hende, at der var et tilbud om en billig tillægsforsikring. Hun stolede på sin mand og accepterede. Hun skrev under på et dokument, men husker ikke hvilket.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan hun ikke genkende den.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan hun ikke huske, om hun har underskrevet sådan en.

Hun tænkte ikke nærmere over, at de havde en indboforsikring, da de tegnede tillægsforsikringen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 674, 1. afsnit, bekræftede hun, at hun blev bedt om at støtte M ved at tegne forsikringen, hvad hun gerne ville og gjorde.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan hun huske at have set den tidligere. Hverken hun eller hendes mand drøftede med M, om de var forsikret mere end nødvendigt. Hun husker ikke, om de fik udleveret forsikringsbetingelserne, eller om hun i givet fald har læst dem. Hun undersøgte ikke, hvad deres eksisterende indboforsikring dækkede. Hun ved ikke, om hun havde guld, sølv eller smykker for mere end 10.000 kr. De havde ingen mønt- eller frimærkesamling.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kunne hun ikke huske, om hun stemte til valget i 2011, eller om hun har set stemmesedlen før.

Foreholdt afhøringsrapport, side 675, 1. og sidste afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret som anført – altså, at hun ikke stemte til valget. Hun husker ikke i dag, at hun smed stemmesedlen væk. Hun har ikke udfyldt en stemmeseddel som den på side 275. Det er hun 100 % sikker på.

De har noget guld og sølv, men det er ikke af større værdi. Hun bruger ikke smykker. Hun synes ikke, at hun gjorde noget forket ved at tegne tillægsforsikringen.

S30 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen gennem M, der er en gammel ven gennem omkring 45 år.

M kontaktede hende for at tilbyde tillægsforsikringen. Hun husker ikke hvornår. Hun vidste ikke, hvad M havde med Brandkassen at gøre. Hun vidste i det hele taget ikke noget om Brandkassen, før M henvendte sig. M fortalte, at han selv havde en forsikring i Brandkassen, men ikke hvad den dækkede. Han sagde, at tillægsforsikringen ville hjælpe, hvis der skete noget. Hun husker ikke, om der blev talt om valg i Brandkassen, da M henvendte sig. Hun tegnede ikke forsikringen for at hjælpe M. Hun er ikke blevet kontaktet af andre fra Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer.

Hun havde på det tidspunkt en indboforsikring i Topdanmark, men hun talte ikke med M om, hvad det betød, at hun havde en indboforsikring i forvejen, og hun undersøgte det heller ikke selv. Hun havde en forventning om at få ekstra udbetaling, hvis der skulle ske noget.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, har hun set den tidligere. Hun havde ikke set forsikringsbetingelserne. Hun undersøgte ikke betydningen af ”almindeligt indbo”. Hun havde ikke frimærker eller mønter for 10.000 kr. Hun havde guld, sølv eller smykker for 10.000 kr., men hun ved ikke, om de var omfattet af hendes eksisterende indboforsikring. Hendes mand, S29, tegnede også en tillægsforsikring. Hun og hendes mand havde én indboforsikring sammen, men hver sin tillægsforsikring. De tænkte ikke over hvorfor, de skulle tegne hver sin tillægsforsikring. De

håbede på, at det ville være dobbelt så godt med to tillægsforsikringer i forhold til en. Hun betalte forsikringen med giro. De tegnede forsikringen hjemme hos dem selv. Hun husker ikke, om hun skrev under på papirerne samme dag, som M kom og tilbød forsikringen.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, har hun udfyldt sådan en. Hun udfyldte den hjemme hos sig selv.

Hun kan ikke huske, om hun stemte til valget i februar 2011.

Forevist rekvisition, side 279, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun har set den tidligere. Hun kan heller ikke huske, om hun modtog en stemmeseddel.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kunne hun derefter huske, at hun havde set den og havde udfyldt den, men hun kan ikke huske, hvordan hun fik den. Hendes mand fik efterfølgende stemmesedlen for at aflevere den. Hun kan genkende 6-7 navne på stemmesedlen. Hun vil ikke oplyse, hvem hun stemte på. Hun husker ikke, om hun satte 15 krydser på stemmesedlen. Hun drøftede ikke med nogen, hvem hun skulle stemme på.

Hun har ikke efterfølgende tegnet en ny tillægsforsikring, fordi det ikke længere er relevant.

S31 er hendes søn. Hun kan ikke huske, hvor mange krydser hun satte på stemmesedlen. Hun husker ikke, om hun satte 14, 15 eller et andet antal krydser på stemmesedlen. Hverken S29 eller S31 havde sagt til hende, hvem hun skulle stemme på. Hun mente ikke, at hun havde deltaget i noget ulovligt eller amoralsk.

S31 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen første gang, da han fik tilbudt en tillægsforsikring. Han husker ikke, hvem der kontaktede ham om det, eller hvornår det skete. Han fik ikke noget at vide om Brandkassen. Han fik kun at vide, at der var tale om en tillægsforsikring til indboforsikringen, og der var en forsikringssum på 100.000 kr. og en pris på 100 kr. Han fik ikke noget at vide om et valg i Brandkassen, før på et senere tidspunkt. Den, der tilbød ham forsikringen, var ikke en person, som han havde en relation til. Han er ikke senere blevet kontaktet af nogen fra Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer.

Han havde en indboforsikring i Codan, da han tegnede tillægsforsikringen. Det var bare en tillægsforsikring til 100 kr. Han undersøgte ikke, hvad hans eksisterende indboforsikring dækkede i forhold til tillægsforsikringen. Han havde en forventning om en merudbetaling ved en eventuel skade.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, husker han ikke, om han havde set den tidligere, om han så nogen forsikringsbetingelser, eller om

han undersøgte betydningen af ”almindeligt indbo”. Han havde ikke guld, sølv eller smykker for 10.000 kr. Han husker ikke, om han undersøgte, om hans egen indboforsikring dækkede dette. Han havde ikke og har fortsat ikke nogen mønt- eller frimærkesamling. Der var ikke andre i husstanden, der tegnede en tillæggsforsikring. Han kan ikke huske, hvordan han betalte for forsikringen. Han går ud fra, at han skrev under på nogle papirer, da han blev kontaktet om tegning af forsikringen, men han husker det ikke.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske, om han har set den tidligere, eller om han blev bedt om at underskrive en.

Han stemte til valget i februar 2011. Han kan ikke huske, hvordan det gik til.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, husker han ikke, om han har udfyldt en sådan. Han husker ikke, om han modtog en stemmeseddel til valget, men mener, at han stemte til valget.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, virkede stemmesedlen bekendt. Han opstillede som delegeret til valget, fordi han blev spurgt, om han ville. Han husker ikke, hvem der spurgte ham. Hans far, S29, var med i Brandkassen. Han ved ikke, om andre af hans familiemedlemmer tegnede en tillæggsforsikring. Han husker ikke, om det var hans far, der kontaktede ham. S30 er vidnets mor. Han husker ikke, om det var M, der kontaktede vidnet, men det kan det godt have været. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte på stemmesedlen. Han satte kryds ud for de personer, som han kendte. Ud fra stemmesedlen kender han umiddelbart S29, S27, S41 og M. Han drøftede ikke stemmeafgivningen med nogen. Han husker ikke nærmere, hvorfor han stillede op som delegeret. Han satte sig ikke ind i Brandkassens forhold. Han deltog i flere møder i Brandkassen, herunder en generalforsamling på Osted Kro. Advokat H var dirigent. B var formand og afgav beretning om årets forløb. Det var en sædvanlig dagsorden for en generalforsamling. Han husker ikke nærmere, hvad møderne drejede sig om. Han kan ikke huske, hvad han gjorde med stemmesedlen, efter at han havde udfyldt den.

Han har ikke tegnet en ny tillæggsforsikring. Han har skiftet forsikringsselskab.

Husstanden bestod dengang af vidnets hustru og tre børn. Hustruen tegnede ikke en tillæggsforsikring. Der kan godt have været guld, sølv eller smykker for omkring 10.000 kr. i husstanden.

Han blev valgt som delegeret. Han mener, at de var 15 delegerede i alt. Der var nogle af de delegerede, som han ikke kendte i forvejen. Han husker ikke, om han satte 14 eller 15 krydser på stemmesedlen eller et helt andet antal. Han hørte først på et senere tidspunkt om en oprørsgruppe i Brandkassen.

Han mener ikke, at han havde medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S32 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen gennem familien, det vil sige hendes mand, S33, og hendes svigerfar, S29. Hun havde hørt om Brandkassen, før hun tegnede en tillæggsforsikring. Hun blev kontaktet af en af S29's venner eller bekendte i 2010 eller 2011. Hun formodede, at denne bekendte havde noget med Brandkassen at gøre, da han henvendte sig om tegning af en tillæggsforsikring. Hun kan ikke huske, om personen fortalte noget om Brandkassen. Hun fik at vide, at der var tale om en billig tillæggsforsikring til 100 kr. Hun forventede ikke alverden for 100 kr. Den bekendte ville gerne sælge forsikringen, og det gjorde ikke noget med en ekstra forsikring. Hun havde i forvejen en anden indboforsikring, men det kunne være smart at være forsikret flere steder, hvis der skete noget. Hun forventede at få en ekstra dækning. Hun husker ikke, om der blev drøftet noget om et valg, men der kom et valg senere. Hun er ikke senere blevet kontaktet af nogen fra Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer.

Hun havde en eksisterende indboforsikring, men husker ikke i hvilket forsikringselskab. Det er hendes mand, der står for forsikringerne. Hun undersøgte ikke, hvad hendes eksisterende forsikring dækkede.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, husker hun ikke, om hun har set den før. Hun ved ikke, om hun har set forsikringsbetingelserne. Hun drøftede ikke forsikringen med sin mand. Hun havde ikke mønter eller frimærker for 10.000 kr. Hun kender ikke den nøjagtige værdi af hendes smykker. Hendes mand tegnede også en tillæggsforsikring. De tegnede begge en tillæggsforsikring, da der kan være et loft på forsikringsdækningen, og det ville ikke gøre noget med en ekstra forsikring. Hun mente, at det ville være dobbelt så godt med to forsikringer. Hun ved ikke, om de også havde to indboforsikringer. Hun husker ikke, hvordan forsikringen blev betalt. Hun skrev under på et dokument, da hun tegnede forsikringen.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, ved hun ikke, om hun er blevet bedt om at udfylde sådan en.

Hun stemte til valget i februar 2011, fordi hun nu havde en andel i Brandkassen.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, tror hun, at hun har set den tidligere. Hun fik en liste af den person, som hun købte forsikringen af. Hun skrev under på stemmesedlen.

Forevist stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at den virker bekendt. Hun udfyldte stemmesedlen. Hun mener, at hun satte ét kryds. Hun gav efterfølgende stemmesedlen til den person, som hun havde fået den af. Hun kender to personer på listen og har hørt om en tredje. Hun ved ikke, om hun

drøftede med nogen, hvem hun skulle stemme på. Hun stemte efter sin mavefornemmelse.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, da hun synes, at det gik meget godt alligevel med hendes andre forsikringer.

Hun har en lille frimærkesamling, men kender ikke dens værdi.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, vil hun ikke svare på, hvem hun stemte på. Hun er ikke 100 % sikker på, hvor mange krydser hun satte. Hun kan ikke huske, om der var en frankeret svarkuvert til advokat H sammen med stemmesedlen. Hun mener ikke, at der foregik noget ulovligt. Hun skrev under på et dokument og tegnede en forsikring.

S33 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen, da han blev kontaktet af M. Han kender M privat. M spurgte i efteråret 2010, om vidnet ville tegne en tillægsforsikring til sin indboforsikring. Han kendte ikke M's funktion i Brandkassen. Han havde hørt lidt om Brandkassen. M tilbød en tillægsforsikring med en forsikringssum på 100.000 kr. for 100 kr. om året. Han gik ud fra, at det var M's job at sælge forsikringer. M fortalte ved tegningen af forsikringen, at der skulle være et valg, hvor forsikringstagerne havde mulighed for at stemme. Han havde ikke tidligere talt med M om at tegne en forsikring. Han er heller ikke siden blevet kontaktet af M eller andre fra Brandkassen om tegning af andre forsikringer. Han havde en indboforsikring i Tryg. Han fik indtryk af, at han ville få 100.000 kr., hvis huset brændte. Han havde ikke undersøgt, hvad sin eksisterende indboforsikring dækkede, og han drøftede det heller ikke med M. Det var hans klare opfattelse, at han ville få en merudbetaling ved en skade.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, forklarede han, at han fik en police, men han husker ikke, hvordan den så ud. Han kan ikke huske at have modtaget forsikringsbetingelserne. Han mener ikke, at han havde mønter eller frimærker for 10.000 kr., men han havde guld, sølv og smykker. Han undersøgte ikke, hvor meget sin eksisterende forsikring dækkede af guld, sølv eller smykker. Både han og hans kone tegnede en tillægsforsikring, fordi de blev stillet udsigt, at de hver kunne få 100.000 kr. ved en skade. Han mener, at han betalte forsikringen med girokort. Han skrev under på, at han ville tegne en forsikring.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, går han ud fra, at han udfyldte sådan en, da han tegnede tillægsforsikringen. Han er siden blevet klar over, at han ikke var bedre forsikret ved at have en tillægsforsikring. Han føler, at han er blevet snydt.

Han stemte til valget i 2011, fordi hans nære familie var opstillet, dvs. sin far S29 og bror S31. De havde ikke fortalt ham nærmere om forsikringen.

Han havde kun hørt fra sin far og bror, at de var opstillet til valget. Han fik at vide, at han kunne stemme til valget, idet han havde tegnet en forsikring.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, har han har udfyldt sådan en. Han modtog efterfølgende en stemmeseddel. Han går ud fra, at han modtog stemmesedlen med posten.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, udfyldte han stemmesedlen på sit kontor. Han stemte på dem han kendte, dvs. 6-8 stykker. Det var hans eget valg, hvem han stemte på. Han returnerede stemmesedlen i den kuvert, der fulgte med stemmesedlen. Han vil ikke svare på, hvorfor han har beholdt sine medlemsrettigheder.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, da han fandt ud af, at tillægsforsikringen i Brandkassen ikke hjalp yderligere. I øvrigt er han godt tilfreds med sine forsikringer i Tryg.

Han er selvstændig og har en VVS-virksomhed.

Han mener, at han første gang hørte om valget, da han tegnede forsikringen.

Hans nuværende assurandør fortalte, at hans tillægsforsikring ville blive modregnet i indboforsikringen. Han kendte ikke værdien af sit indbo. Han fik at vide, at tillægsforsikringen på 100.000 kr. ikke ville blive lagt oven i den eksisterende forsikring, men derimod blive trukket fra. Han spurgte ikke assurandøren om den særskilte dækning på tillægsforsikringen vedrørende guld, sølv eller smykker. Han mener ikke, at han har gjort noget ulovligt.

S34 har forklaret

”...

Han forklarede, at han ikke kan huske, hvordan eller hvornår han kom i kontakt med Brandkassen. Han kender B og M. M er hans svigerfar og B er en ven. Han var ikke klar over, at M og B havde noget med Brandkassen at gøre. Han havde ikke talt med B eller M om at komme ind i Brandkassen. Han har heller ikke talt med andre i Brandkassen om at tegne andre forsikringer. Han kan ikke huske, om han talte med nogen omkring valget i Brandkassen, eller om der skulle være et valg.

Han blev kontaktet af en person fra Brandkassen om en tillægsforsikring. Han har flere gange været forsikret flere steder på en gang bl.a. Tryg og Topdanmark. I dette tilfælde drejede det sig om en billig tillægsforsikring. Han havde en indboforsikring i Topdanmark. Han tænkte ikke over, om han var underforsikret. Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan han ikke huske, om han har set den tidligere. Han kan ikke huske, om han fik udleveret nogen forsikringsbetingelser. Han spurgte ikke ind til, hvad der mentes med ”almindeligt indbo”. Han havde hverken guld, sølv, smykker,

mønter eller frimærker for 10.000 kr. Hans kone tegnede også en tillægsforsikring. De tænkte ikke over, at de begge tegnede en tillægsforsikring, der dækkede hele husstanden. Han undersøgte ikke hos Topdanmark, om han kunne nøjes med at hæve forsikringssummen på hans eksisterende forsikring. Han betalte forsikringen via giro. Han kan ikke huske, om han blev bedt om at underskrive nogle papirer.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, husker han ikke, om han har set den før eller underskrevet en.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan han ikke huske, om han har udfyldt sådan en. Han kan heller ikke huske, om han stemte til valget i 2011.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan han ikke svare på, om han har set den tidligere, eller om han har udfyldt en. Udover B og M kender han S31 og S29, der bor i samme by som vidnet.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, da han ikke har tænkt over det. Han mente, at hans eksisterende forsikringer var nok. Han har tænkt sig enten at tegne en ny tillægsforsikring eller få forhøjet den eksisterende indboforsikring.

Han arbejder for en entreprenør. S35 er hans kone, og S36 er hans far. Hans kone havde lidt guld, sølv og smykker, men han kender ikke værdien af det. Han kan ikke huske, om han fik en stemmeseddel via Brandkassens hjemmeside. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt.

S35 har forklaret, at hun ikke kan huske, hvordan hun kom i kontakt med Brandkassen. M er hendes far. B er en ven af familie. Hun kan ikke huske, hvad de nærmere fik at vide om tillægsforsikringen, udover at den var et tillæg til hendes andre forsikringer. Det var et godt tilbud. Hun undersøgte ikke, hvad hendes eksisterende forsikring dækkede, eller om hun kunne få den forhøjet.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, har hun set den før. Hun husker ikke, hvornår hun tegnede forsikringen og heller ikke, om hun fik forsikringsbetingelserne. Hun tænkte ikke over, at tillægsforsikringen dækkede hele husstanden, og om det var nødvendigt med mere end en. Hun gik ud fra, at hun ville få en ekstra udbetaling, hvis der skulle ske noget. Hun formodede, at "almindeligt indbo" dækkede alle hendes ejendele, men hun undersøgte det ikke nærmere. Hun har guld, sølv og smykker og også lidt mønter, men ikke en egentlig samling.

Hun hørte om et valg i Brandkassen, men hun husker ikke hvornår. Hun

stemte til valget.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, har hun set den før. Hun kan ikke huske, hvor mange hun stemte på. Hun kan huske, at hun satte mere end ét kryds. Hun kender G gennem B, og S31 og S29, der bor i samme by som vidnet. Hun rekvirerede stemmesedlen, men hun kan ikke huske, om hun ringede eller skrev efter den. Hun kan også godt have rekvireret den via Brandkassens hjemmeside.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, husker hun ikke at have udfyldt sådan en. Hun udfyldte stemmesedlen og sendte den med brev, men husker ikke hvorhen. Hun kan ikke huske, om hun modtog en frankeret svarkuvert sammen med stemmesedlen.

Hun har gennemgået sine forsikringer med Topdanmark, og de er blevet korrigeret lidt. Hun har ikke tegnet nogen ny tillægsforsikring, da der åbenbart ikke har været et behov for det. Hun drøftede ikke tillægsforsikringen med Topdanmark.

Til dagligt arbejder hun som sekretær og arbejder i butik. Hun tegnede tillægsforsikringen for at få ekstra dækning. Hun kan huske, at hun sendte stemmesedlen pr. brev, men husker ikke hvorhen. Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt. Hun har andre forsikringer, hvor der er dobbeltforsikret.

Hun var ikke klar over, at hendes far i en periode havde været direktør i Brandkassen.

S36 har forklaret, at han har hørt om Brandkassen gennem medierne. Han kender B. Vidnet er i familie med M, der er hans svigerdatters far. Det var M, der rettede henvendelse til vidnet, men han husker ikke hvornår. M tilbød en tillægsforsikring til 100 kr. Vidnet kan ikke huske, om han stillede spørgsmål om forsikringen til M. Han formodede, at M var repræsentant for Brandkassen, siden han tilbød tillægsforsikringer for dem. Han vidste ikke noget om Brandkassen før det tidspunkt. Han kan ikke huske, om det var M, der fortalte om et valg til Brandkassen, der skulle være i februar 2011. Han talte ikke med M om, hvad tillægsforsikringen havde af betydning for hans eksisterende indboforsikring. Han havde en forventning om at få merudbetaling, hvis der skulle ske et uheld.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han har set den tidligere. Han kan ikke huske, om han modtog forsikringsbetingelserne. Han formodede, at tillægsforsikringen dækkede indboet i huset. Hans kone havde guld, sølv eller smykker. Han havde lidt mønter, men ingen frimærker. Der var ikke andre i hans husstand,

der tegnede en tillægfsforsikring. Han betalte forsikringen via et girokort.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske, om han har udfyldt en sådan. Han blev bekendt med valget i 2011 og rekvirerede en stemmeseddel. Han kan ikke huske, hvordan han fik den.

Forevist eksemplet på en rekvisition side 279, forklarede vidnet, at han sendte en sådan med posten, men han husker ikke hvorhen. Han kan ikke huske, hvordan han modtog stemmesedlen. Han stemte til valget.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan den godt ligne den, han udfyldte. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte. Han mener ikke, at han satte 15 krydser. Han kender S31 og S29, der begge bor i nærheden af vidnet. Endvidere kender han S41, der vistnok har et firma i Svinninge. Efter at han havde udfyldt stemmesedlen, sendte han den med posten, men han husker ikke hvorhen. Han kan ikke huske, om han sendte den i en frankeret svarkuvert, eller om han selv udfyldte en kuvert med navn på modtageren. Han drøftede ikke med nogen, hvem han skulle stemme på.

Han har ikke tegnet en ny tillægfsforsikring, da Topdanmark løbende pristalsregulerer hans eksisterende forsikringer. Han får meddelelser fra forsikrings-selskabet, når hans forsikringer ændres. Dengang fik han ikke meddelelser fra forsikringsselskabet.

Han har et landbrug. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt

Han blev afsluttende foreholdt afhøringsrapport, side 602, 2. afsnit. Han tilkendegav, at når han har underskrevet rapporten, har han forklaret som der står. Han forstod det sådan, at Brandkassen ville øge antallet af tillægfsforsikringer. Han husker ikke, hvordan han fik den opfattelse.

S37 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen gennem jagtkammerater. Han har gået på jagt med S29 og S31, G og S41. Han mener, at han blev kontaktet af M i 2010, vist under en jagttur. M foreslog ham at tegne en ekstra forsikring, en tillægfsforsikring. M sagde noget om, at vidnet kunne få en ekstra udbetaling i tilfælde af skade. Han kan ikke huske, om de talte nærmere om, hvad tillægfsforsikringen betød i forhold til vidnets eksisterende indboforsikring. Han har vist skrevet under på noget, men han husker det ikke nærmere. M fortalte ikke i øvrigt noget om Brandkassens forhold, eller at han havde været direktør.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan han ikke genkende den. Han havde ingen mønt- eller frimærkesamling eller guld, sølv eller smykker for 10.000 kr. Han undersøgte ikke, hvad der menes med ”almindeligt indbo”. Han husker ikke, om han fik udleveret nogle forsikrings-

betingelser. Hans hustru S38 tegnede også en tillægsforsikring. De havde ikke 2 indboforsikringer. De tegnede en tillægsforsikring hver for at være ekstra dækket og få ekstra udbetaling. Han mener, at de betalte tillægsforsikringerne via giro.

Han kan ikke huske, om han blev orienteret om valget i februar 2011, eller om han stemte til valget.

Han blev vist eksemplet på en stemmeseddel, side 275. Af de opstillede kender han de ovennævnte jagtkammerater.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, har han måske set sådan én før.

Foreholdt afhøringsrapport, side 722, 2. afsnit, forklarede vidnet, at han ikke ved, om han har forklaret sådan.

Foreholdt samme side, 3. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at han aldrig modtog en stemmeseddel og derfor ikke stemte til valget, ved han ikke, om han har forklaret sådan til politiet.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Han ved ikke nærmere hvorfor.

Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S38 har forklaret, at hun er gift med S37. Hun kom i kontakt med Brandkassen gennem sin far, M. Hun blev spurgt om tillægsforsikringen i forbindelse med, at hendes far og B var ude at se deres nye hus. Hun og hendes mand sagde ja tak til at tegne en tillægsforsikring. Hendes far og B sagde bare, at det var en indboforsikring. De drøftede ikke, om deres eksisterende indboforsikring dækkede i forvejen. De sagde bare ja tak, fordi det lød som et godt tilbud. De tegnede ikke tillægsforsikringen for at hjælpe hendes far. Hendes far solgte forsikringer i Brandkassen, men var egentlig vognmand. Hun vidste, at han var med i Brandkassen, men ikke nærmere hvad han lavede der.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan hun genkende den. Hun fik den tilsendt. Hun husker ikke, om hun skrev under på noget, da hendes far og B var hjemme hos dem i efteråret/vinteren 2010/2011. Hun kan ikke huske, om hun har modtaget forsikringsbetingelser. De talte ikke om, hvorfor de skulle tegne to tillægsforsikringer. Hun og hendes mand var lige flyttet sammen og havde på det tidspunkt hver deres indboforsikring. Hun tænkte, at "almindeligt indbo" var f.eks. tøj, men hun undersøgte det ikke nærmere. Hendes søn har en samling af frimærker og mønter, men hun kender ikke værdien af den. Hun har selv guld, sølv og smykker. Hun regnede med, at hendes forsikring dækkede sønnens samling.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan hun ikke genkende den.

Hun kan ikke huske, hvornår hun hørte om valget i februar 2011, men hendes far nævnte på et tidspunkt, at der skulle være et valg, og at hun kunne stemme. Hun ville gerne stemme. Det gør hun altid. Hun kan ikke huske, hvordan hun fik en stemmeseddel. Hun satte sig ikke nærmere ind i Brandkassens forhold i anledning af valget.

Forevist eksempel på en stemmeseddel, side 275, kan hun genkende den. Hun kan ikke huske, hvor mange krydser hun satte, herunder om hun satte 15 krydser. På listen kender hun - udover sin far - B, G, S31 og S29, S2 og S41.

De er hendes fars jagtkammerater. Hun drøftede ikke med nogen, hvordan hun skulle stemme til valget. Hun indhentede ikke nærmere informationer om de opstillede, heller ikke på Brandkassens hjemmeside. Hun stemte på de personer, som hun kendte.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Hun og hendes mand er flyttet igen, og de mente ikke, at de havde behov for en ny tillægsforsikring. Det var efter, at de havde talt med deres forsikringselskab.

Hun føler ikke, at hun medvirkede til noget ulovligt eller amoralsk. Hun kan ikke huske, hvad hun gjorde med stemmesedlen, efter at hun havde udfyldt den.

S40 har forklaret, at hun er gift med M. S38 er hendes datter. Hun tegnede en tillægsforsikring i Brandkassen. Det var et godt tilbud. Hun havde smykker og en møntsamling. Det var hendes mand, der foreslog hende at tegne tillægsforsikringen. Hun mener, at de havde en indboforsikring i forvejen. Det er hendes mand, der tager sig af deres forsikringsforhold. De havde også en anden forsikring i Brandkassen på det tidspunkt. Hun kendte ikke noget til sin mands arbejde i Brandkassen eller til Brandkassen i øvrigt. Han var vognmand på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om han også var vognmand, mens han var direktør i Brandkassen. De talte ikke om, hvorfor de havde behov for en yderligere forsikring. Hun sagde bare ja. Hun fik forevist nogle dokumenter, men hun husker ikke hvilke.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, husker hun ikke, om hun har set den før.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan hun genkende den, men kan ikke huske, hvordan hun kom i besiddelse af den. Hun vidste, at tillægsforsikringen dækkede hele husstanden. Hun tror ikke, at hun tegnede tillægsforsikringen for at hjælpe sin mand.

Hun stemte til valget i februar 2011. Hun kan ikke huske hvornår hun hørte om valget eller fra hvem. Hun var godt klar over, at hendes mand stillede op som delegeret. De talte ikke så meget om det. Hun modtog en stemmeseddel, men husker ikke hvordan. Hun kan ikke huske, hvad hun gjorde med stemmesedlen, efter at hun havde udfyldt den.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan hun genkende dokumentet. Hun satte 15 krydser på stemmesedlen. Hun stemte blandt andet på B, sin mand M, S31 og S29, S41 og S27. Hun stemte på de personer, som hun kendte. Hun har nok spurgt ind til det, men det var ikke noget, de drøftede derhjemme. Hun kendte dem, fordi de var hendes mands jagtkammerater, og de kom i huset.

Hun tror ikke, at hun og hendes mand har tegnet en ny tillægsforsikring. Det er som nævnt hendes mand, der ordner deres forsikringer. Alle deres forsikringer i Brandkassen ophørte. Hun mener, at da de tegnede en ny indboforsikring, var de dækket godt nok ind.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S39 har forklaret, at han hørte om Brandkassen igennem M. Det var vist i 2011. De har boet i samme by og handlet sammen. M fortalte om en billig tillægsforsikring til indboforsikringen, og som dækkede ud over indboforsikringen. Han vidste, at M havde med Brandkassen at gøre, men ellers intet. Han tegnede forsikringen, fordi M sagde, at det var en god idé, og fordi den var billig. Det var vel også for at hjælpe M. Han husker ikke, om M fortalte noget om et valg i Brandkassen i forbindelse med tegning af tillægsforsikringen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 697, 1. afsnit, 1. led, hvorefter M skulle have bedt om en fuldmagt, så han kunne stemme til valget, kan vidnet ikke huske at have forklaret sådan. Han mener, at han forklarede anderledes. Det er rigtigt, at han forklarede, at han var klar over, at man ikke fik meget for 100 kr., og at han gerne ville være M behjælpelig. Betjenten kom efterfølgende med sin rapport, så vidnet kunne gennemlæse den og underskrive den. Han tænkte ikke på det tidspunkt over, om rapporten var helt retvisende i forhold til, hvad han havde forklaret under afhøringen, da han ikke syntes, at sagen var så alvorlig.

Foreholdt afhøringsrapport, side 697, 1. afsnit, 3. pkt., mener han at have forklaret sådan.

Han mener, at han skrev under på nogle dokumenter i forbindelse med tegning af forsikringen, men han husker det ikke nærmere. Han kan ikke huske, om han underskrev en fuldmagt til M eller gav en fuldmagt i det hele

taget.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske at have set den før.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan han ikke huske at have set dokumentet før. Det var kun ham i husstanden, der tegnede en tillægsforsikring. Han mente, at én indboforsikring var nok. Han har formentlig guld, sølv og smykker for mere end 10.000 kr. Han har ingen mønter eller frimærker. Han kontaktede ikke sit forsikringselskab for at undersøge, om den eksisterende indboforsikring allerede dækkede. Det drejede sig trods alt kun om 100 kr. Han var godt klar over, at en forsikring til 100 kr. ikke ville være dobbelt så god, men han havde en forventning om at få noget ekstra udbetalt, hvis der skulle ske noget. Han mener, at han betalte M kontant for forsikringen, og at han fik en kvittering.

Han har måske stemt til valget i 2011, men husker det ikke. Han talte ikke med M om valget.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan han ikke huske, om han har set den før.

Forevist eksempel på en stemmeseddel, side 275, mener han, at politiet viste ham sådan en under afhøringen. Han husker ikke, om han havde set den forud for afhøringen hos politiet. Han kender S31 og S29, der bor lige ved siden af vidnet, M og S41. Sidstnævnte sandblæser vidnets båd.

Foreholdt afhøringsrapport, side 697, 2. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret til politiet, at han vidste, at forsikringen ikke var noget værd og, at det kun var for at hjælpe M i en eller anden sammenhæng, bekræftede han at have forklaret sådan, men han kendte konkret ikke til noget valg. M havde forklaret ham, at hvis der engang kom et valg, kunne han bruge vidnets stemme. Vidnet har ikke forklaret noget om, at de var to grupperinger i Brandkassen. Han kendte slet ikke noget til Brandkassens forhold.

Han har tegnet en helt ny indboforsikring med forhøjet dækningssum i Topdanmark og har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Det var næsten ligegyldigt for vidnet, hvad tillægsforsikringen havde af betydning for hans eksisterende forsikringer, da der kun var tale om en tillægsforsikring til 100 kr.

Forevist eksempel på en forsikringspolice, side 251, kan vidnet ikke huske, om selvriskoen var højere eller lavere på den eksisterende indboforsikring. Han går ud fra, at den var højere. Han synes ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S41 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkas-

sen, idet han kendte M, der var kommet ind i Brandkassen. M spurgte på et tidspunkt, om vidnet ville tegne en forsikring. Det var muligvis i 2010, men han husker det ikke. Det var nok hjemme hos vidnet, hvor M kom dagligt. Vidnet vidste godt, at M havde været direktør i Brandkassen, men han havde ikke fortalt noget om det. M fortalte kun, at det drejede sig om en tillæggsforsikring til 100 kr. Vidnet syntes, at det lød fornuftigt, og havde vel en forventning om en ekstra udbetaling, hvis der skulle ske noget. De talte ikke nærmere om det. Vidnet havde i forvejen en indboforsikring i Topdanmark, men han er senere skiftet til Codan. De talte ikke om, hvad hans indboforsikring havde af betydning for tillæggsforsikringen, og han undersøgte det heller ikke selv. Vidnet mener, at han skrev under på noget, da han tegnede tillæggsforsikringen, men han husker det ikke nærmere.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske, om han har set den før.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, mener han, at han modtog sådan én, men han er ikke sikker. Han kan ikke huske, om han modtog nogen forsikringsbetingelser. Vidnets hustru tegnede også en tillæggsforsikring, men han husker ikke hvorfor. Han kan ikke huske, om de talte med M om nødvendigheden af, at de begge tegnede en tillæggsforsikring. Det er hans hustru, der tager sig af forsikringerne. De har vist også andre ”dobbeltforsikringer”. Han har guld, sølv og smykker til over 10.000 kr., men ingen mønter eller frimærker. Hustruen stod for betalingen af forsikringerne.

Han kan ikke huske, hvornår han blev bekendt med, at der skulle være valg i Brandkassen. Han mener, at M spurgte ham, om han ville stille op som delegeret til valget. Vidnet sagde ”ja” og stillede ikke nogen spørgsmål til det. De talte om et eller andet i forbindelse med valget, men han husker det ikke nærmere. Vidnet stillede op, fordi M var en god ven.

Foreholdt afhøringsrapport, side 639, næstsidste afsnit, har vidnet nok forklaret sådan, og det forholder sig også noget i den retning. A blev nævnt i en sammenhæng, men vidnet ved ikke nærmere hvilken. Vidnet var klar over, at der var nogle stridigheder, men ikke hvilke. Han gennemlæste sin forklaring og syntes, at den gengav dét, som han havde forklaret. Vidnet blev ikke spurgt, om han ville ind i bestyrelsen og har ikke været det. Vidnet ved ikke, om M kontaktede ham for at sælge en tillæggsforsikring eller for at få støtte.

Efter at være blevet valgt som delegeret, blev vidnet indkaldt til nogen møder. De delegerede kom ind efter, at der havde været bestyrelsesmøde. Han var til et møde på Osted Kro. De fik noget at drikke og spise. Han kan ikke nærmere huske, hvad mødet drejede sig om. S31 og S29, B, M, E, S27 og S2

var også med til mødet. Der var også en advokat til stede. Advokaten sagde noget på mødet, men vidnet husker ikke hvad. Han husker heller ikke, hvad der blev diskuteret, men på et tidspunkt blev der talt om, at Brandkassen skulle nedlægges, og at forsikringspolicerne skulle sælges til et forsikringsselskab i Ringsted eller Slagelse.

Foreholdt afhøringsrapport, side 640, næstsidste afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret sådan. Det var meningen, at forsikringerne skulle køre videre i det nye selskab. Han kan ikke huske, hvornår mødet blev afholdt, hvor de drøftede, om Brandkassen skulle nedlægges. Han tror, at der blev afholdt et møde i kvartalet. Han mener, at han blev indkaldt til det 1. møde ca. ½ år efter at have tegnet forsikringen. Vidnet fik ikke noget vederlag som delegeret. Han tror, at han måske fik et gavekort op til jul.

Foreholdt afhøringsrapport, side 640, 2. afsnit, har han forklaret sådan. Han fik gavekortet fra Brandkassen, men han kan ikke huske, hvem der udleverede det.

Han mener, at han stemte til valget i februar 2011.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan han ikke huske, hvordan han fik stemmesedlen, herunder om den kom med posten. Han ved med sikkerhed, at han ikke rekvirerede stemmesedlen via Brandkassens hjemmeside, da han ikke er god til computere. Han kan ikke huske, om han har udfyldt en rekvisition.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, har han set sådan en før. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte, og om han satte 15 krydser.

Foreholdt afhøringsrapport, side 642, 3.-5. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret til politiet, at han var sikker på, at han ikke havde sat 15 krydser, og at han ikke satte mere end 5 krydser, har han forklaret sådan, og det forholder sig også som anført. Han kan dog ikke nu huske antallet af krydser, som han satte. Han drøftede ikke med nogen, hvem han skulle stemme på. Han kan ikke huske, hvad han gjorde med stemmesedlen, efter at han udfyldte den, men han afleverede den måske til sin kone.

Han overlader til sin advokat at svare på, hvorfor han i dag fastholder sine medlemsrettigheder i Brandkassen. Som vidnet ser det, er der tale om en bagtelsag.

Han ønsker ikke at svare på, om han har tegnet en ny tillæggsforsikring, da det er privat. Han har skiftet forsikringsselskab. Han kan ikke huske, om han havde hørt om gavekortet før valget i februar 2011. Han mener, at gavekortet var på 700 kr. Vidnet går på jagt og har også jagtudstyr, som er omfattet af hans nuværende indboforsikring. Vidnet havde dengang ikke tegnet en

særskilt forsikring på jagtudstyret. Han vil tro, at værdien af hans jagtudstyr dengang var ca. 300.000 kr. Han tænkte vel dengang, at tillægsforsikringen så dækkede jagtudstyret. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk. Det ville han aldrig gøre. De personer, som vidnet kender fra Brandkassen, går han på jagt med, men han har også kendt nogen af dem fra før i tiden.

S42 har forklaret, at hun første gang kom i kontakt med Brandkassen, da hun blev tilbudt en tillægsforsikring af M. Hun husker ikke, hvornår det var. Hun kender M gennem sin mand S41. Hun vidste ikke, hvad M lavede i Brandkassen, og hun spurgte heller ikke ind til det. Hun kendte ikke til Brandkassen som forsikringselskab, før M henvendte sig.

Hendes mand talte om at stille op som delegeret, men de drøftede det ikke nærmere. Hun syntes, at det lød som et godt tilbud - en billig tillægsforsikring til deres eksisterende forsikringer. Hun satte sig ikke nærmere ind i, hvad tillægsforsikringen dækkede. Den dækkede formentlig brand og indbo. Hun kan ikke huske, at M fortalte om et valg i Brandkassen. Hun er ikke blevet tilbudt andre forsikringsprodukter fra Brandkassen. Hun og hendes mand havde på daværende tidspunkt en indboforsikring, vist nok i Topdanmark. Hun undersøgte ikke, om det i stedet bedre kunne betale sig at hæve forsikringssummen på den, og hun talte heller ikke med M om det. Hun undersøgte heller ikke selv, hvad deres eksisterende indboforsikring dækkede. Det var dengang hendes overbevisning, at hun ville være bedre dækket ved at have en tillægsforsikring, men hun har efterfølgende fra sit andet forsikringselskab fået at vide, at det ikke gav nogen mening at tegne en tillægsforsikring.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, forklarede vidnet, at hun modtog en forsikringspolice for tillægsforsikringen, men ikke husker, om den så sådan ud. Hun kan ikke huske, om hun modtog nogen forsikringsbetingelser. Hun havde hverken mønter, frimærker eller guld, sølv eller smykker til en værdi af 10.000 kr. Hun og hendes mand syntes, at det lød som et godt tilbud, og derfor tegnede de begge en tillægsforsikring. Hun tænkte ikke over, hvorfor de tegnede to tillægsforsikringer. Hun skrev vist under på et eller andet for at tegne tillægsforsikringen, men hun husker ikke hvad eller hvornår. Hun betalte forsikringerne over netbank.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan hun ikke huske, om hun har set sådan én tidligere.

Hun kan ikke huske, om hun stemte til valget i februar 2011.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan hun ikke huske, om hun har udfyldt sådan én.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan hun ikke huske, om hun har set sådan én. Hun kan ikke huske noget om valget i 2011.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at tillægsforsikringen i Brandkassen ophørte. Det kunne ikke betale sig og havde blot ført problemer med sig.

Foreholdt afhøringsrapport, side 645, bekræftede vidnet at have forklaret som anført.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S45 har forklaret, at hun første gang hørte om Brandkassen i forbindelse med, at hendes forældre, vist hendes mor, S43, ringede og fortalte om et godt tilbud på en tillægsforsikring. Hun kan ikke huske, hvornår det var. Hun ved ikke, hvem fra Brandkassen hendes forældre havde talt med om tillægsforsikringen. Hendes forældre syntes, at hun også skulle tegne en forsikring. Hun husker ikke, at der blev talt noget om et valg i den forbindelse. Hun er ikke blevet kontaktet af Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer. Hun havde en almindelig indboforsikring i Lærerstandens Brandforsikring, men undersøgte ikke i den forbindelse, hvad den dækkede, eller om det var bedre at forhøje den i stedet. Det talte hun heller ikke med sine forældre om. Hun tænkte, at hun ville være bedre stillet ved at tegne tillægsforsikringen.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, kan hun ikke huske, om hun har set sådan én tidligere, men hun har vel modtaget en forsikringspolice. Hun husker ikke, om hun har modtaget forsikringsbetingelserne. Hun havde ingen mønter, frimærker eller guld, men måske smykker for mere end 10.000 kr. Hun var på det tidspunkt den eneste voksne i sin husstand. Hun går ud fra, at hendes forældre lagde ud for forsikringen. Det var hendes far, der skrev under på forsikringsbegæringen for hende. Det var efter deres indbyrdes aftale herom.

Hun husker ikke, om hun stemte til valget i februar 2011.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan hun ikke huske, om hun har udfyldt sådan et dokument.

Foreholdt afhøringsrapport, side 560, sidste afsnit, og side 561, øverste afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun under afhøringen fik forevist et stykke papir, som hendes far havde underskrevet på hendes vegne. Sådan husker hun det også i dag. Hun kan ikke huske, om hun modtog en stemmeseddel.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan hun ikke huske, om hun har set sådan en tidligere.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikringen, efter at forsikringen i Brandkassen ophørte. Hun har ikke tænkt over det.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget amoralsk eller ulovligt, men hun føler sig både dårligt og uretfærdigt behandlet. Hun føler sig krænket over, at fordi hun havde tegnet en forsikring til 100 kr., er hun blevet afhørt af politiet, som om hun har ”haft fingrene i kagedåsen”. Hun har først talt med advokat Ø i dag.

S43 har forklaret, at hun første gang hørte om Brandkassen, da hendes mand, S44, kom hjem fra jagt og fortalte, at han havde talt med M. Hun er selvstændig frisør, og et stykke tid efter kom M for at blive klippet. M havde nogle papirer med, der skulle underskrives. Så tegnede både hun og hendes mand en tillægsforsikring. Hun vidste ikke, hvad M havde med Brandkassen at gøre. Hun talte ikke selv med M om tillægsforsikringen. Det var en billig forsikring til 100 kr., som dækkede op til 100.000 kr. Hun gik ud fra, at hun ville være bedre dækket, hvis der skete noget.

Foreholdt afhøringsrapport side 629, øverste afsnit, bekræfter vidnet at have forklaret som anført. Hun gik ud fra, at de var dækket op til 100.000 kr. på hver tillægsforsikring. Hverken hun eller hendes mand er efterfølgende blevet kontaktet af M eller andre fra Brandkassen. De havde en eksisterende indboforsikring, måske i Tryg. Hun talte ikke med sin mand om at forhøje deres forsikringssum, eller om det ville have nogen betydning for indboforsikringen at tegne en tillægsforsikring.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, mener hun ikke at have set den tidligere. Hun kan heller ikke huske, om hun modtog nogen forsikringsbetingelser. Hun havde hverken mønter, frimærker eller smykker. Hun undersøgte ikke, om det var nødvendigt at tegne en tillægsforsikring. Hun mener, at de kun havde én indboforsikring, selvom de havde to tillægsforsikringer. Hun har nok betalt tillægsforsikringen via giro. Hun husker ikke, om hun har underskrevet en forsikringsbegæring.

Foreholdt afhøringsrapport, side 629, 2. afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret sådan. Hun husker ikke, om hun skrev under på nogen papirer, da M kom for at blive klippet. Han havde nogle papirer med.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan vidnet ikke huske, om hun har underskrevet en.

Vidnet kan ikke huske, om hun stemte til valget i februar 2011, eller om hun har modtaget en stemmeseddel.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan hun ikke huske at ha-

ve set den før.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikring, efter at forsikringen i Brandkassen ophørte. Hun fandt ud af, at det ikke ville have nogen betydning at have en tillægsforsikring, og derfor har hun ikke tegnet en ny.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan hun ikke huske at have set den tidligere.

Foreholdt afhøringsrapport, side 629, sidste afsnit, og side 630, 1. og 2. afsnit, forklarede vidnet, at hun måske har bestilt en stemmeseddel, men at hun så ikke ved, hvor den blev af.

S44 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen igennem en god ven, M; en rigtig hædersmand. De har gået på jagt sammen i mange år. M fortalte, at han havde et godt tilbud på en brandforsikring til kun 100 kr. Det ville vidnet gerne se på, og da M en dag skulle klippes hos vidnets hustru, S43, tog han nogle papirer med, som de skulle underskrive. Forsikringen dækkede for op til 100.000 kr. for kun 100 kr. Det var så godt, at vidnets hustru og datter også skulle have en. Det skete ultimo 2010. Vidnet vidste godt, at Brandkassen eksisterede, men kendte ikke nærmere til den. M fortalte kun, at det drejede sig om en brandforsikring. M fortalte ikke på det tidspunkt noget om et valg. De er ikke efterfølgende blevet kontaktet af M eller andre fra Brandkassen med henblik på at tegne andre forsikringer.

Han havde i forvejen en forsikring i Tryg, men han mente, at Tryg tog sig rigeligt betalt for deres ydelser, så derfor tegnede han tillægsforsikringen. Han mener ikke, at Tryg kunne tilbyde en tilsvarende forsikring til 100 kr. Han talte ikke med M om, hvad hans eksisterende forsikring dækkede, og han undersøgte det heller ikke selv. Han gik ud fra, at han ville være bedre stillet ved at tegne en tillægsforsikring, og at han og hans hustru kunne få op til 100.000 kr. ekstra hver ved brand. Det er dog ikke længere hans opfattelse, men han føler sig ikke snydt. Han mener fortsat, at det var et bragende godt tilbud, og han ærgrer sig ikke over, at han tegnede tillægsforsikringen.

Forevist eksemplet på en forsikringspolice, side 251, har han set den før. Han husker ikke at have set forsikringsbetingelserne. Han har mønter og frimærker derhjemme, men ikke for 10.000 kr. Deres guld og smykker var blevet stjålet ved et indbrud. De havde kun én fælles indboforsikring. Han kan ikke huske, om han skrev under på noget, da M henvendte sig til ham.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske at have set den tidligere.

Han kan ikke huske, om han stemte til valget i februar 2011.

Forevist eksemplet på en rekvisition, side 279, kan han ikke huske at have udfyldt sådan én. Han kan ikke huske, om han har udfyldte én på vegne af sin datter.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, side 275, kan han ikke genkende sådan én.

Han har nu skiftet forsikringselskab til Lærerstandens Brandforsikring, og de har fået en ny forsikringspakke. Det har derfor ikke været nødvendigt at tegne en ny tillægsforsikring.

Han har gået på jagt, men det er ikke en dyr hobby for ham, og han har ingen dyre jagtvåben.

Han mener ikke, at han har medvirket til noget amoralsk eller ulovligt. Han føler sig voldsomt krænkede over den måde, som sagen efter hans opfattelse er blevet behandlet på. Han er blevet overdænget med papirer og blevet afhørt af bagmandspolitiet. Han fik at vide, at sagen ville blive sluttet, hvis han erkendte, men han har følt sig meget intimideret og fastholder derfor sin uskyld og sine rettigheder og dermed sagen.

S46 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen, da forældrene S42 og S41 anbefalede ham en tillægsforsikring til 100 kr. Han syntes, at det lød som en god ide. Han kan ikke huske, hvornår forældrene fortalte ham om forsikringen, men det har sikkert været under et besøg hos dem. Forældrene havde ikke nogen papirer. Han husker ikke, om han modtog papirer med posten. Han fik at vide, at der var tale om en tillægsforsikring til hans eksisterende indboforsikring med øget dækning. Han ville således få en større udbetaling i tilfælde af brand eller tyveri. Han tænkte ikke så meget over det, da forsikringen kun kostede 100 kr. Han havde en eksisterende indboforsikring, og de talte om betydningen af det.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan han ikke genkende dokumentet. Han læser og arkiverer hurtigt sine dokumenter og har måske modtaget dokumentet. Han husker ikke, om han modtog forsikringsbetingelserne. Han havde hverken guld, sølv eller smykker til 10.000 kr. Han havde heller ikke en mønt- eller frimærkesamling. Han husker ikke, hvordan han betalte for forsikringen.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske at have set den tidligere.

Han erindrer svagt et valg til Brandkassen. Han kan ikke huske, om han stemte til valget. Han tror ikke, at han stemte til valget, men han er ikke sik-

ker.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, forklarede vidnet, at den siger ham et eller andet. Han tror, at han har sat krydser på en sådan stemmeseddel. Han husker ikke, hvor mange krydser, han satte. Han stemte nok på sin far, der stillede op til valget. Han tror, at stemmesedlen kom med posten.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, husker han ikke at have set den tidligere.

Foreholdt afhøringsrapport, side 569, 5. afsnit, forklarede han, at han fik vist stemmesedlen, da han blev afhørt af politiet. Han er stadig meget i tvivl, om han stemte.

Han tegnede ikke en ny tillægsforsikring, da han ikke fandt det nødvendigt. Forældre anbefalede ham at beholde sine medlemsrettigheder i Brandkassen og derfor har han gjort det. Han har ikke sat sig yderligere ind i sagen.

Hans husstand bestod af fire personer, da han tegnede tillægsforsikringen – ham, ægtefællen og to børn. Ægtefællen havde smykker og sølvtøj. Ægtefællen tegnede ikke en tillægsforsikring. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S47 har forklaret, at forældrene S42 og S41 anbefalede hende at tegne en tillægsforsikring i Brandkassen. Det skete formentlig under et besøg hos dem. Hun fik at vide, at det var en tillægsforsikring. Forældrene syntes nok, at det var en god idé at tegne en tillægsforsikring. Hun kendte ikke til Brandkassen, før hun tegnede tillægsforsikringen. Hun havde en eksisterende indboforsikring i hf forsikring. De talte ikke i detaljer om, hvad forsikringen dækkede, men hun forventede, at den dækkede i et eller andet omfang. Hun forventede ikke yderligere erstatning – kun at hun var dækket bedre. Hun fandt senere ud af, at hendes far stillede op til valget som delegeret.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan hun ikke huske, om hun har modtaget sådan en. Hun ved ikke, hvad der menes med ”almindeligt indbo”. Hun havde guld, sølv og smykker til under 10.000 kr. Hun undersøgte ikke, om dette var dækket af hendes eksisterende indboforsikring. Hun havde ikke en frimærke- eller møntsamling. Hun modtog et girokort og betalte via netbank.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan hun genkende logoet på papiret, og hun husker at have udfyldt dokumentet. Hun modtog alle papirer med posten.

Hun stemte til valget i februar 2011. Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, kan hun ikke huske, om hun udfyldte en sådan. Hun husker ikke, hvor-

dan hun rekvirerede stemmesedlen.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kan hun huske en liste med navne. Hun satte nogle krydser, men husker ikke hvor mange. Hun satte ikke 15 krydser. På listen kender hun sin far og S31 og S29. Hun satte heller ikke 14 krydser. Hun ville ikke stemme på personer, som hun ikke kendte. Hun sendte formentlig stemmesedlen med posten. Hun husker ikke, om der var en frankeret svarkuvert med stemmesedlen. Hun husker heller ikke, hvornår hun blev bekendt med, at hendes far stillede op til valget. Hun stemte på sin far for at støtte ham.

Hun har på en måde tegnet en ny tillægsforsikring, da hun og hendes kæreste har hver deres indboforsikring. Hun har handlet i god tro og har derfor beholdt sine medlemsrettigheder.

De talte ikke om valget til Brandkassen i familien. Hun husker ikke noget om forskellige grupperinger eller en oprørsgruppe. Hun kan ikke huske, om hun sammen med stemmesedlen modtog en frankeret svarkuvert til advokat H.

Hvis der var en sådan svarkuvert, ville hun have benyttet den. Hun kan ikke forestille sig, at hun skulle have givet stemmesedlen til andre personer.

Hun blev foreholdt, at den, der optalte stemmerne, kun så stemmesedler med 15 krydser og en enkelt stemmeseddel med 14 krydser. Hun fastholder, at hun ikke havde sat så mange krydser. Hun har ikke medvirket til noget ulovligt.

S48 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen, da hans far S41 spurgte, om han ville tegne en forsikring. Forsikringen var billig og kostede kun 100 kr. Han satte sig ikke ind i forsikringen. Han havde en indboforsikring i forvejen og tænkte ikke over tillægsforsikringens betydning. Han husker ikke, om han underskrev nogle dokumenter i forbindelse med tegningen af tillægsforsikringen.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan han ikke huske at have set den før. Han kan ikke huske, om han modtog forsikringsbetingelserne. Han havde lidt guld, sølv og smykker. Han undersøgte ikke, om de var dækket af hans indboforsikring. Han husker ikke, om han på daværende tidspunkt havde en møntsamling. Så vidt han ved, var der ikke andre i husstanden, der tegnede en tillægsforsikring. Det var ham, der stod for forsikringerne. Han husker ikke, hvordan han betalte for forsikringen, eller om hans far lagde ud for ham. Han er ikke efterfølgende blevet kontaktet af Brandkassen med henblik på tegning af yderligere forsikringer.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske, om han modtog denne.

Han vidste ikke, at hans far stillede op til valget i Brandkassen. Han kan heller ikke huske, om han stemte til valget i februar 2011.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kan han ikke huske, om han har set den før. Han kan ikke huske at have sat krydser på en sådan stemmeseddel. Fra listen kender han - udover sin far - S31 og S29.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, kan han ikke huske at have set den før.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Han kan ikke svare på, hvorfor han ikke har tegnet en ny tillægsforsikring. Han har ikke læst de breve, som han har modtaget i sagen. Han har ikke sat sig ind i sagen og kan ikke svare på, hvorfor han har beholdt sine stemmerettigheder. Han har modtaget brevene, men han læser ikke så godt. Han mener ikke, at han har medvirket til noget ulovligt.

S2 har forklaret, at han kendte til Brandkassen gennem A og dels B. Han har kendt A i måske 25 år og B i kortere tid. Han havde en professionel kontakt med A. Vidnets virksomhed, der udførte skade- og ejendomsservice, var leverandør til Brandkassen.

Han rettede selv henvendelse til Brandkassen med henblik på at tegne en forsikring og blive kunde. Han ville gerne havde et samarbejde med Brandkassen. Han rettede henvendelse til A eller B før 2010. Han håbede på, at han kunne få et samarbejde i stand med Brandkassen og derved få flere ordrer til sin virksomhed.

Han havde en eksisterende indboforsikring i Topsikring. Det var billigere at tegne en tillægsforsikring i Brandkassen end at forhøje den eksisterende dækning hos Topsikring. I Topsikring kunne man kun forhøje forsikringsdækningen med bestemte intervaller. Det fremgik af hans forsikringspapirer, at han skulle tegne en særskilt tillægsforsikring til "særligt indbo". En forhøjelse af dækningen med 100.000 kr. var passende for husstanden. Smykker, mønter og frimærker var "særligt indbo". Der var smykker og guld for 10.000 kr., men ingen mønt- eller frimærkesamling. Han forventede ikke en ekstra udbetaling, hvis der skete noget - men forhøjede blot sin forsikringssum.

Han var med til at hverve nye forsikringstagere til Brandkassen. Han kan ikke huske, hvem der spurgte, om han ville være med til dette. Han var selv aktiv for at komme i kontakt med Brandkassen. Han var interesseret i, at Brandkassen var veldrevet. Han læste forsikringsbetingelserne til tillægsforsikringen og talte med B.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan han ikke genkende

nummeret på forsikringsbetingelserne, men han fik nogle forsikringsbetingelser, som han læste. Han vidste, at der var en selvrisiko på tillægsforsikringen.

Foreholdt afhøringsrapport, side 746, næstsidste afsnit, forklarede han, at det fremgår af forsikringen, at der er en selvrisiko. Han husker ikke, om han oplyste det til de nye kunder. Han kan have forklaret kunderne, at forsikringen var uden selvrisiko, men han husker det anderledes i dag. Han oplyste nye kunder om, at det var et godt tilbud, og at det var en tillægsforsikring og ikke en dobbeltforsikring. Han kontaktede personer, som han kendte godt - både private og professionelle forbindelser.

På tidspunktet for tegningen af tillægsforsikringen, bestod hans husstand af fire personer, hvoraf tre personer tegnede en tillægsforsikring. Han og hustruen tegnede en tillægsforsikring. Det samme gjorde deres datter, som var ved at flytte hjemmefra.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, havde han ikke sat sig ind i, hvad den dækkede, eller om den dækkede hele husstanden. Det var naturligt, at hans kone også tegnede en forsikring. De havde kun én indboforsikring i husstanden. Han kendte på tidspunktet for forsikringstegningen ikke til valget i februar 2011.

Foreholdt afhøringsrapport, side 746 nederst, og side 747, hvorefter han skulle have forklaret, at han fik ægtefællen til at tegne en forsikring, for at hun kunne stemme på ham, husker han ikke at have forklaret sådant til politiet. De tegnede forsikringerne, fordi det var et godt tilbud, og han kendte på det tidspunkt ikke til valget. Han var slet ikke klar over, at der skulle være et valg. Han kan ikke huske, hvornår han blev klar over, at der skulle være valg, og han drøftede det heller ikke med A eller B.

Han betalte forsikringerne for hans familie og 11 andre venner. De havde en indbyrdes mellemregning. Det var enkelt og nemt at gøre det på den måde. Der var en betalingsfrist på girokortet. De afregnede efterfølgende. Han underskrev selv en forsikringsbegæring.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan det godt passe, at han skrev under på en sådan. Han underskrev den formentlig hjemme i køkkenet. De personer, som han tilbød tillægsforsikringer, fik også tilsendt en forsikringsbegæring. Han hentede formentlig blanketterne på Brandkassens kontor. Han husker ikke, om han udfyldte dem med navn og adresse på forhånd.

Han stemte til valget i februar 2011. Han kan ikke huske, hvordan han blev opstillet som delegeret. Det var muligvis efter eget ønske, men han husker det ikke. Han ville gerne have indflydelse på Brandkassen. Hans virksomheds omsætning med Brandkassen var på det tidspunkt nærmest ikke eksisterende. Han håbede på, at han ved at stille op til valget kunne få en indflydelse på,

hvem der skulle udføre skadesservice for selskabet. Da valget kom på tale, orienterede han de forsikringstagere, som han havde solgt forsikringer til, om valget. Hvis han blev spurgt, opfordrede han dem til at stemme på ham.

Foreholdt afhøringsrapport, side 747, næstsidste afsnit, hvorefter han skulle have forklaret at, da det kom frem, at der skulle være valg, kørte han ud til kunderne og spurgte dem, om de ville stemme, og stemme på ham, husker han ikke, at han skulle have forklaret, som det står i rapporten, men han bestrider ikke det, der står i rapporten. Han husker ikke præcist, hvad der er rigtigt. Han kan ikke huske, om han orienterede om, hvem der kunne stemmes på. Det var korrekt, at han havde udfyldt anmodningerne om stemmesedler med navn, adresse og policenummer, så forsikringstagerne blot skulle underskrive disse. Han fik sin egen stemmeseddel med posten og sendte den til advokatfirmaet Bech-Bruun.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kender han flere personer på listen, herunder i hvert fald de første syv personer på listen. Han kan ikke huske, hvor mange krydser han satte, men han satte formentlig 15 krydser. Han husker ikke, om han sad alene, da han udfyldte stemmesedlen. Han gjorde det nok derhjemme. Han drøftede ikke sin stemmeafgivning med nogen.

Han vidste ikke præcist, hvad det betød at være delegeret, men han ville som delegeret være tættere på Brandkassen. Han havde læst Brandkassens regnskaber gennem mange år. Han kendte ikke til nogen stridigheder eller uenigheder i Brandkassens bestyrelse.

Foreholdt afhøringsrapport, side 747, 2. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at han kendte til uenigheder mellem den siddende bestyrelse og den tidligere direktør A, forklarede han, at det var efter, han havde tegnet forsikringerne, han blev bekendt med stridighederne i Brandkassen, men han kendte dem ikke, da han tegnede tillæggsforsikringen. Han deltog i flere møder som delegeret. Han husker ikke hvor mange, eller hvor tit de blev afholdt. Han husker ikke, at Finanstilsynets afgørelse blev drøftet på et møde.

Han var suppleant til bestyrelsen og blev på et tidspunkt bedt om at træde ind i bestyrelsen, da B udtrådte. Han tog aktivt del i bestyrelsesarbejdet. Han var med til at træffe beslutning om oprettelse af Lagonis-fonden. Han skulle også med i bestyrelsen for Lagonis-fonden. Finanstilsynet var meget aktive over for Brandkassen. Der blev afsagt dom i en retssag mod A, mens vidnet sad i bestyrelsen. Han havde ikke hørt om andre interne stridigheder i Brandkassen

Efter tillæggsforsikringen i Brandkassen ophørte, forhøjede han forsikringssummen på sin indboforsikring. Det var alternativet til en ny tillæggsforsikring. Han kunne ikke tegne en ny tillæggsforsikring på 100.000 kr. i Topdanmark, da forhøjelsen af forsikringssummen skete i intervaller.

Han havde en eksisterende indboforsikring i Topdanmark. Det var dengang dyrere at forhøje forsikringssummen, end at tegne tillægsforsikringen på 100.000 kr. Ved tillægsforsikringen fik han mulighed for at forhøje med en præcis sum og dække et bestemt indbo. Dækningen på 100.000 kr. blev således lagt oveni den eksisterende forsikring. Ved at tegne to tillægsforsikringer for både ham og hustruen blev dækningen på den eksisterende indboforsikring forhøjet med 2 x 100.000 kr. Smykker, våben og kunst var ”særligt indbo”. Musikinstrumenter var ikke omfattet af ”særligt indbo”. Våben var dækket af tillægsforsikringen. Hos Topdanmark var våben kun dækket op til et vist beløb.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kender han foruden de syv øverste også M, S29 og S31, L og R. Han puttede sin stemmeseddel i en frankeret svarkuvert og sendte den til advokatfirmaet Bech-Bruun.

På en ekstraordinær generalforsamling den 6. december 2013 blev der truffet beslutning om likvidation af Brandkassen. Formuen skulle placeres i Lagonis-fonden. Han husker ikke, hvem der udover ham skulle sidde i Lagonis-fondens bestyrelse, men det var også folk udefra. Eksempelvis blev AC foreslået, da han kendte til drift af fast ejendom. Lagonis-fonden skulle have mulighed for at investere i fast ejendom og uddele midler til velgørende formål. Han husker ikke, om det kun var til velgørende formål.

Hvis Lagonis-fonden ikke blev til noget, skulle Brandkassens formue udloddes til medlemmer med 10 års anciennitet.

Han deltog i den ekstraordinære generalforsamling den 26. februar 2015 hos Kammeradvokaten. Generalforsamlingen blev gennemført, men der var tumult undervejs. Inden generalforsamlingen begyndte, lukkede Kammeradvokaten dørene og oplyste, at hvis generalforsamlingen ikke blev aflyst, ville pressen blive underrettet. Generalforsamlingen begyndte alligevel, hvorefter advokat Q smed dem ud. Deltagerne gik herefter ned i foyeren og gennemførte generalforsamlingen. Det blev herunder besluttet, at likvidator advokat H, skulle erstattes med advokat S.

Han mener ikke, at han ved tegningen eller salget af tillægsforsikringer, eller ved arbejdet som delegeret og bestyrelsesmedlem har deltaget i noget ulovligt. Han har modtaget seks truende breve fra Kammeradvokaten. Han synes, at det var upassende. Han vil ikke trues til noget. Han modtager ikke nogen form for bestikkelse. Han opfattede det som truende, at han ifølge Kammeradvokaten skulle opgive sine medlemsrettigheder i Brandkassen.

Kammeradvokaten havde på den ekstraordinære generalforsamling den 26. februar 2015 udtalt, at valget i 2001 var ugyldigt, hvorfor generalforsamlingen skulle aflyses. Det viste sig senere at være forkert. Kammeradvokaten havde selv indkaldt til den generalforsamling, og der var intet galt. Han ville

ved en udlodning ikke få del i Brandkassens formue. Han kendte til drift af ejendomme via sin virksomhed. Virksomhedens omsætning steg ikke efter, at han blev valgt til bestyrelsen. Lokalforsikring, der overtog Brandkassens forsikringer, opsagde aftalen med hans virksomhed. Det kom som en overraskelse, at Finanstilsynet traf afgørelse om, at han skulle udtræde af bestyrelsen.

Forsikringen hos Topdanmark dækkede kun våben op til et vist beløb, og han havde jagtvåben for omkring 250.000 kr. Det var hans opfattelse, at våben hørte ind under ”særligt indbo”, ligesom guld og smykker.

S3 har forklaret, at hun kender S1 og B. Til- lægsforsikringen lød som et godt tilbud. Det var hendes mand S2, der fortalte om tillægsforsikringen. Hun vidste, at B var med i Brandkassen, der var et forsikringselskab. Hun kan ikke huske, hvornår det blev drøftet, at de skulle tegne en tillægsforsikring. Det har måske været i efteråret 2010. Hun og manden tegnede begge en tillægsforsikring som yderligere dækning. Det er hendes mand, der står for forsikringerne i husstanden, bortset fra rejseforsikringer. Hun går ud fra, at de tegnede tillægsforsikringen for at undgå underforsikring. Hun regnede ikke med at få dobbeltudbetaling. Datteren tegnede også en tillægsforsikring.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan hun ikke huske, om hun har set den tidligere, eller om hun modtog forsikringsbetingelserne. Hun satte sig ikke ind i, hvad der menes med ”almindeligt indbo”. De har guld, sølv og smykker for mere end 10.000 kr. Hun har nogle mønter, som hun har arvet efter sin far, men hun kender ikke værdien af dem. Det er ikke en egentlig samling. Hun hørte på et tidspunkt om et valg. Hun mener ikke, at hun tegnede tillægsforsikringen for at kunne stemme på sin mand til valget.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan hun ikke huske at have set den tidligere.

Hun kan ikke huske, om hun stemte til valget i 2011. Hun vidste, at ægtefællen stillede op til valget, men det var ikke noget, de drøftede.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, kan hun ikke huske, om hun har udfyldt en sådan.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kan hun ikke huske at have set den før. Hun husker ikke, om hun har udfyldt en. På listen kender hun - udover sin mand - B, E, G, M og S31.

Hun ved ikke, om hendes mand har tegnet nye tillægsforsikringer. Hun har beholdt sine medlemsrettigheder for at kunne støtte sin mand, der gerne vil være med i Brandkassen.

Hun mener ikke, at hun har deltaget i noget ulovligt.

S4 har forklaret, at hun kom i kontakt med Brandkassen gennem sin far S2. Hun husker ikke, hvornår hun hørte om Brandkassen første gang, men det var kort før tegningen af tillægfsforsikringen. Brandkassen har ikke kontaktet hende om tegning af andre forsikringer. De har i familien talt om Brandkassen over middagsbordet. Hendes far rådede hende til at tegne tillægfsforsikringen, der var billig. Hun boede på det tidspunkt hjemme hos sine forældre. Hun var dækket af forældrenes indboforsikring.

Hun husker ikke, om hun hørte om valget før eller efter tegningen af tillægfsforsikringen. Hun undersøgte ikke selv, om det var nødvendigt at tegne en tillægfsforsikring. Hun tegnede forsikringen efter råd fra sin far. Hun vidste ikke, hvad forsikringen dækkede.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan hun ikke huske, om hun har set policen eller forsikringsbetingelserne. Hun havde smykker, guld og sølv for 10.000 kr., men havde ingen mønter eller frimærker.

Hun tegnede tillægfsforsikringen, fordi hendes far rådede til det. Hun kan ikke huske, om det var for at støtte sin far, der stillede op til valget. Hun skrev under på noget, da hendes far kontaktede hende. Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, ved hun ikke, om dokumentet, hun skrev under på, så sådan ud.

Hun stemte til valget i februar 2011 for at støtte sin far.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, forklarede hun, at hun udfyldte rekvisitionen og modtog en stemmeseddel. Hun satte kryds ved sin far og B. Faren rådede hende også til at stemme på nogle andre personer på stemmesedlen. Hun husker ikke antallet af krydser på stemmesedlen, eller hvad hun efterfølgende gjorde med stemmesedlen.

Hun har ikke tegnet en ny tillægfsforsikring. Hun er flyttet hjemmefra og har tegnet sin egen indboforsikring. Hun kan ikke svare på, hvorfor hun fastholder sine medlemsrettigheder i Brandkassen, men hun ønsker at støtte sin far. Hun flyttede hjemmefra i 2012/2013.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk.

S7 har forklaret, at han kom i kontakt med Brandkassen gennem S2. Vidnet underviste på det tidspunkt S2's datter S4 i ridning. Han kan ikke huske, hvornår S2 kontaktede ham. Det er 5-7 år siden. Han vidste ikke, at S2 havde noget med Brandkassen at gøre. Han kendte ikke selv til Brandkassen. S2 fortalte, at det var en god og billig tillægfsforsikring til indboforsikrin-

gen. Han fik ikke at vide, da han tegnede forsikringen, at der skulle være valg i Brandkassen. Det fortalte S2 først på et senere tidspunkt. Brandkassen har ikke siden kontaktet ham med henblik på at tegne andre forsikringer. Han havde en almindelig indboforsikring i Tryg. Han forhøjede ikke sin dækning hos Tryg, da tillægsforsikringen var et godt og billigt tilbud. Han forventede en bedre dækning ved tegningen af tillægsforsikringen.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan han ikke huske, om han har set den eller forsikringsbetingelserne før. Han havde guld, sølv, smykker og ure for mere end 10.000 kr. Han havde ikke frimærker eller mønter. Både han og hans mand, der hedder S6, tegnede en tillægsforsikring. Han tegnede ikke forsikringen for at støtte S2. Han modtog et girokort. Han kan ikke huske, om han skrev under på noget, da S2 kontaktede ham.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, kan han ikke huske, om han har set den tidligere. Han er sikker på, at S2 ikke kom på besøg med nogle papirer, der skulle underskrives.

Han mener, at han stemte til valget i februar 2011, og at han stemte på S2. S2 var den eneste, som han kendte.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, kan ikke huske, om han har udfyldt et sådant dokument, eller om han modtog en stemmeseddel.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kan han ikke huske, om han har udfyldt en sådan. Han kan heller ikke huske, om han har set dokumentet før.

Han har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Han har fået udvidet forsikringsdækningen hos Tryg. Dette sker med jævne mellemrum. Han fastholder sine medlemsrettigheder i Brandkassen, da han ikke mener, at han har gjort noget forkert, ulovligt eller amoralsk.

Hvis han stemte til valget, har han sikkert stemt på S2. Han kan ikke huske, om han drøftede valget nærmere med S2.

S5 har forklaret, at hun blev introduceret til Brandkassen gennem S2. Hun underviste S2's datter i ridning. Hun har et genoptræningscenter for heste. S2 fortalte, at han kom fra Brandkassen. S2 fortalte om tillægsforsikringen, der ville hjælpe i tilfælde af brand. S2 fortalte først om tillægsforsikringen og senere om valget i Brandkassen. Hun kan ikke huske, om hun havde tegnet tillægsforsikringen, da han fortalte om valget.

Foreholdt afhøringsrapport, side 659, 2. afsnit, 5. linje, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun var klar over, at der skulle være et valg, og at S2

gerne ville vælges, forklarede hun, at hun har forklaret som anført til politiet, men hun forstår dog ikke bemærkningen om, hun samtidig kunne hjælpe S2 med hans arbejde i forsikringselskabet. Hun havde aldrig tegnet forsikringen, hvis det ikke havde gavnet hende. Hun tegnede ikke forsikringen for at hjælpe S2 ved valget.

Hun havde i forvejen en almindelig indboforsikring. Hun kan ikke huske, om hun undersøgte sin eksisterende dækning. Hun forventede en bedre dækning i tilfælde af brand. Hun troede ikke, at de havde dækning ved brand, hvorfor hun ville have en ekstra forsikring.

Forevist eksemplet på forsikringspolice, side 251, kan hun ikke huske, om hun har set eller forsikringsbetingelserne før. Hun havde nok guld, sølv eller smykker for mere end 10.000 kr. Hun havde hverken mønter eller frimærker. Hun betalte forsikringen med girokort. Hun kan ikke huske, om hun skrev under på noget, da S2 henvendte sig til hende.

Forevist eksemplet på forsikringsbegæring, side 928, husker hun ikke, om hun har udfyldt denne.

Hun husker at have set en stemmeseddel. Stemmesedlen kom sammen med policen.

Forevist eksemplet på rekvisition, side 279, er hun sikker på at have udfyldt sådan en.

Forevist eksemplet på stemmeseddel, side 275, kan hun huske at have set den tidligere. Hun kender kun S2 på stemmesedlen.

Hun har ikke tegnet en ny tillægsforsikring. Hun har siden skiftet forsikringselskab og var i den forbindelse opmærksom på, at hun blev dækket ved brand.

Hun mener ikke, at hun har medvirket til noget ulovligt eller uetisk.

Advokat H har forklaret, at han er advokat i Bech-Bruun og en af likvidatorerne. Advokatfirmaet blev kontaktet af Brandkassen i juli eller august 2010. Brandkassen ville have hjælp til at håndtere en dialog med Finanstilsynet. Brandkassen var i sommeren 2010 blevet kontaktet af Finanstilsynet om Brandkassens vedtægter. Det første møde var med Virksomhedsrådet. Virksomhedsrådet er et indre organ i det, der nu er Finanstilsynet. Virksomhedsrådet godkender Finanstilsynets afgørelser om principielle spørgsmål. På grund af ferie var det en kollega, advokat AO, der deltog i mødet. Mødets formål var at høre Brandkassen om en afgørelse, som Finanstilsynet påtænkte at træffe om, at der skulle holdes valg af delegerede, jf. ekstrakten, side 244. Fra Brandkassen deltog bestyrelsesformand B og et yderligere bestyrelsesmedlem.

Han var derefter advokat for Brandkassen. Brandkassens tidligere vedtægter foreskrev valg af delegerede, men der var ikke blevet afholdt valg. Bestyrelsen supplerede sig selv og udpegede også nye medlemmer af delegeretfor-samlingen. Finanstilsynets afgørelse var, at vedtægterne skulle lovliggøres. Brandkassen skulle etablere en valgordning og efterleve den. Hans råd til Brandkassen var, at den blev nødt til at lave vedtægterne om. Der blev afholdt en generalforsamling den 20. september 2010, hvor de nye vedtægter var på dagsordenen. De ny vedtægter burde have kunnet opfylde de krav, som Finanstilsynet stillede, og de blev netop fremsat og vedtaget for at undgå en afgørelse fra Finanstilsynet. Finanstilsynet valgte desuagtet at træffe en afgørelse, hvor tilsynet påbød Brandkassen at lovliggøre vedtægterne, jf. ekstrakten, side 252. Finanstilsynet ønskede yderligere, at der skulle være nyvalg af alle delegerede, og der skulle være en maksimal valgperiode.

Han rådgav igen Brandkassen om, at afgørelsen burde efterleves. Han lavede en tidsplan, så pålægget om valg kunne blive opfyldt. Finanstilsynet havde påbudt Brandkassen, at valget skulle være afholdt senest den 16. marts 2011. I begyndelsen af januar foreslog Brandkassens bestyrelse ham som valgformand, hvilket han blev. Der blev lavet avisannoncer om valget, hvor man annoncerede, hvem bestyrelsen havde som kandidater og, at der kunne opstilles andre. B lavede en valginstruks, som vedtægterne foreskriver, og som parten justerede på, jf. ekstrakten, side 273. Han skulle som valgformand udøve den kontrol, som en dirigent skal udøve på en generalforsamling. Brandkassens medlemmer kunne få en stemmeseddel på Brandkassens kontor eller bestille den på Brandkassens hjemmeside. Sammen med stemmesedlen skulle der udleveres en frankeret svarkuvert, der var adresseret til ham på advokatkontorets adresse. Det var B, der forestod det meste. Der kunne også stemmes ved fuldmagt. Hvis nogen ville give fuldmagt til en anden, skulle medlemmet selv lave en fuldmagt. Der var ingen blanket til det. Der var ingen begrænsning på antallet af fuldmagter.

Han fandt ud af, at der var en del spændinger og fraktioner i og omkring Brandkassen, herunder mellem medlemmerne, bestyrelsen og den tidligere direktør, A. Han havde kun kontakt med ”den ene side”, nemlig den side, som B og den siddende bestyrelse repræsenterede. A havde en liste over medlemmer. Det var efter Brandkassens opfattelse en krænkelse af markedsføringsloven, da A også havde relation til en konkurrent og samarbejdspartner, Lokal Forsikring i Næstved. Lokal Forsikring var teknisk operatør og varetog policehåndtering, administration, opkrævning og skadesbehandling for Brandkassen.

Da der blev udskrevet valg, henvendte advokat J sig på vegne af en kreds af forsikringstagere. Advokat J anførte, at der dels var opstillet kandidater til valget, som ikke var medlemmer, dels at ikke alle stemmeberettigede havde lejlighed til at stemme. Advokat J havde også en korrespondance med Finanstilsynet om det.

Advokat J var meget interesseret i at vide, hvor mange medlemmer der var, og hvor mange der kunne stemme til valget. Han svarede ikke straks advokat J på dette, da B mente, at det ikke var noget, som advokat J havde krav på at få at vide. Parten var imidlertid selv blevet nysgerrig efter at se medlemslisterne. Brandkassen forsikrede kun indbo i parcelhuse og sommerhuse. Ofte havde forsikringstagerne et ønske om yderligere forsikring, der så blev tegnet i Lokal Forsikring. De, der havde forsikringer begge steder, blev administreret af Lokal Forsikring. Han fik 2 medlemslister. Den ene liste blev administreret af Lokal Forsikring, mens den anden blev administreret af Brandkassen selv. På Brandkassens liste var der ca. 143 forsikringstagere, heraf 121 numre i fortløbende rækkefølge. De øvrige forsikringstagere havde numre, der var helt springende i rækkefølgen. Det fremgik, at de 60 forsikringer vedrørte brand og tyveri, mens der for de øvrige ikke var nogen angivelse af, hvad forsikringen dækkede. Han spurgte B, hvorfor der var to lister, og fik svaret, at Lokal Forsikring ikke behøvede at vide alting. De to lister viste, at der var ca. 245 stemmeberettigede. Han havde sendt 225 svarkuverter til B, der havde bedt om 200. Advokat J repræsenterede 67 forsikringstagere og anmodede om stemmesedler til dem alle. Parten bemærkede, at selvom advokat J havde fuldmagt til at rekvirere stemmesedler, betød det ikke, at han også havde fuldmagt til at stemme. Derfor skulle stemmesedlerne sendes til medlemmerne og ikke til deres advokat. Efterfølgende fik advokat J fuldmagt til både at rekvirere stemmesedler og stemme til valget. Det godkendte parten. Advokat J fik efterfølgende 5 yderligere stemmesedler, men da der samtidig var 2 af de personer, han repræsenterede, som ikke var stemmeberettigede, endte det med, at advokaten stemt på vegne af 70 medlemmer. Brandkassen kunne vælge en skæringsdato for, hvornår man skulle være registeret som medlem for at kunne stemme til valget. Brandkassen stoppede den 6. januar 2011 med at tegne forsikringer, så der derefter ikke kunne komme flere stemmeberettigede.

Efter valget klagede advokat J til Finanstilsynet. Klagen vedrørte parten som valgformand, selve valgbehandlingen og Brandkassen. Det blev gjort gældende, at valget var ugyldigt, fordi der var afgivet stemmer fra ikke stemmeberettigede. På grund af klagerne foretog Finanstilsynet yderligere undersøgelser i 2011 og 2012, men de undersøgelser afdækkede ikke uregelmæssigheder ved valget. Han afleverede den 22. februar 2011 en redegørelse til bestyrelsen for Brandkassen om udfaldet af valget. Den indeholdt også hans opfattelse af valgforløbet, ekstrakten, side 284.

Finanstilsynet hørte ham primo marts 2011 i relation til advokat J's indsigelser mod valget. Finanstilsynet ville herunder vide, hvad der var sket af nyttegninger op til valget. Parten bad B om disse oplysninger, og B svarede, at der i 4. kvartal 2010 var tegnet 123 nye forsikringer. Dette meddelte parten Finanstilsynet. Han blev først da klar

over, hvad der lå bag indsigelserne fra advokat J klienter, men han var stadig ikke klar over, at de nytegnede forsikringer var tillægsforsikringer. Han har ikke rådgivet Brandkassen eller andre i forbindelse med nytegningen af de 123 forsikringer. Han har heller ikke på noget senere tidspunkt ”blåstemplet” tillægsforsikringerne.

Ved valget i februar 2011 blev der valgt 15 delegerede, som på Brandkassens ordinære generalforsamling den 10. marts 2011 skulle vælge bestyrelsen, jf. ekstrakten, side 288. Dermed skulle Finanstilsynets pålæg være efterkommet. Han deltog selv i denne generalforsamling. Advokat J klagede over generalforsamlingens resultat, herunder at parten havde anmeldt den nye bestyrelse til Erhvervsstyrelsen. Advokat J gjorde gældende, at den nye bestyrelse ikke var lovligt valgt. På grund af klagesagen, som blev afvist, blev den nye bestyrelse først endeligt registreret i december 2011.

Forevist ekstrakten, side 292-293, forklarede han, at der var en korrespondance mellem Brandkassen og Finanstilsynet, som han ikke var involveret i. Det brev fra Finanstilsynet, som brevet er et svar på, er ikke medtaget i sagen

Han var igen dirigent på Brandkassens næste generalforsamling i foråret 2012. Der er intet særligt at bemærke herom.

I sommeren 2012 kom der et nyt udkast til afgørelse i høring fra Finanstilsynet om aflønningsregler for bestyrelsen i Brandkassen.

Forevist Finanstilsynets udkast til fit and proper-afgørelse af 28. september 2012, ekstrakten, side 313, forklarede han, at han i lyset heraf anbefalede B at fratræde som bestyrelsesformand for Brandkassen for at undgå at blive afsat. B havde indtaget en dobbeltrolle som både bestyrelsesformand og investor for Brandkassen og skulle som sådan i princippet kontrollere sine egne beslutninger. B valgte at fratræde som bestyrelsesformand, og G blev bestyrelsesformand i stedet.

Forevist ekstrakten, side 327, forklarede han, at det er en aftale med Lokal Forsikring om overdragelse af Brandkassens forsikringsbestand. Han har rådgivet Brandkassen i forbindelse med aftalen. Finanstilsynet skulle godkende overdragelsesaftalen og havde ingen bemærkninger til Brandkassens ønske om at overdrage sin forsikringsbestand. Finanstilsynet har efter loven 6 måneder til at godkende en sådan overdragelse, og denne frist kan forlænges med 3 måneder. Finanstilsynet fik imidlertid ikke godkendt overdragelsen indenfor fristen. Derfor blev Finanstilsynets afgørelse et afslag, da tilsynet ikke mente at have hjemmel til at godkende overdragelsen, når fristen ikke var overholdt. Han anmodede Finanstilsynet om at genoverveje sin afgørelse, således at sagsbehandlingen kunne begynde forfra, men da var Lokal Forsikrings acceptfrist i aftalen udløbet, og Lokal Forsikring ville ikke forlænge

den. Derfor blev forsikringsbestanden aldrig overdraget.

Der var samtidig hermed begyndt en diskussion i Brandkassens bestyrelse om stiftelse af en fond, og Brandkassen blev i den forbindelse rådgivet af hans kollega, advokat **Å**, Senere kom der andre påbud overfor Brandkassen, som tog opmærksomheden. Brandkassens daværende bestyrelse fik i november 2013 et udkast til en fit and proper-afgørelse om, at hele bestyrelsen skulle udtræde. Brandkassen skulle høres herom den 4. december 2013. Han drøftede med bestyrelsen, hvad der skulle gøres. Han rådede **B** til at forsøge at komme en fit and proper-afgørelse ”i forkøbet” ved at gøre det betydningsløst, hvem der sad i bestyrelsen. Dette kunne ske ved, at Brandkassen trådte i likvidation med henblik på at udlodde formuen til en fond. Han talte kun med **B** om det, uanset at denne ikke længe var bestyrelsesformand. Brandkassen havde adresse og telefon hos **B**, og i det hele taget var det **B**, der tegnede Brandkassen. Han har dog også haft korrespondance med **G**, og **S1** har været med på medhør.

Efter at Brandkassens bestyrelse havde besluttet at gå efter en likvidation med henblik på udlodning af formuen til en fond, var han med til at lave et udkast til indkaldelse til den ekstraordinære generalforsamling den 6. december 2013, hvor likvidation af Brandkassen var på dagsordenen. **B**

spurgte, om han ville være likvidator, men det var han i tvivl om. Han kunne i hvert fald ikke være enelikvidator, da han så alene skulle tage stilling til gyldigheden af den valghandling, som han selv havde forestået. Derfor mente han, at der skulle være to likvidatorer. Efter aftale med **B**

kontaktede han Finanstilsynet og bad om et møde til afklaring af, om tilsynet fandt det problematisk, at Brandkassen gik i likvidation. Finanstilsynet mente ikke, at en likvidation var problematisk. Han spurgte så, om Finanstilsynet ville udnytte deres lovhjemlede ret til at udpege en medlikvidator. Finanstilsynet var i tvivl om dette, men meddelte 24 timer senere, at såfremt Brandkassen trådte i likvidation, ville tilsynet udpege advokat **Q** som medlikvidator. Han talte så med advokat **Q**, og de aftalte, at parten skulle tage sig af det driftsmæssige, mens advokat **Q** skulle tage sig af de indsigelser, der var kommet omkring valghandlingen.

Parten meddelte derefter den 5. december 2013, at han var villig til at være likvidator. På generalforsamlingen den 6. december 2013 deltog han, men ikke som dirigent, da han var på valg som likvidator. Dirigenthvervet var overladt til en ny advokat. Der blev på generalforsamlingen truffet de beslutninger, der fremgår af ekstrakten, side 363, hvilket vil sige likvidation af brandkassen, at han skulle være likvidator og, at formuen skulle i en fond eller udloddes. Han sagde inden generalforsamlingen til **B** og **G**, at Brandkassens midler ikke kunne udloddes, før proklamafristen på 3 måneder var udløbet. Det hindrede, at fonden kunne stiftes, fordi det er et krav, at fondens midler er indbetalt inden 3 måneder efter stiftelsen af fonden. Kon-

sekvensen blev, at fonden ikke blev stiftet.

Efterfølgende var der en dialog med Erhvervsstyrelsen om registrering af likvidationen, og de blev først registreret som likvidatorer den 20. december 2013. Først da kunne de få kontrol over selskabets økonomi m.m. Erhvervsstyrelsen påpegede, at der senere under likvidationen skulle tages stilling til, om der skulle stiftes en fond eller ske udlodning af formuen. Det skulle afgøres af en generalforsamling. Den beslutning, der var vedtaget, var en ”enten-eller-beslutning”. Der skulle træffes en endelig beslutning på en ny generalforsamling.

Forevist referat af ekstraordinær generalforsamling den 26. februar 2015, ekstrakten, side 778, forklarede han, at generalforsamlingen var indkaldt af likvidatorerne. På det tidspunkt var han klar over, at SØIK undersøgte nogle forhold. Likvidatorerne havde opsagt Brandkassens forsikringer med udløb til udgangen af 2014. S31 og B var utilfredse med, at likvidationen ikke var afsluttet. G fremsatte forslag om indkaldelse af ekstraordinær generalforsamling, men likvidatorerne anførte, at det kunne de ikke imødekomme, idet det, der blev foreslået, svarede til det, som Finanstilsynet tidligere havde meddelt, var ulovligt, nemlig at de delegerede skulle være valgt på livstid. På et møde i september 2014 mellem ham og B og G havde de drøftet, at de delegeredes valgperiode udløb med udgangen af 1. kvartal 2015. G fremsatte i januar 2015 endnu et forslag om afholdelse af en ekstraordinær generalforsamling, og det blev der så endelig indkaldt til, men den blev ikke afholdt. Der havde forud herfor været en fornyet dialog mellem likvidatorerne og SØIK, der fortsat efterforskede sagen. Efter de foreliggende oplysninger viste efterforskningen, at der kunne være belæg for straffesager på grund af uregelmæssigheder ved valghandlingen i 2011, og at de delegerede derfor var ulovligt valgt. Derfor aflyste likvidatorerne den ekstraordinære generalforsamling på selve dagen. Det blev meddelt de fremmødte delegerede. Det var de delegerede ikke tilfredse med, og disse holdt noget, som de betegnede som en ”generalforsamling” uden for det planlagte lokale og et andet sted i bygningen.

På denne ”generalforsamling”, som likvidatorerne bestrider gyldigheden af, blev der udpeget en ny likvidator, advokat S. Registrering af dét valg blev afslået af Erhvervsstyrelsen. Det blev påklaget til Erhvervsankenævnet, der stadfæstede afgørelsen. Tre af de delegerede, B, G og S29, har anlagt sag mod Erhvervsankenævnet med påstand om, at den nye likvidator skal registreres. Sagen er berammet til hovedforhandling i Københavns Byret i næste uge.

Forevist håndskrevet note, ekstrakten, side 932, forklarede han, at den er fundet i en mappe med Brandkassens papirer, som han fik udleveret i forbindelse med, at Brandkassen trådte i likvidation. Den sad forrest i mappen med policerne for de 123 nytegnede forsikringer. Han forstår bilaget sådan, at det

viser, hvilket antal tillægfsforsikringer, de nævnte personer har formidlet. Der er endvidere et regnestykke i ekstrakten, side 931, hvor nogen har talt et eller andet op. Han tror, at det er det antal tillægfsforsikringer, der skulle tegnes.

Forevist Finanstilsynets afgørelse om suspension af Brandkassens vedtægter under likvidationen, ekstrakten, side 791, forklarede han, at det var likvidatorerne, der havde bedt om det for at kunne få afklaret, hvem der har medlemsrettigheder i Brandkassen og dermed kan være medbestemmende om, hvem der skal vælges som delegerede. De delegerede skal så træffe beslutning om, hvad der skal ske med formuen. Man var på vej ud af 1. kvartal 2015, hvor valgperioden for de delegerede udløb. Hvis der ikke blev afholdt nyvalg, kunne ingen bestemme over Brandkassens formue. Det er baggrunden for denne sag. De beslutninger, der er truffet, er truffet af ham og advokat Q i enighed.

Han har ud fra listen over de forsikringer, der ikke blev administreret af Lokal Forsikring, konstateret, at der udover de 120 nye forsikringer var 42 andre forsikringer. Af disse var 17 policer, der forsikrede indbo for en lav præmie. I 1993 blev der tegnet én med en forsikringssum på 100.000 kr. for et kollegieværelse i København. Da var præmien 100 kr. om året. Forsikringen var ikke i kraft mere, og han har undret sig over, at bilaget fortsat har været i Brandkassens materiale. I 2002 blev der tegnet tre forsikringer med en forsikringssum på 100.000 kr., hvor præmien oprindeligt var 100 kr., men hvor præmien var 200 kr. i 2011. Han har fundet en police med en forsikringssum på 150.000 kr., hvor præmien var 400 kr. årligt, og nogle med en forsikringssum på 300.000 kr., hvor præmien var enten 300 eller 800 kr. På G's

første indboforsikring var forsikringssummen på 150.000 kr. og præmien på 600 eller 650 kr.

I sidste halvdel af januar 2011 vidste han, at der var mere end 15 opstillede til valget og, at der derfor skulle afholdes valg. Datoen for valget blev offentliggjort omkring den 31. januar 2011.

Forevist redegørelse af 22. februar 2011, ekstrakten, side 287, forklarede han, at han på det tidspunkt regnede med, at valget var foregået korrekt. Han var altså ikke klar over, at der var tegnet 120 nye tillægfsforsikringer. Det vidste han først den 3. marts 2011 efter B's svar til Finanstilsynet. Han modtog de to lister den 7. februar 2011, men det fremgår ikke af disse lister, at der er tegnet nye forsikringer. Han studsede ikke over, at der var 120 fortløbende numre på disse lister. B var en ordentlig og tillidsskabende person.

Han var ikke involveret i politianmeldelsen i oktober 2013 mod Brandkassens bestyrelse og direktion. De politianmeldte personer blev først bekendt med den politimæssige efterforskning i december 2013.

Forevist brev fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ekstrakten, side 295, sær-

ligt det afsnit, hvor det anføres, at kompetencen til at vurdere de bagvedliggende forhold og generalforsamlingens gyldighed, tilkommer domstolene, forklarede han, at han er bekendt med bilaget, men ikke gjorde noget i den anledning. Det var til Brandkassens fordel, og advokat J havde ikke fået medhold i sine klager.

Han har ikke anfægtet valget i 2011 før ved nærværende sagsanlæg. Likvidatorerne traf i enighed beslutning om sagsanlægget. De ventede med et sagsanlæg for at se, hvor langt de kunne komme af frivillighedens vej. Den første sag blev anlagt i august 2015, men sagsanlægget var besluttet i juni eller juli 2015.

Efter vedtægterne er det kun forsikringstagere, der har forsikring i kraft, når valget bliver udskrevet, der er stemmeberettiget. Det er der i sagens natur ingen, der har nu, fordi forsikringerne er opsagt. Nogen må have kompetencen. Det, antager han, er de forsikringstagere, der stadig eksisterer, og som var forsikringstagere den dag, da likvidation blev besluttet, og som havde en gyldig forsikring. Likvidatorerne afventer udfaldet af denne sag. Det er hans opfattelse, at beslutningerne om likvidation og valget af ham som likvidator er gyldige, selvom de er truffet af nogen, der ikke var lovligt valgt. Noget kan være ugyldigt ex nunc og ikke ex tunc.

Uanset udfaldet af politiets undersøgelser skulle likvidatorerne undersøge en mulig civilretlig konsekvens af det, der var sket. De omhandlede tillægsforsikringer var omfattet af den betingede overdragelsesaftale med Lokal Forsikring.

Advokat Ø gav udtryk for, at det er hans opfattelse, at partens forklaring om, at der foreligger en afgørelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om, at den alternative beslutning om enten udlodning eller indskud i en fond, er ugyldig, og der skulle træffes en ny afgørelse på en ny generalforsamling, ikke er sand.

Parten forklarede til det, at advokat Ø kender afgørelsen fra en anden retssag, og at familien navn har fået afgørelsen tilsendt. Likvidatorerne havde ikke den tanke, at der var behov for en ny generalforsamling før Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse.

Advokat Ø spurgte, hvorfor likvidatorerne, når de kendte Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse, ikke gjorde noget for at opfylde den, nemlig at afholde en ny generalforsamling, hvor det så blev afklaret, om der så skulle ske udlodning eller indskud i en fond.

Parten svarede hertil, at på det tidspunkt anså likvidatorerne det for uafklaret, hvem der kunne træffe den beslutning. Derfor var det ikke aktuelt at afholde en generalforsamling på det tidspunkt. Parten fastholdt, at alle delegerede var orienteret om, at der var dette problem.

Parten præciserede det, han har forklaret, således, at den afgørelse, der omtales fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens side, er sendt til B og G

i december, formentlig umiddelbart efter at den er modtaget. Der kunne ikke afholdes nyt valg af delegerede, da alle forsikringstagere var blevet opsagt af likvidatorerne med udgangen af 2014. Nogle forsikringer var endda opsagt til et tidligere udløbstidspunkt. Han mener, at forsikringstagerne fik 1-års opsigelsesvarsel. Så vidt han husker, opsagde de den første forsikring i andet halvår 2013. Der var planlagt et delegeretvalg den 23. marts 2015 med valgdato den 9. april 2015. De udsendte meddelelse om valghandlingen til de forsikringstagere, der var tilbage på listen fra december 2013, altså de 245 personer, som også stemte til valget i 2011. Efter delegeretvalget var udskrevet, gik det op for likvidatorerne, at der var et problem, og det førte til, at de henvendte sig til Finanstilsynet med henblik på at få vedtægterne suspenderet, således at der slet ikke kunne afholdes valg. Der var en erkendelse af, at de ikke havde en valggruppe, der gyldigt kunne stemme.

Proklamafristen ved likvidationen var 3 måneder. Ved siden af proklamafristen, var der en frist til at indskyde midler i fonden på 3 måneder, for at den kunne blive registreret. De to frister stred mod hinanden. Han mener, at han gav besked til B og G om dette.

Advokat Q har forklaret, at han hørte første gang om Brandkassen den 4. december 2013, da han blev kontaktet af en medarbejder i Finanstilsynet, der spurgte, om han ville påtage sig opgaven som tilsynsudpeget likvidator. Han fik ikke dér nogen begrundelse for, hvorfor der skulle være to likvidatorer. Da han den 6. december 2013 fik Finanstilsynets afgørelse om udpegning af en yderligere likvidator, blev han klar over, at grunden var de fit and proper-sager, der havde været, og at der var uenighed mellem en mindretalsgruppe og bestyrelsen, også efter gennemførelsen af delegeretvalget. Han havde to telefoniske drøftelser med advokat H, hvor de talte om sagen. Parten blev dér orienteret om, at der var indgivet politianmeldelse mod bestyrelsesmedlemmerne, og at der var en fit and proper-afgørelse mod den samlede bestyrelse og direktion på vej. Oplysningerne blev bekræftet af medarbejderen hos Finanstilsynet. Det kaldte alt sammen på yderligere undersøgelser.

Parten og hans medarbejdere konstaterede, at der var enighed om, at Brandkassen skulle likvideres, men at det var uklart, hvem der var forsikringstager, og hvem der havde stemmeret. Der var derfor behov for at lave en undersøgelse "tilbage i tid". Der var to spor. Han skulle undersøge tegningen af de 120 tillægfsforsikringer, altså om der var usaglig indflydelse, og om forsikringstagerne vidste, at de havde tegnet forsikringerne, og det skulle også undersøges, om der var blevet "snydt" ved valget. Han og hans medarbejdere tog sig af undersøgelsen af valghandlingen, fordi advokat H havde været advokat for selskabet og været med til tilrettelæggelse af valget. Når disse forhold var afklaret, måtte de to likvidatorer i fællesskab afgøre, hvad

der skulle ske på det grundlag.

De skrev ud til de 120 tillæggsforsikringstagere for at finde ud af, hvornår de havde tegnet forsikringen, og om de fortsat ønskede at stå som forsikringstagere. Der var her et delvist overlap med SØIK's undersøgelser, men SØIK tog sig af det strafferetlige aspekt, mens likvidatorerne tog sig af den civilretlige del. De fik 10-15 svar fra forsikringstagere. Nogle kendte ikke noget til tegning af forsikringen, mens andre havde tegnet forsikringer, men ikke betalt for den. Nogle sagde, at de havde tegnet en forsikring og betalt for den, men ikke stemt ved valget. De svar, de fik, videresendte de til SØIK, da de skulle indgå i SØIK's undersøgelser. Der var nogle orienteringsmøder med SØIK, hvor SØIK oplyste, at de havde en aktiv efterforskning, og at de ville afhøre en del af de 120 forsikringstagere. Det var SØIK's opfattelse, at der var blevet snydt ved valget.

Parten vurderede, at likvidatorerne ikke burde tage stilling til, om der skulle anlægges retssager, før de havde resultatet af SØIK's undersøgelser. Medio 2014 blev der afholdt en ordinær generalforsamling i Brandkassen, hvor han oplyste de fremmødte delegerede om, at likvidatorerne ventede på, at SØIK færdiggjorde deres undersøgelser.

G havde nogle gange kontaktet advokat H med henblik på, at der skulle ske noget med Brandkassens formue. I begyndelsen af 2015, hvor valgperioden for de delegerede var ved at udløbe, pressede G på for at få afholdt en ekstraordinær generalforsamling. Der var flere ting, som G ønskede behandlet. Det drejede sig om afsættelse af advokat H som likvidator og to yderligere punkter om, hvem der kunne stemme ved delegeretvalget. Parten drøftede med advokat H, hvad de skulle gøre, herunder om generalforsamlingen, som likvidatorerne nu havde berammet til afholdelse den 26. februar 2015, skulle gennemføres. Deres konklusion blev, fordi de efter oplysninger fra SØIK regnede med, at der ville blive en straffesag, at det ikke var forsvarligt at gennemføre generalforsamlingen. Den blev derfor aflyst. Likvidatorerne var fra december 2013 løbende blevet holdt orienteret om SØIK's undersøgelser, senest ved et møde den 20. februar 2015 med AP fra SØIK. SØIK's undersøgelser havde vist, at der var blevet snydt ved valg-handlingen. Det blev oplyst, at SØIK's jurister først efter den 1. april 2015 ville tage stilling til, om der skulle rejses tiltale. Likvidatorerne ville være sikre på, at der ikke blev truffet afgørelser eller beslutninger, der foregreb, hvordan selskabets formue skulle uddeles. Den skulle uddeles korrekt. Han havde ikke selv nogen holdning til, hvordan formuen skulle fordeles.

Likvidatorerne orienterede de fremmødte delegerede om aflysningen ved et formøde uden pressens tilstedeværelse. De ville prøve at opnå de delegeredes accept af, at generalforsamlingen blev aflyst, og ellers ville de beslutte det selv. På formødet opnåede de ikke accept af, at generalforsamlingen blev aflyst. Derfor meddelte han på vegne af likvidatorerne, at generalforsamlingen

var aflyst, og bad de delegerede om at forlade stedet. Han blev klar over, at de fremmødte derefter forsøgte at ”gennemføre” generalforsamlingen i receptionen og lige udenfor bygningen. Det var kaotisk. De delegerede blev bortvist.

Forevist Finanstilsynets afgørelse, ekstrakten, side 791, forklarede han, at baggrunden var, at likvidatorerne efter det, der skete den 26. februar 2015, havde fået et sikkert indtryk af, at de delegerede forsøgte at kortslutte afklaringen af, hvad der var sket, og forsøgte at disponere over Brandkassens formue. Likvidatorerne var klar over, at valgperioden for de delegerede var ved at udløbe, og at der derfor efter vedtægterne skulle afholdes nyvalg, men så ville de 120 tillæggsforsikringer fortsat spille en stor rolle og på ny kunne blive udslagsgivende. Likvidatorerne så derfor ingen anden udvej end at indstille til Finanstilsynet, at der skete suspension af Brandkassens vedtægter, indtil der var kommet en afklaring af, om de 120 tillæggsforsikringstagere var stemmeberettigede.

Forevist brev af 7. maj 2015 til de 120 tillæggsforsikringstagere, ekstrakten, side 801, forklarede han, at det var for at varsle dem om, at hvis de ikke gav afkald på deres medlemsrettigheder, måtte de regne med at blive sagsøgt. Derefter begyndte hele processen med sagsanlæg m.v. 60-65 tillæggsforsikringstagere opgav deres rettigheder, mens andre fastholdt eller ikke svarede. Ingen er blevet ”truet”.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i en afgørelse af 19. december 2013 registreret beslutningen om likvidation, men ikke beslutningen om at stifte en fond. En stiftelse af en fond forudsætter, at kapitalejerne giver endeligt afkald på kapitalen, og at der afholdes en generalforsamling, som gyldigt beslutter det. Ingen af delene var opfyldt her. Uanset om kapitalen indskydes i en fond eller udloddes, skal der afholdes en ny generalforsamling, hvor en af delene bliver besluttet. Han ved ikke, om fondsstiftelsen var anmeldt. De overvejede ikke at genanmelde den.

Forevist brev af 27. januar 2014, ekstrakten, side 756, mener han, at brevet er sendt til alle forsikringstagerne, herunder også tillæggsforsikringstagerne.

Forevist ekstrakten, side 757, 2. afsnit, forklarede han, at baggrunden var en række henvendelser fra i hvert fald to forsikringstagere, AA og AB. Han mener også, at de afholdt møder med A og C. Han fik at vide, at B, og senere G, havde behandlet Brandkassens formue som deres egen, og at der var tegnet tillæggsforsikringer i et omfang, der aldrig tidligere havde været set, samt at tegningen af de nye forsikringer alene havde til formål at omgå Finanstilsynets påbud om at afholde valg. Det var nye oplysninger for ham. Han talte med advokat H og spurgte denne om forløbet af valghandlingen. Likvidatorerne ønsker som nævnt afklaret, hvem der kan stemme ved en kommende valghandling, ikke om det oprindelige valg var gyldigt.

Han er kurator i mange konkursboer. Det er sædvanligt, at kurator sideløbende med en anmeldelse til politiet om mistænkelige forhold foretager en civilretlig efterforskning. Han går ud fra, at likvidatorer skal gøre det samme som en kurator.

Forevist vedtægterne for Brandkassen, ekstrakten, side 305, spurgte advokat Ø, om § 14 ikke kunne have været anvendt således, at likvidatorerne blot konstaterede, at fonden ikke kunne stiftes og så have udloddet midlerne. Parten svarede, at likvidatorerne ville være sikre på, at det var et gyldigt organ, der besluttede, hvem der skulle have andel i Brandkassens formue. Der vil, når retssagen er slut, skulle være en dialog med alle tilbageværende stemmeberettigede forsikringstagere, der skal tage stilling til, om der skal stiftes en fond, eller om formuen skal udloddes. Når retssagen er afsluttet, er der ikke længere grund til en suspension af vedtægterne, og så vil der kunne afholdes valg igen.

Forevist brev af 21. maj 2015, ekstrakten, side 826, side 2, 3. sidste afsnit, forklarede han, at der må ske en analogislutning fra selskabslovens regler. En likvidator af et aktieselskab skal have afklaret, hvem der er aktionær, for kunne fastslå, hvem der kan stemme, og hvem der skal have del i udlodningen. Situationen i Brandkassen var særlig på den måde, at det kun var forsikringstagere, der havde været forsikringstagere i 10 år, der kunne få del i en udlodning, mens det var alle forsikringstagere, der kunne stemme, og dermed være med til at bestemme, hvad der skulle ske med formuen.

S1 har forklaret, at hun er uddannet jurist og har arbejdet som chefkonsulent i Danmarks Miljøundersøgelser. Hun er også uddannet 3-sproglig korrespondent. Hun har været pensionist i 3 år. Hun er gift med B. Hun har ikke været med i Brandkassens ledelse eller administration, men har i en periode fungeret som sekretær for ægtefællen og kender også noget til forholdene fra sine samtaler med ægtefællen.

Da den tidligere direktør, A, blev fritstillet, arbejdede hun gratis som sekretær for Brandkassen i et års tid. Det var mest aftenarbejde. Derefter blev hun efter aftale med bestyrelsen timelønnet. Der var ikke mange ansatte i Brandkassen. Regnskab og revision blev ordnet eksternt. Der var en direktør. Hun renskrev referater, udsendte post til de delegerede m.m. Hun havde ikke noget med driften eller forsikringstegningerne at gøre. Efter A's fratreden, var der mange henvendelser fra Finanstilsynet. Hendes mand var formand for Brandkassen fra 1997 og var også Brandkassens investeringsrådgiver. Han har HD i regnskab. Der var ikke andre i Brandkassen, der havde med investeringerne at gøre. Ægtefællen gjorde det godt og forøgede Brandkassens formue fra ca. 27 mio. kr. til næsten 100 mio. kr. Det var investeringerne, som medførte denne formueforøgelse, ikke præmieindtægterne.

Direktøren stod for driften, herunder varetagelse af samarbejdsaftalen med Lokal Forsikring i Næstved. Da A var ansat, stod han også for tegnning

gen af forsikringer og behandling af skadesanmeldelser. A blev fritstillet medio 2009. C blev først ansat den 1. september 2010. I den mellemliggende periode var M direktør, men han blev aldrig formelt godkendt, da han ikke havde den rigtige uddannelse. M blev erklæret for ”non fit and proper”. Så var der ingen i Brandkassen til at tegne nye forsikringer.

Brandkassens forsikringsportefølje var primært små ”rene” indboforsikringer uden andre tilknyttede forsikringer, f.eks. retshjælp og ansvar. De kunder, der ønskede en almindelig familieforsikring, altså med retshjælp og ansvarsforsikring, kunne tegne en sådan forsikring formidlet af Brandkassen hos Lokal Forsikring. Brandkassen havde ca. 85 af sådanne familieforsikringer og nogle villaforsikringer, der blev administreret af Lokal Forsikring.

Brandkassen havde også nogle tillægsforsikringer. I 2010 var det ca. 34-40 små tillægsforsikringer. 9-14 af disse havde en præmie på mellem 100 og 200 kr. og en forsikringssum på 100.000 kr., måske lidt højere, hvis præmien var på 200 kr. De resterende tillægsforsikringer havde præmier på mellem 400 og 650 kr. og en forsikringssum på mellem 300.000 til 500.000 kr. Man skulle have en anden forsikring ved siden af tillægsforsikringen. Hun tegnede selv en tillægsforsikring i stedet for at ”opgradere” sin almindelige forsikring i Alm. Brand. Det var lettere og billigere. Hun husker ikke forsikringssummen på sin almindelige indboforsikring, men der var en maksimumsdækning. Brandkassens første tillægsforsikring blev tegnet helt tilbage i 1993 af forsikringstager Therkildsen med en præmie på 100 kr. I 2002 blev der tegnet 4 tillægsforsikringer. De øvrige tillægsforsikringer er tegnet på andre tidspunkter.

U og V, der i en periode var delegerede, tegnede hver deres tillægsforsikring i 2002 med en præmie på 100 kr. W

havde ikke en tillægsforsikring. Der var også en lille forsikring med forsikringstageren AN. AN anmeldte og fik godkendt en skade og fik udbetalt 41.000 kr. på den af likvidatorerne. Den havde en præmie på 131,25 kr. Hun var ikke involveret i tegningen af tillægsforsikringerne i 2010, men hun skrev policerne. Tegning af forsikringer havde ligget stille, siden A fratrådte, så da C blev ansat, gik han straks i gang med at få tegnet nye forsikringer. Brandkassen fortsatte bare den tidligere praksis med at tegne tillægsforsikringer, der var begyndt i 2002 og også før da. Det var ikke for at ”kapre” stemmer. Hun ved, at Finanstilsynet på nogle kontrolbesøg havde givet udtryk for, at Brandkassen skulle til at tegne nogle flere forsikringer.

Den tidligere direktør, A, forsøgte 2 gange at tage magten i Brandkassen. Første gang fik han en advarsel, men i 2009 måtte samarbejdet mellem A og Brandkassen ophøre, og han blev bortvist. Da A fratrådte, ophørte hans forsikringer i Brandkassen samtidigt. A ville have indsat nogle af sine ”støtter” i såvel bestyrelsen som i delegeretforsamlingen. Hun kender ikke forløbet i detaljer. Hun deltog ikke i bestyrelsesmøder eller generalforsamlinger, men renskrev referater derfra.

Hun kender godt til ”sagen” med haveforeningen. En haveforening med ca. 65 medlemmer ønskede at tegne en forsikring i Brandkassen, men det skete ikke. Det var A og hendes mand enige om. Risikoen for skader, f.eks. hærværk, var for stor i forhold til præmieindtægten. En haveforening kan ikke sidestilles med almindelige sommerhuse. Det er et andet klientel, og der er flere skader.

Hun havde med delegeretvalget den 15. februar 2011 at gøre. Hun var på det tidspunkt sekretær i Brandkassen. Der skulle annonceres, laves valginstruks og stemmesedler samt oprettes koder til stemmesedlerne alt for, at valget blev sikkert. Advokat H lavede en valginstruks, som de fulgte til punkt og prikke. Der var 26 opstillede kandidater. Når en person rekvirerede en stemmeseddel, blev det kontrolleret af B eller advokat H, at vedkommende var stemmeberettiget. Derefter blev der sendt en stemmeseddel til personen påført en kontrolkode og med en frankeret svarkuvert, hvor stemmesedlen skulle sendes til advokat H's kontor. Man kunne også rekvirere en stemmeseddel på Brandkassens hjemmeside. Det var der 26 personer, der gjorde. Der var en kode på hver stemmeseddel. Der blev i alt brugt 207 koder. Hun ved ikke, hvem den enkelte stemmeseddel blev sendt til. Det stod anført i valginstruksen, at man ikke måtte vide, hvem der havde afgivet hvilke stemmer. Hun har afleveret alle Brandkassens bilag til likvidatorerne.

Hun er ikke bekendt med uregelmæssigheder ved valget, hverken i forbindelse med udleveringen af stemmesedler eller ved selve stemmeafgivningen.

A forsøgte at få indtegnet nogle forsikringstagere til at stemme. Den ene af dem var slet ikke stemmeberettiget, da vedkommende ikke var forsikringstager. Det blev indberettet til advokat H, som valginstruksen foreskrev. Hun stemte til valget og satte 15 krydser ved personer, som bakkede op om ledelsen. Hun har ikke medvirket til noget ulovligt eller amoralsk. Der blev valgt 15 delegerede. Hun er ikke bekendt med, at der tidligere havde været afholdt egentligt valg i Brandkassen. Det var tidligere ”fredsvalg”. Alle forsikringstagere havde mulighed for at stille op. Stemmesedlen blev ”fyldt op” med kandidater, efterhånden som de meldte sig, altså i kronologisk rækkefølge.

De krydser, der er sat på eksemplet på en stemmeseddel i ekstrakten, side 275, at sat ud for personer, som bakkede op om den siddende ledelse.

Tillæggsforsikringerne var omfattet af aftalen om overdragelse af forsikringsporteføljen til Lokal Forsikring. Aftalen blev ikke til noget, da Finanstilsynet ikke nåede at godkende overdragelsen indenfor fristen. Det undrer hende, at det skal gå ud over Brandkassen, når fristoverskridelsen ikke skyldes Brandkassens forhold. Hun husker ikke, om advokat H rådgav Brandkassen om erstatningskrav mod Finanstilsynet. Advokat H forsøgte at få genoptaget sagen hos Finanstilsynet, men da havde Lokal Forsikring mistet interessen for projektet.

Lagonis-fonden skulle etableres som en erhvervsdrivende fond, der skulle investere i fast ejendom, naturarealer og varetage formueforvaltning. Fonden skulle med sine midler tilgodese almenvelgørende formål. Fondens bestyrelse på 6 personer skulle vælges på en generalforsamling. Bestyrelsen skulle bestå af 2 ”gamle” bestyrelsesmedlemmer fra Brandkassen, S2 og G, og 4 nye bestyrelsesmedlemmer, tømrermester S31, ingeniør R og 2 ”eksterne” medlemmer, AC og AD. Sidstnævnte er økonomidirektør i DSV. Det var alle velegnede personer, der sikrede såvel kontinuitet som fornyelse, og som havde den fornødne faglige og økonomiske indsigt i forhold til fondens formål. Det var advokat Å fra advokatfirmaet BechBruun, der lavede fondens fundats, der i det væsentlige svarede til Erhvervsstyrelsens skabelon. Det var i overensstemmelse hermed, at bestyrelsen var selvsupplerende og selv fastsatte sit honorar. Det var der således ikke noget usædvanligt i.

Hun ved, at Brandkassens generalforsamling den 6. december 2013 besluttede likvidation af Brandkassen. Det skete efter bestyrelsens indstilling. Hun var ikke med til bestyrelsesmødet eller generalforsamlingen, men har renskrevet mødereferaterne. Bestyrelsen valgte vist at foreslå en likvidation, da der var alt for meget tumult med alle de påbud fra Finanstilsynet. Det var ikke muligt at udvikle Brandkassen. Hun kender ikke noget til et brev af 19. december 2013 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om, at generalforsamlingsbeslutningen ikke var gyldig, fordi den var ”alternativ”; altså at der i tilfælde af, at fonden ikke blev noget, i stedet skulle ske udlodning. Hun har ledt efter brevet derhjemme, men fandt ikke noget. Hun mener ikke, at hendes mand har fået sådan et brev, men kan ikke sige det helt sikkert.

Delegeretvalget i 2015 blev udskrevet af likvidatorerne. De af Brandkassens medlemmer, der ønskede at opstille, skulle melde sig til advokat Q.

Der blev opstillet 28 kandidater, herunder hende selv. Hun fik også tilsendt en stemmeseddel, som hun udfyldte og sendte til likvidatorerne. Valget blev imidlertid aflyst. Så kontaktede hun og andre advokat Ø.

Hun og flere med hende stod uforstående overfor, at der overhovedet skulle afholdes et valg, når nu likvidationen var i gang. Der var valgt en delegeretforsamling i 2011, som skulle blive siddende. De turde imidlertid ikke andet end at medvirke til det valg, likvidatorerne havde udskrevet, for, at ”toget ikke bare skulle køre”. Hun ved, at advokat Ø

protesterede overfor likvidatorerne ved et brev af 26. marts 2015.

Der var forsikringer, som Brandkassen selv administrerede, hvor præmien var på over 600 kr. Der var nogle med en præmie på 1.300 kr. og nogle på op til 7.000 kr. Det var små erhvervsforsikringer, der kan sidestilles med løssøreforsikringer. De er lette at skadesbehandle. G har haft en sådan erhvervsforsikring i Brandkassen.

Hun kan huske, at Brandkassens ledelse den 7. oktober 2009 besluttede at opsigte nogle små erhvervsforsikringer, der var svære at skadesbehandle. A skulle opsigte dem, men fik det ikke gjort. A ønskede heller ikke at opsigte de forsikringer, som hans venner og bekendte havde tegnet. Brandkassen bevarede 5-6 små erhvervsforsikringer, men de blev senere opsagt.

Tillægsforsikringerne fra 2002 startede med en årlig præmie på 100 kr. Måske steg de siden til 200 kr. Hun mener, at præmien på 100 kr. på de tillægsforsikringer, som blev tegnet i 2010, svarede til præmieniveauet i 2002. Det var A, der lagde præmieniveauet dengang. Såvel direktør C som de delegerede brugte deres netværk til at skaffe nye medlemmer. Der var også andre, der var med til at formidle tillægsforsikringerne. Forsikringsbegæringerne lavede hun på kontoret ud fra en skabelon fra Lokal Forsikring. Det var noget, der blev ”klippet og klistret” sammen. Når de delegerede eller andre skulle bruge en forsikringsbegæring, fik de en. Når hun fik en forsikringsbegæring retur, går hun ud fra, at den blev arkiveret. Policen lavede hun elektronisk og sendte den til forsikringstageren. Hun har ikke kopi af de 120 tillægsforsikringsbegæring, men går ud fra, at de var i et ringbind, som blev udleveret til likvidatorerne sammen med de øvrige af Brandkassens papirer. Der var lavet lige så mange policer, som der var forsikringsbegæring. Advokat H fik på et tidspunkt tilbudt at få en kopi af forsikringsbegæringerne for tillægsforsikringerne, men det ønskede han ikke. Efter hendes opfattelse er forsikringsbegæringerne ikke så vigtige, når først policen er udstedt. Det er ikke påfaldende, når flere under sagen har forklaret, at de ikke husker at have set en forsikringsbegæring. Det hele skete for så mange år siden. Man lavede ikke en risikovurdering af de 120 tillægsforsikringer, for der var i praksis reelt ingen risiko. De forudså én skade hvert 4. år på sådanne tillægsforsikringer. Det var direktøren, der foretog skadesvurderingen, når der blev anmeldt en skade.

Forevist ekstrakten, side 271, forklarede hun, at det blev besluttet ikke at tegne nye forsikringer på grund af valget. Så ville det være lettere at finde ud af, hvem der var stemmeberettiget. Hun har formentlig renskrevet referatet fra mødet. Hun skulle ikke selv skifte forsikringsselskab, da Brandkassen lukkede sine forsikringer. De var rigeligt dækket ind forsikringsmæssigt. Hendes mand havde også forsikring i Brandkassen. Det var godt at være medejer af Brandkassen, for der var mulighed for udlodning. Det står direkte i vedtægterne. Der var ingen, som i 2010 drømte om, at Brandkassen skulle lukke. Hun tegnede selv en tillægsforsikring i 2010, da hendes mand tilbød hende én. Hun havde brug fra yderligere dækning til sine smykker, og hun ville gerne være medejer af Brandkassen. Det var et billigt og godt produkt. Hun gik selv til sine søstre med et forslag om at tegne en tillægsforsikring, fordi hun mente, at det var et godt og billigt produkt. AE er hendes svoger. Hun har ikke formidlet en forsikring til ham, men hendes mand har muligvis gjort det. Hun har ikke sagt til AE, at han ikke skulle reagere på henvendelser fra likvidatorerne, men AE har været meget skræmt over hele sagen.

S29 har forklaret, at han er far til S31. Han er pensionist, men har tidligere været bygmester. Han har blandt andet bygget 10-15 Aldi-butikker for AC. Han fik kendskab til Brandkassen i efteråret 2010, hvor han blev kontaktet af M, som han havde kendt personligt i 35 år. M havde et godt tilbud på en tillægsforsikring, som han tegnede. Der blev ikke på det tidspunkt talt om et valg. Det var først senere. Han stemte til valget i 2011 og blev også selv valgt som delegeret. Han kan ikke huske, hvordan han blev opstillet til valget. Han satte 15 krydser på stemmesedlen. Han stemte på dem, der støttede den siddende bestyrelse. Han mener bestemt ikke, at han har medvirket til noget ulovligt eller amoralsk. Han var med til generalforsamlingen den 6. december 2013 på Osted Kro. Der besluttede man, at Brandkassen skulle træde i likvidation. Det blev også besluttet at oprette en erhvervsdrivende fond, eller, hvis fonden ikke blev til noget, at udlodde formuen til medlemmerne. Det var efter hans opfattelse en endelig beslutning, og det skulle ikke drøftes mere. Han har været til stede i retten de øvrige dage med undtagelse af én. De sagsøgte, hvor han har hørt forklaringen, har alle forklaret, at de ikke mener at have medvirket til noget ulovligt eller amoralsk. Han valgte vel at stille op som delegeret, fordi han gerne ville gøre en indsats for Brandkassen og være med til at beslutte, hvad der skulle ske med Brandkassen og dens formue.

Advokat T har forklaret, at han i dag er ansat i Advokatfirmaet Nielsen Nørager i København, men at han i 2013 var ansat hos Advokatfirmaet Hannes Snellmann. Han blev ringet op af advokat H, der spurgte, om han ville være dirigent på en generalforsamling den 6. december 2013 i Brandkassen. Det var nok ca. en uge inden generalforsamlingen. Det sagde han ja til. Inden generalforsamlingen fik han udleveret det nødvendige materiale, herunder dagsorden og vedtægter. Han vidste, at generalforsamlingen skulle behandle et forslag om likvidation af Brandkassen og om hvem, der skulle være likvidator. Han formodede, at advokat H ville påtage sig hvervet som likvidator, når advokat H havde bedt ham om at være dirigent. Han vidste, at der havde været en dialog med Finanstilsynet, og at Finanstilsynet, hvis likvidation blev vedtaget, ville udpege advokat Q som medlikvidator.

Generalforsamlingen forløb som anført i protokollatet, jf. ekstrakten, side 361. Det blev vedtaget på generalforsamlingen, at der skulle stiftes en fond – Lagonis-fonden. Bestyrelsen fik bemyndigelse til at foretage en a conto udlodning til fonden på 300.000 kr., som skulle udgøre fondens grundkapital. Det var meningen, at den resterende del af formuen også skulle overføres til fonden. Hvis det af en eller anden grund ikke lykkedes at stifte en fond, skulle formuen udloddes i overensstemmelse med vedtægternes § 14 om opløsning af selskabet. Generalforsamlingens beslutninger var endelige.

S31 har forklaret, at han var delegeret i Brandkassen. Han blev valgt i 2011 og deltog i generalforsamlingen den 6. december 2013, hvor det blev besluttet at likvidere Brandkassen. Han husker ikke, hvor generalforsamlingen blev afholdt. Han blev foreslået som bestyrelsesmedlem i Lagonis-fonden, fordi han er håndværksmester og har kendskab til byggeri. Fonden skulle bl.a. investere i fast ejendom. Formålet med fonden var, at man kunne søge fonden om midler til f.eks. naturbeskyttelse og kulturelle formål.

På generalforsamlingen den 6. december 2013 blev det besluttet at etablere fonden, eller – som en ”plan B” - at udlodde formuen til medlemmerne af Brandkassen. Han mener, at det var en endelig beslutning at etablere fonden. Han hørte ikke noget om, at der skulle være problemer med at stifte fonden. Han kan fortsat ikke huske, hvem der kontaktede ham med henblik på at tegne tillægfsforsikringen. Det var ikke tanken, at han skulle udføre arbejde på de ejendomme, som Lagonis-fonden investerede i. Han skulle rådgive om, hvilke ejendomme fonden skulle investere i.

S2 har supplerende forklaret, at han blev valgt som delegeret i Brandkassen ved valget i februar 2011. Han deltog i generalforsamlingen den 6. december 2013, hvor likvidationen blev vedtaget. Der skulle stiftes en fond, og hvis det ikke kunne lade sig gøre, skulle der i henhold til Brandkassens vedtægter ske udlodning af formuen til medlemmerne. Myndighederne skulle godkende fonden. Det kunne blive et problem, hvis ikke hele formuen blev overført til fonden på én gang. Det var efter hans opfattelse en endelig beslutning, der blev truffet af en gyldig og beslutningsdygtig generalforsamling.

Han har aldrig haft nogen aftale med Lokal Forsikring, jf. retsbogen af 14. december 2016, side 14. Det kom som en overraskelse for ham, at Finanstilsynet ikke kunne godkende ham som bestyrelsesmedlem under henvisning til, at han ikke var ”fit and proper”. Finanstilsynet havde 2 gange før, nemlig i 2011 og 2012, godkendt ham som først suppleant og senere som egentligt bestyrelsesmedlem. Et år senere var han så pludselig ”non fit and proper”. Han mener ikke, at han har gjort noget galt. Han klagede over Finanstilsynets afgørelse, men den blev stadfæstet af Erhvervsankenævnet.

U har forklaret, at han er selvstændig landmand. Han har været forsikringstager i Brandkassen siden 1994, hvor han købte sin første gård. Han tegnede en landbrugsforsikring i Brandkassen, som dengang samarbejdede med Alm. Brand. Forsikringen dækkede bygninger, haglskade og løssøre. I 2002 valgte Brandkassen at sælge sine forsikringer til Alm. Brand. Så ophørte hans forsikring i Brandkassen også. På det tidspunkt var han en af de største kunder i Brandkassen. I 1998 var han blevet valgt til delegeret i Brandkassen. Det ville han gerne fortsætte med. Han kunne kun være delegeret, hvis han var forsikringstager. Derfor tegnede han en løssøreforsikring for at kunne blive i Brandkassen. Han husker ikke, hvor stor forsikringssummen

var. Hans præmie var ikke så stor, måske nogle hundrede kroner.

Han var delegeret frem til 2010. Han stillede op til valget i 2011, men blev ikke valgt. Han var ked af, at han ikke blev genvalgt. Han vidste, at der var andre, der var utilfredse. Nogle var blevet smidt ud af Brandkassen og andre opsagt. Han ved, at der på et tidspunkt blev smidt 12 forsikringstagere ud på én gang. Det klagede de over. Han ved, at der kom en ”oprørsgruppe”, og at denne gruppe kontaktede advokat J. De delegerede var inddelt i hvert sit område, og han var inden valget i 2011 rundt i sit ”eget” område og talte med forsikringstagerne dér. Han sagde ikke til nogen, hvem de skulle stemme på, men anbefalede da, at de stemte på ham. Han er bekendt med, at advokat J fik fuldmagt fra 70 forsikringstagere til at stemme. Vidnet havde ”meningsfæller”, som også var opstillet ved valget i 2011. Han har nok også ”reklameret” for dem, når han tog rundt til forsikringstagere.

Han stemte selv ved valget i 2011 og gav ikke advokat J fuldmagt til at stemme for sig. Han satte lige så mange krydser, som der skulle vælges delegerede. Efter valget var ingen af dem, som han havde stemt på, blevet valgt. Han blev heller ikke selv valgt. Han var utilfreds med valget, men gjorde ikke selv noget ved det. Han ved, at advokat J indgav klager til myndighederne over valget. Måske var vidnets situation en af grundene til klagerne, men han bad ikke selv advokaten om at klage. Han er enig i klagerne fra advokat J. Han har ikke fået at vide, at det efter myndighedernes opfattelse var et domstolsanliggende, hvis man skulle gå videre med sin utilfredshed. Han havde en klar fornemmelse af, at der var blevet snydt ved valget, og at nogen var ude efter Brandkassens formue. Han har fulgt med på sidelinjen, og har moralsk støttet kritikerne af valget. Han har ikke været involveret i Brandkassen efter valget.

Der havde været en stor udrensning blandt de af de delegerede, der delte hans opfattelse af tingene. Han kendte ikke mange af dem, der stillede op til valget i 2011, selvom han havde været i Brandkassen i 23 år, heraf 12 år som delegeret. Mange af de opstillede kandidater havde også samme efternavn. Han kendte før valget intet til, at der op til valget var blevet nytegnet mange forsikringer, men det fandt han ud af bagefter. Det kom som en stor overraskelse for ham, at valget endte, som det gjorde. Op til valget havde han talt med mange ældre mennesker, der ikke kunne finde ud af det med valget, og i det hele taget talte ham med utroligt mange mennesker op til valget, og han havde masser af bøvl og ballade med det. Han kan ikke vide, hvem der stemte på ham til valget. Han kan ikke svare på, hvordan advokat J udnyttede sin stemmeret ved valget.

V har forklaret, at han er selvstændig landmand og i en del år var kunde i Brandkassen. Han var først kunde i Brandkassen via sine forsikringer i Alm. Brand, som Brandkassen havde et samarbejde med. Da Alm. Brand opsagde samarbejdet med Brandkassen, tegnede vidnet i 2002 en

mindre løseforsikring i Brandkassen for at kunne blive i Brandkassen. Forsikringen dækkede brand, tyveri, og vandskade med en forsikringssum på 100.000 kr. og en årlig præmie på ca. 200 kr. Han blev delegeret i Brandkassen omkring 1995 og medlem af bestyrelsen i 1999 eller 2000.

Ved delegeretvalget i 2011 var han ikke længere i bestyrelsen eller sad som delegeret, men han stillede op til valget uden dog at blive valgt ind. Han var utilfreds med valget. Der var en gruppe, som han arbejdede sammen op til valget. U var med i den gruppe. Måske var A også med. Han mener, at de var 5-6 stykker i den gruppe. Der blev på et tidspunkt indgivet en politianmeldelse, men han husker ikke, hvem der indgav den. Han var medunderskriver på et eller andet til politiet. Der var ikke nogen advokat tilknyttet ”gruppen” dengang. Politianmeldelsen drejede sig om tegningen af de nye forsikringer op til valget, selve valgproceduren og valgets afvikling. Politianmeldelsen blev indgivet til politiet i Roskilde, ikke til SØIK. Politianmeldelsen førte ikke til noget, men efterfølgende så Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen på sagen. Han har på et tidspunkt været med til et møde med repræsentanter fra Finanstilsynet, men husker ikke tid, sted eller deltagere. Han har vist ikke set et brev af 11. december 2011 fra Erhvervsstyrelsen, hvoraf det skulle fremgå, at hvis de fortsat var utilfredse, måtte de anlægge en retssag. Han husker ikke at have talt med eller mødt advokat Q.

Den ”gruppe”, han har været en del af, mødes stadig, men de er ikke som sådan ”organiseret”.

Forevist referat fra bestyrelsesmøde den 7. oktober 2009, pkt. 2b, ekstrakten, side 241, forklarede vidnet, at han som nævnt dér var betænkelig. B

havde til hensigt at opsigte nogle små erhvervsforsikringer. Efter vidnets opfattelse var det med det formål at tynde ud i gruppen af medlemmer, der kunne gøre krav på Brandkassens formue i tilfælde af lukning af Brandkassen, så B selv og hans familie kunne få en større del af formuen. Han havde også skrevet en e-mail til B om sine betænkeligheder og bedt om, at det blev ført til protokols, men det skete ikke. Hans betænkeligheder var vokset over tiden. I e-mailen til B skrev han blandt andet følgende:

”Betænkeligheden går på, at vi på grund af insiderviden må være påpasselige med vore dispositioner, således at vi ikke på nogen måde kan mistænkes eller beskyldes for at varetage egne interesser på andres bekostning i det tilfælde, at Brandkassen overvejes opløst.”

Navnlig erhvervsforsikringerne var efter hans opfattelse store i den samlede forsikringsmasse. Så vidt vidnet ved, var der dog nogle erhvervsforsikringer, som ikke blev opsagt. Han husker ikke hvilke. B sagde selv, at opsigelserne skyldtes, at der var for stor risiko ved disse forsikringer. Det var vidnet uenig i. På dét tidspunkt blev der ikke talt om en opløsning af Brandkassen.

Forevist protokol for bestyrelsesmøde den 7. oktober 2009, ekstrakten, side 242, pkt. 3, forklarede han, at hans betænkeligheder gik på risikoen for stemmelighed, hvis antallet af delegerede blev nedsat fra 13 til 12. I så tilfælde ville B's stemme som formand være udslagsgivende. Planen var camoufleret som et ønske om at spare penge. I forhold til de honorarer, der blev givet til bestyrelse og bestyrelsesformand, var 3.000 kr. ikke meget, og slet ikke hvis man tager omsætning og formue med i betragtning. De 3.000 kr. var ikke honorar, men omkostninger til møder, bespisning og kørepenge.

Han var nok i bestyrelsen i ca. 10 år. De første ca. 5 år var konstruktive og sjove, men så vendte det. Så begyndte der at komme årlige vedtægtsændringer. Han fandt efterhånden ud af, hvilken skjult dagsorden B havde, nemlig at få Brandkassen nedlagt, og det blev mere og mere tilspidset. I de sidste 2-3 år var det ubehageligt. I 2001 ændrede man vedtægterne, således at man skulle have været medlem af Brandkassen i 10 år, for at kunne få del i formuen. Før da var det vist 5 år. Det var vel fornuftigt nok. Efterhånden kom der også flere delegerede over på B side. Han stoppede i bestyrelsen den 18. marts 2010, da han ikke opnåede genvalg. Han havde på det tidspunkt givet udtryk for, hvad han tænkte, og var vel klar over, at han nok ikke ville blive valgt igen. Han havde tilkendegivet overfor B, at han ikke var enig i den måde, som tingene blev gjort på. B's søn og E's søn blev begge delegerede i 2008. Det blev de uden valg. De stemte som deres forældre. Det var også nogle ældre mennesker i bestyrelsen, men dem havde B i sin hule hånd.

Han stillede op til valget i 2011, fordi han gerne ville have rimelighed og forsøge at forhindre, at B og hans familie og få andre skulle have Brandkassens penge. Da han så listen over de opstillede til valget i 2011, bed han mærke i, at der var mange nye navne, og at de var kommet til meget pludseligt. Man havde ikke tidligere valgt de delegerede. Det var gjort meget besværligt at stemme. Det virkede som om, at nogen kunne sidde og følge med i, hvilke stemmer, der blev afgivet. Han vidste dengang ikke, at der var tegnet mange nye forsikringer op til valget. Da han så valgresultatet, vidste han, at der havde været "fusk" med i valget.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, ekstrakten, side 275, kan han genkende denne. Han mener, at han stemte på omkring syv opstillede. Efterfølgende sendte han vist stemmesedlen til B's adresse, men han er ikke sikker på det. Måske sendte han den til Advokatfirmaet BechBruun. Han husker ikke, om han fik udleveret en frankeret svarkuvert. Han kender ikke noget til Lagonis-fonden. Den var oprettet for B's skyld. Efter vidnets opfattelse skulle Brandkassens formue enten overføres til en fond eller udbetales til medlemmerne. Det vigtige var, at der var tale om en retfærdig fordeling af midlerne.

W har forklaret, at han til daglig arbejder som sælger. Han

kender ikke til andet om Brandkassen, end at han havde forsikringer der. Dem tegnede han vist i 2009. Han havde en indboforsikring og en bilforsikring. Han husker ikke, om der var ansvarsforsikring som en del heraf, men det går han ud fra. Han har ikke haft nogen tillægsforsikring. Han var hverken delegeret eller bestyrelsesmedlem i Brandkassen.

Han stemte til valget i 2011. Han satte vist 3-4 krydser. Derefter afleverede han stemmesedlen på en gård. Han husker ikke gårdens adresse, men det var vist omkring Roskilde. Det var muligvis hos B. Han gav stemmesedlen til en person, der fik stemmesedlen i hånden. Han ved ikke mere om valget, og han var efterfølgende ikke utilfreds med valget. Han er blevet afhørt af SØIK. Han ved ikke hvorfor. Han husker ikke så godt i dag, hvad han forklarede. Han har ikke talt med A. Der var ingen, der fortalte ham, hvem han skulle stemme på. Han var ikke en del af nogen gruppering ved eller efter valget.

AP har forklarede, at han blev ansat i politiet i 1989 og har været hos SØIK siden 2010. Han er politiassistent og har en kriminalteknisk uddannelse.

SØIK modtog ultimo 2013 en anmeldelse fra Finanstilsynet. Han overtog sagen i begyndelsen af 2014 og gennemgik materialet, SØIK havde fået fra Finanstilsynet og likvidatorerne, herunder anmodninger om stemmesedler og stemmesedlerne. Der var noget ved anmodningerne om stemmesedler, som var mistænkeligt. SØIK talte med personer, som forklarede, at de ikke havde set anmodningerne eller underskrevet dem.

Han blev på et tidspunkt den ledende efterforsker på sagen og havde to efterforskere under sig. SØIK foretog ransagninger hos B, G og F.

Forevist eksemplet på en forsikringsbegæring, ekstrakten, side 928, forklarede vidnet, at den blev fundet under ransagningen hos B. Den var klippet og klistret sammen. De fandt flere forskellige forsikringsbegæring under ransagningen, og det var formentlig meningen, at de forskellige forsikringsbegæring skulle klippes sammen til den endelige version.

Det undrede SØIK, at folk forklarede, at de hverken havde set stemmesedlen eller havde skrevet under på en anmodning om en stemmeseddel.

Forevist eksemplet på en rekvisition, ekstrakten, side 279, forklarede vidnet, at nogle af rekvisitionerne var udfyldt af én person, men underskrevet af en anden person. SØIK ville derfor gerne undersøge, hvem der havde udfyldt, og hvem der havde underskrevet rekvisitionerne. SØIK sendte derfor rekvisitionerne til undersøgelse hos Kriminalteknisk Center. SØIK havde mistanke om, at valginstruksen ikke blev fulgt ved valget, hvorfor det blev besluttet at undersøge valget. SØIK mente herunder, at der kunne være begået doku-

mentfalsk med anmodningerne om stemmesedler. De udvalgte personer blev bedt om at underskrive ti tilsvarende anmodninger om stemmesedler, og underskrifterne blev herefter sammenlignet med underskrifterne på de originale anmodninger. Disse undersøgelser afslørede ingen falske underskrifter.

Det blev også undersøgt, om der var indtryk fra andre anmodninger eller stemmesedler på den enkelte anmodning ved en såkaldt ESDA-test (Electro Static Detection Appartus).

Foreholdt kriminalteknisk erklæring, ekstrakten, side 416, forklarede vidnet, at Kriminalteknisk Center undersøgte anmodningerne om stemmesedler for indtrykninger fra ovenliggende skrifter. Det blev således undersøgt, om der havde ligget stemmesedler eller anmodninger om stemmesedler oven på en anden anmodning om stemmeseddel. Det viste sig at være tilfældet.

Forevist ESDA-film af KT 10, ekstrakten, side 926, forklarede vidnet, at undersøgelsen vedrørte AF's anmodning om en stemmeseddel. På AF's anmodning blev der fundet indtryk fra AG (KT 5), AH (KT 8) og AJ (KT 14) anmodninger om stemmesedler, men der blev også fundet indtryk fra to identificerede stemmesedler (KT 376 og KT 378) samt en tredje ikke-identificerbar stemmeseddel.

Forevist ESDA-film af KT 1, ekstrakten, side 929, forklarede vidnet, at denne undersøgelse vedrørte S11's anmodning om stemmeseddel, hvorpå der blev fundet indtryk fra stemmeseddel (KT 380).

Forevist kriminalteknisk erklæring, skriftundersøgelse, ekstrakten, side 427, forklarede vidnet, at SØIK under efterforskningen forsøgte at afdække, om der var et sammenfald mellem den person, der udfyldt navn og adresse på anmodningerne om stemmesedler, og den person, der havde formidlet tillægsforsikringerne til de pågældende personer. Konklusionen var, at anmodningerne om stemmesedler kunne opdeles i flere grupper, hvor der var en "til sikkerhed grænsende sandsynlighed" for, at tekstskriften var udfyldt af en og samme person, men det blev ikke fastslået, hvem denne person var.

Forevist kriminalteknisk erklæring, undersøgelse af stemmesedler og kuverter, ekstrakten, side 579-581, forklarede vidnet, at det blev undersøgt, om der var indtryk på stemmesedler fra andre stemmesedler. Konklusionen var, at dette var tilfældet, hvilket betød, at der havde ligget stemmesedler oven på hinanden ved stemmeafgivningen.

Forevist ESDA-film af KT 258, ekstrakten, side 927, forklarede vidnet, at undersøgelsen viste, at der oven på stemmesedlen (KT 258) havde ligget S23's anmodning om stemmeseddel (KT 70) og en anden stemmeseddel (KT 148). Der var tale om en "næsten fuldstændig identitet" med KT 148. Dette udtryk blev anvendt, da der altid var en lille usikkerhed.

Forevist kriminalteknisk erklæring, sammenligning indtrykninger af krydser på anmodninger om stemmesedler med krydser på stemmesedler, ekstrakten, side 717, forklarede vidnet, at der ved undersøgelsen blev konstateret indtrykninger fra stemmesedler på anmodninger om stemmesedler i flere tilfælde. Det var ikke muligt at afgøre, om krydserne på flere stemmesedler var sat af den samme person. Det er ikke muligt at undersøge et kryds på samme måde som en underskrift. Konklusionen var, at stemmesedlen ikke var udfyldt hjemme hos den stemmeberettigede, men det var heller ikke et krav efter valginstruksen.

SØIK afhørte under efterforskningen 80 personer. Han har ikke selv afhørt samtlige 80 personer. Ved efterforskningens indledning var SØIK af den opfattelse, at der også kunne være tale om dokumentfalsk og dermed ikke kun en overtrædelse af straffelovens § 304.

Stemmerne afgivet af advokat J blev ikke undersøgt, men afventede resultatet af de øvrige undersøgelser. Dette skyldtes, at advokat J stemte i henhold til fuldmagter, og at SØIK's undersøgelse var koncentreret om de nye 120 tillægforsikringer. Stemmesedlerne fra advokat J lå i en særskilt mappe.

Forevist politianmeldelse af 24. oktober 2013, ekstrakten, side 347, forklarede vidnet, at han tidligt i forløbet fik mistanke om dokumentfalsk, men det var politiets jurister, der vurderede, hvilke bestemmelser i straffeloven, der i givet fald var overtrådt. Han foretog den efterforskning, som han blev bedt om.

Forevist samme politianmeldelse, side 333, forklarede vidnet, at bestyrelsesmedlem F og direktør C blev afhørt, hvorimod de øvrige anmeldte personer ikke blev afhørt, dvs. B, E, D og N. Afhøringer af anmeldte foretages ofte af taktiske grunde først, når der er tilstrækkeligt materiale at afhøre om. Han mener ikke, at han på noget tidspunkt har afhørt nogen som sigtet eller mistænkt i sagen, heller ikke i forhold til forsikringstagerne. Der blev på et tidspunkt udfærdiget et udkast til anklageskrift i sagen. Han husker ikke datoen herfor. Anklageskriftet blev gennemgået af statsadvokaten, der besluttede ikke at rejse tiltale.

Han husker ikke, om han deltog i et møde hos SØIK den 20. februar 2015 med deltagelse af likvidatorerne, men han har været til møde hos advokat Q.

A har forklaret, at han er udannet landbrugstekniker. Han var fra 1985-86 ansat i Topdanmark som landbrugskonsulent, hvor han havde 17 tillidsmænd ansat under sig. I 1988 ansatte han B som tillidsmand i Hvalsø. Han kendte ikke B i forvejen. Fra 1991 til

2009 var han ansat i Brandkassen. Efter sin fratreden i Brandkassen er han fortsat som selvstændig inden for forsikringsbranchen og har ved siden af en fastansættelse i HF Forsikring.

I 1991 blev han ansat som assurandør i Brandkassen, og i 1992 blev han direktør/forretningsfører. Som direktør stod han for ledelsen af Brandkassen og skulle herunder sørge for formueplacering, afholde bestyrelsesmøder samt håndtere kravene fra Finanstilsynet. Brandkassen var et genforsikringselskab, og kundeplejen var derfor vigtig. Brandkassen havde dengang ca. 3-4.000 medlemmer. Brandkassen havde tidligere en samarbejdsaftale med Topdanmark. Da det stoppede, blev der indgået en ny samarbejdsaftale med Alm. Brand. I 2002 besluttede Alm. Brand at stoppe samarbejdet med Brandkassen, hvorefter Brandkassen igen skulle finde en ny samarbejdspartner. Indtil 1970 havde Brandkassen kun tegnet brandforsikringer og eksempelvis ikke tyveriforsikringer. Hvis der skulle tegnes andet end brandforsikringer, krævede det, at Brandkassen havde en samarbejdspartner. B

fik den idé, at Brandkassen – i stedet for at slå om kunderne – kunne sælge sin forsikringsportefølje til Alm. Brand og så bygge forretningen op på ny. Det blev besluttet at sælge forsikringsporteføljen til Alm. Brand. Det medførte, at medlemskredsen i Brandkassen stort set blev reduceret til de delegerede og bestyrelsesmedlemmerne. Der var ca. 25 medlemmer tilbage. B havde året forinden ændret vedtægterne, således at Brandkassens formue kunne placeres i en fond eller udloddes til medlemmer med 10 års anciennitet. V og U, der var landbrugskunder i Brandkassen, og hvis forsikringer blev overdraget til Alm. Brand, kunne ikke fortsætte som medlemmer i Brandkassen uden en forsikring. Brandkassen kunne alene tegne mindre forsikringer. Han foreslog derfor, at V og U tegnede en brandforsikring på landbrugsløsøre, mens N, der havde et lignende problem, tegnede en brandforsikring på sit indbo. De tre personer kunne herefter fortsætte som medlemmer i Brandkassen.

Brandkassen indgik senere en samarbejdsaftale med LokalForsikring. Aftalen med Lokal Forsikring omfattede ikke landbrugsforsikringer. Han tegnede i stedet landbrugsforsikringer for Lokal Forsikring mod provision til Brandkassen. Brandkassen tegnede kun privatforsikringer efter aftale med Lokal Forsikring. I det første år efter salget til Alm. Brand måtte Brandkassen ikke rette henvendelse til tidligere kunder, men da det år var udløbet, rettede han på ny henvendelse til gamle, gode kunder med henblik på tegning af forsikringer i Brandkassen.

I forbindelse med Brandkassens salg af forsikringsporteføljen til Alm. Brand havde han en samtale med direktør AQ fra Alm. Brand. Direktør AQ fortalte, at B blot ville have fat på Brandkassens formue og henviste til ændringen af vedtægterne året forinden i 2001. Vidnet havde selv en brandløsøreforsikring i Brandkassen.

Han og B havde et samarbejde på godt og ondt. Det lykkedes på ny at få opbygget Brandkassens forsikringsportefølje. Der blev i hans tid aldrig solgt tillægssikringer i Brandkassen, og han havde aldrig før hørt om det. Brandkassen tegnede udelukkende almindelige hus-, fritids- og familieforsikringer. Finanstilsynet bestemte, hvilke typer forsikringer Brandkassen måtte tegne. Det var brand- og løseforsikringer. Brandkassen måtte derimod ikke tegne ansvars- eller retshjælpsforsikringer, hvorfor disse blev håndteret af Lokal Forsikring. Brandkassen havde også enkelte små erhvervsbrandforsikringer, for eksempel en tømrers trælager.

Selv om B fra 2008 nægtede at tage nye kunder, havde Brandkassen fortsat kunder, og han havde også sine landbrugskunder hos Lokal Forsikring, som skulle serviceres. B ønskede, at der fremover skulle tjenes penge på investeringer og ikke på forsikringer. I de sidste 10 år havde Brandkassen meget få kunder med en samlet årlig præmieindtægt på 300-400.000 kr. Det var gode kunder med få skader, og derfor tjente Brandkassen på forsikringerne. Da han tiltrådte i Brandkassen i 1991, var der mange ikke-lønsomme forsikringer med en præmie på 80 eller 140 kr. Disse forsikringer blev løbende omtømt til større forsikringer eller opsagt.

Hans samarbejde med Brandkassen ophørte, fordi B - efter vidnets opfattelse - begyndte at tage af Brandkassens formue, hvilket han anmeldte til politiet. Der kom ikke noget ud af politianmeldelsen. Han blev efterfølgende opsagt i Brandkassen, fordi B mente, at han havde været illoyal over for Brandkassen. Selv var han af den opfattelse, at han netop havde været loyal over for Brandkassen. B ville eksempelvis have sin søn - G - ind som delegeret i Brandkassen, hvilket efter hans opfattelse ikke var en god ide. B kontaktede flere af de andre bestyrelsesmedlemmer, og han kunne som direktør i realiteten intet gøre. Det var B, der bestemte. Hvis man sagde B imod, kom man i "bad standing". Han følte selv, at han havde et ansvar over for de kunder, som han kendte, og som han havde fået ind i Brandkassen.

Han fik opsagt sin egen forsikring i forbindelse med afskedigelsen den 1. maj 2009. Dengang havde Brandkassen omkring 125-135 forsikringstagere, hvoraf 80 % var omfattet af samarbejdet med Lokal Forsikring. Det var hus- og familieforsikringer. Brandkassen havde selv omkring 17 mindre erhvervsforsikringer, der alene dækkede brand. Der var tale om mindre forsikringspræmier med en forsikringssum i størrelsesordenen 900.000 kr. til 1 mio. kr. Der var vist også en brandforsikring på et kolonihavehus med en forsikringssum på 500.000 kr. Det er korrekt, at U og V også havde en brandforsikring. Ud over de 17 erhvervsforsikringer var der omkring 20 andre forsikringer i Brandkassen. En af disse var G's forsikring.

Efter sin fratreden i Brandkassen lovede han sin hustru, at det var slut med

Brandkassen. Han koncentrerede sig om andre opgaver, men fulgte dog stadig med på sidelinjen. Da B ansatte sin gamle jagtkammerat, M, som direktør i Brandkassen, skrev vidnet til Finanstilsynet. Det medførte, at M aldrig blev godkendt som direktør i Brandkassen.

Forud for valget i Brandkassen i februar 2011 blev han kontaktet af AB der var fortørnet og bekymret over kravene til stemmeafgivningen. Brandkassen havde en del ældre mennesker som kunder, der ikke havde it-kundskaber. AB viste ham annoncen i Dagbladet om valget i Brandkassen. AB ville gerne gøre folk opmærksomme på valget og spurgte til navnene på forsikringstagerne. Vidnet kendte fra sin tid i Brandkassen mange af forsikringstagerne. Han vidste også, at der var en stor formue i Brandkassen, som ikke burde ende i de forkerte hænder, men som i stedet skulle gøre gavn i lokalsamfundet. Han kontaktede derfor U, som kendte mange forsikringstagere i sit eget nærområde, og de begyndte hver især at køre ud til forsikringstagerne og fortælle om valget og opfordrede dem til at rekvirere stemmesedler. Han kunne ud fra sin hukommelse huske samtlige 78 forsikringstagere, forstået på den måde at han løbende kom i tanker om de enkelte forsikringstagere. Han havde via sin tilknytning til Lokal Forsikring mulighed for at slå Brandkassens medlemmer op, men dette var ikke tilladt, og det gjorde han ikke. Han var primært ansat hos HF Forsikring, men arbejdede samtidig ca. 10 timer om ugen hos Lokal Forsikring med landbrugsforsikringer. Han blev ringet op af 30-40 medlemmer fra Brandkassen.

Hans datter var ansat hos advokat J, og vidnet anbefalede derfor advokat J til andre, men det var ikke ham selv, der rettede henvendelse til eller antog advokat J.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakten, side 407, sidste afsnit, forklarede vidnet, at han ikke har forklaret, at han sammen med nogle andre hyrede advokat J. Han mener, at det var U, som tog kontakt til advokat J, og at det var U, som betalte advokatregningen. Han talte efter valget med advokat J, som kom på besøg hos ham. Han har måske også talt med advokat J forud for valget.

Medlemmerne vidste ikke, hvordan de skulle stemme, og kandidaterne på stemmesedlen var fuldstændig ukendte personer. Han indhentede fuldmagter hos sine nærmeste, der herefter stemte via advokat J. Fuldmagterne blev afvist af advokat H, hvorfor der måtte indhentes nye fuldmagter. Alle var chokerede, da de så valgresultatet. De vidste, hvor mange medlemmer der var i Brandkassen. B havde siden 2008 nægtet at tegne nye forsikringer i Brandkassen, hvilket han havde haft mange diskussioner med B om, og nu var der pludselig tegnet en masse nye forsikringer kort før valget.

Forevist eksemplet på en stemmeseddel, ekstrakten, side 275, forklarede vidnet, at der kunne stemmes på 15 kandidater. Da der alene var 11 kandidater tilhørende ”fløjen” mod B, skulle der findes yderligere fire kandidater, som der i givet fald kunne stemmes på. Han drøftede det med AB og U. AB var af den opfattelse, at det var i strid med vedtægterne, at der kunne afgives mere end én stemme. Det var under alle omstændigheder nødvendigt at finde de fire mest sympatiske fra ” B fløjen”, som de kunne anbefale forsikringstagerne at stemme på. Han kan ikke huske, hvem de fire personer var, som de anbefalede.

Forevist referatet fra valget, ekstrakten, side 280, forklarede vidnet, at det nok var de fire øverste personer, dvs. K, L, M og N, som de anbefalede medlemmerne at stemme på ved valget.

Medlemmerne havde i første omgang selv udfyldt stemmesedlerne. Han fik omkring 30-40 opringninger fra medlemmer, der spurgte, hvem han anbefalede, at de stemte på ved valget. Der var ingen aftale om, hvordan der skulle stemmes. AB mente, at det ville være klogt, hvis de stemte ens. Medlemmet W er en af de personer, som han kender allermindst til. Han blev ringet op af en bekendt ved navn AB, der spurgte, hvordan venen W burde stemme til valget. Han fortalte AB, at W skulle køre ud til B for at få en stemmeseddel, da det var kort før valgets afholdelse. Han foreslog nok også, hvem W kunne stemme på.

Ved valget i 2011 lagde han mærke til, at kandidaterne og de valgte personer var B's jagtvenner, og at der var kommet mange nye medlemmer til kort før valget. Alt dette gav anledning til megen snak og uro. Det mundede ud i, at tidligere direktør AK udfærdigede en politianmeldelse i sagen. Politianmeldelsen endte dog som en kasterbold mellem politiet og Finanstilsynet, og der kom derfor ikke noget ud af det.

Han var vred over den måde, som B havde behandlet ham på, og den måde som valget foregik på, herunder forsøget på at tilegne sig Brandkassens formue.

Han kendte ikke til beslutningen om likvidation af Brandkassen, og han ved ikke, hvad generalforsamlingens beslutning om likvidationen indebar, herunder i forhold til stiftelse af en fond eller udlodning. Han havde i 2006 selv foreslået B at stifte en fond, men det ville ifølge B aldrig komme på tale.

Parternes synspunkter

Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation har i påstandsdokument af 15. november 2016 blandt andet anført følgende:

” ...

2. Indledning og sagens problemstillinger

...

Med de nedlagte påstande ønsker sagsøger at få dom for, principalt at tillæggsforsikringerne er ugyldige, og at tillæggsforsikringstagerne, dvs. de sagsøgte, ikke kan støtte ret på tillæggsforsikringerne.

Det er sagsøgers opfattelse, at de nedlagte anerkendelsespåstande opfylder formålet med sagsanlægget, nemlig at få afklaret, hvorvidt tillæggsforsikringsaftalerne er ugyldige. Subsidiært skal de sagsøgte anerkende, at de ikke på grund af tillæggsforsikringerne har opnået medlemsrettigheder i sagsøger.

Formålet med likvidatorernes anlæg af de 8 retssager vedrørende identiske problemstillinger, er at afklare om de 120 tillæggsforsikringstagere – som de blev lagt til grund ved valget i 2011 – er berettiget til at udøve ”medlemsrettigheder” i sagsøger.

...65 tillæggsforsikringstagere (har) bekræftet, at de ikke har medlemsrettigheder i sagsøger, der således har tilbagebetalt de betalte forsikringspræmier til disse forsikringstagere.

Sagsøger vil med en retlig afgørelse have det fornødne grundlag til at afklare, hvilke af sagsøgers forsikringstagere pr. likvidationstidspunktet, der skal kunne udøve indflydelse i sagsøger, herunder særligt vedrørende spørgsmålet om fordelingen af likvidationsprovenuet. I det omfang tillæggsforsikringsaftalerne opretholdes og tillæggsforsikringstegnerne tillægges medlemsrettigheder, vil de tilbageværende tillæggsforsikringstagere kunne få afgørende indflydelse på udfaldet af de kommende valghandlinger i selskabet og dermed også de beslutninger, som skal træffes om disponeringen af sagsøgers formue.

...

På tidspunktet for likvidationen var der rejst indsigelse om, hvorvidt der i februar 2011 var gennemført en gyldig valghandling i sagsøger, herunder om den siddende delegeretforsamling i konsekvens heraf kunne anses for lovligt valgt. Således var der forud for likvidationen af Finanstilsynet indgivet politianmeldelse om forholdene i sagsøger. Under den efterfølgende efterforskning blev de reelle forhold i sagsøger afdækket og tydeliggjort for likvidatorerne, og det er således bl.a. disse oplysninger, der har givet likvidatorerne konkret anledning til at bestride gyldigheden af de indgåede tillæggsforsikringsaftaler...

Finanstilsynet besluttede ved afgørelse af 1. april 2015 ... at suspendere vedtægterne for sagsøger i medfør af lov om finansiel virksomhed, lovebekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015 (herefter ”lov om finansiel virksomhed”),

§ 232, stk. 1 med henblik på at sikre, at en kommende nyvalgt delegeret forsamling ikke traf beslutninger, som kunne vise sig at være irreversible.

Afgørelsen blev truffet under henvisning til, at den på tidspunktet for suspensionen igangværende valghandling kunne føre til, at den tidligere delegeret-forsamling helt eller delvist ville blive genvalgt af medlemmer baseret på en såkaldt tillæggsforsikring, jf. nedenfor under afsnit 3.1 og 3.2, og at der under indflydelse af den tidligere ledelse kunne blive truffet irreversible beslutninger vedrørende disponeringen over likvidationsprovenuet, som var egnet til at skaffe medlemmer af den tidligere ledelse en uberettiget begunstiging på bekostning af de øvrige forsikringstagere.

Suspensionen var og er foreløbig, indtil der er opnået tilstrækkelig afklaring af omstændighederne omkring det i sagsøger i 2011 gennemførte valg af ny delegeretforsamling, herunder tegningen af de 120 nye tillæggsforsikringer, hvilket kan være, når valghandlingen er tilstrækkeligt belyst, eller at der i fællesskab mellem sagsøger og medlemmerne i sagsøger opnås enighed om den endelige likvidation.

...

Finanstilsynet har den 2. november 2015 truffet afgørelse ... om opretholdelse af suspensionen af sagsøgers vedtægter. Finanstilsynet fandt, at suspensionen af vedtægterne skulle opretholdes indtil, at der var opnået klarhed over, hvilke forsikringstagere, der har medlemsrettigheder i sagsøger. Det er Finanstilsynets vurdering, at afklaringen heraf foreligger, når nærværende retssager er afsluttet

Det er i den forbindelse sagsøgers opfattelse, at de 120 tillæggsforsikringer, der blev tegnet umiddelbart op til valget i 2011 i sagsøger, var motiveret af det forestående valg og et ønske fra den siddende delegeretforsamling om at opnå indflydelse på valghandlingens resultat til dennes fordel, således at denne kunne bevare indflydelsen i sagsøger.

Sagsøger er som gensidigt forsikringsselskab ejet af dets forsikringstagere, det vil sige dets medlemmer. Forsikringstagerne er som følge af likvidationen opsagt som forsikringstagere. Likvidatorerne har besluttet, at den fremtidige indflydelse i sagsøger bør være tillagt forsikringstagere, der fortsat var forsikringstagere på likvidationstidspunktet, og som havde medlemsrettigheder. En stor del af de 120 tillæggsforsikringer var fortsat noteret som gældende på likvidationstidspunktet.

2.1 Nærmere om de sagsøgtes formalitetsindsigelse

De sagsøgte har under skriftvekslingen gjort gældende, at likvidatorerne ikke har søgsmålskompetence, da likvidatorerne alene har til opgave at afvikle sagsøger. Hertil gøres det gældende, at likvidatorerne ikke er bundet af et mandat givet af sagsøgers tidligere ledelse, men derimod er bundet af de op-

gaver som selskabsloven og lov om finansiel virksomhed foreskriver.

Likvidatorernes opgave er at afvikle selskabet uden, at dette sker til skade for en eller flere kreditorer, hvorfor likvidatorerne må sikre, at alene de, der er berettiget hertil udøver indflydelse i selskabet samt modtager likvidationsprovenu, og ligeledes, at de kreditorer, der har et berettiget tilgodehavende hos selskabet modtager betaling forinden likvidationen afsluttes, jf. herved selskabslovens § 221, hvorefter der udstedes proklama med det formål at sikre, at likvidationen ikke afsluttes uden, at der er gjort endeligt op med berettigede kreditor krav og tvister.

I hvert fald i et tilfælde som det foreliggende, hvor likvidatorerne i forbindelse med gennemgangen af selskabets dokumenter samt udleveringen af afhøringsrapporter fra SØIK har kunnet konstatere, at beslutningen om at nytte de omhandlede tillæggsforsikringsaftaler med al sandsynlighed var motiveret af det forestående valg og et ønske fra den siddende delegeretforsamling om at opnå indflydelse på valghandlingens resultat til fordel for den siddende delegeretforsamling, er det åbenbart, at likvidatorerne har ret til at søge medlems og stemmeforholdene nærmere afklaret.

...

... ifølge vedtægternes § 7 skal (der) foretages nyvalg blandt selskabets medlemmer til selskabets delegeretforsamling, når Finanstilsynets afgørelse om suspension af selskabets vedtægter ophæves

...

Formålet med tegningen af tillæggsforsikringerne var imidlertid retsstridigt at påvirke den kommende valghandling til den siddende bestyrelses fordel og i strid med flertallet af de allerede eksisterende forsikringstageres interesser.

Tegningen af de 120 tillæggsforsikringer i perioden op til valg handlingen i 2011 er således en del af en – efter sagsøgers opfattelse – grov tilblivelsesmangel ved valg handlingen i februar 2011. ... Vurderingen af aftalernes gyldighed kan eller skal således ikke foretages isoleret eller løsrevet fra det hændelsesforløb, hvori tillæggsforsikringsaftalerne indgik som et nødvendigt og afgørende led.

... ifølge lov om finansiel virksomhed § 289 kan en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller en direktør anlægge retssag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig vis, dvs. som er i strid med loven eller forsikringsselskabets vedtægter.

Retsvirkningen af at domstolene måtte finde, at en generalforsamlingsbeslutning ikke er blevet til på lovlig vis, eller er i strid med retsregler eller selskabets vedtægter, er, at den ved dom kendes ugyldig eller ændres, jf. lov om finansiel virksomhed § 289, stk. 4,...

Ifølge lov om finansiel virksomhed § 289, stk. 2, skal sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig vis, eller som er i strid med loven eller selskabets vedtægter, som udgangspunkt anlægges senest 3 måneder efter beslutningen. Herefter anses beslutningen for gyldig.

Der er i § 289, stk. 3 imidlertid opregnet en række undtagelser til søgsmålsfristen i stk. 2... Lov om finansiel virksomhed § 289, stk. 3, nr. 1-3, omhandler således blandt andet tilblivelsesfejl, der er så grove, at en generalforsamlingsbeslutning reelt ikke foreligger.

Bestemmelsen i FIL § 289 svarer til selskabslovens § 109. Det følger endvidere af lov om finansiel virksomhed § 104, stk. 3, at selskabslovens § 109 finder tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber med de nødvendige tilpasninger og afvigelser, der fremgår af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Praksis og forarbejder vedrørende selskabslovens § 109 kan således med de nødvendige tilpasninger overføres til anvendelsen af lov om finansiel virksomhed § 289.

Der er i den juridiske teori støtte for, at en generalforsamlingsbeslutning generelt, udover de lovbestemte tilfælde, kan lide af så væsentlige mangler, at den må betragtes som en *nullitet*. Der skal ikke gøres indsigelse mod en beslutning, der er en nullitet, og en sådan beslutning bliver som udgangspunkt ikke gyldig efter en vis tidsfrist. Der henvises i den forbindelse til Lars Bunch og Ida Rosenberg, Selskabsloven med kommentarer, 2. udgave, 2014, note 11 til § 109, stk. 3, hvoraf fremgår:

”For så vidt angår uvæsentlige formfejl bortfalder indsigelsesretten, såfremt der ikke protesteres i rette tid. Dette gælder i særlig grad, når det er åbenbart, at fejlen ikke har kunnet påvirke resultatet, jf. UfR 1920.10 (ØL).

Fejl kan dog være så grove, at beslutninger på generalforsamlingen ikke bliver gyldige, selvom klagefristen er udløbet. Som eksempler på sådanne nullitetstilfælde kan nævnes, at indkaldelse ikke er sket offentligt, hvor dette er foreskrevet i vedtægterne eller i loven, se lovens § 95, stk. 3, eller at indkaldelse ikke har fundet sted i rette tid eller til noterede kapitalejere, såfremt dette er påbudt i vedtægterne.”

Det er i disse situationer en betingelse, at manglen kan have fået afgørende betydning for indholdet af den trufne beslutning, idet eksempelvis ikke-stemmeberettigede gives stemmeret, hvorved de stemmeberettigedes ret til indflydelse udvandes.

Tilsvarende vil der i en situation, hvor det konstateres, at en afgørende andel af de afgivne stemmer til valget til en delegeretforsamling er ugyldige, foreligge en så grov tilblivelsesmangel i forhold til selve delegeretsamlingen, at de beslutninger, som træffes af denne forsamling vil kunne anses for nullite-

ter, som er uden retsvirkning.

Henset til at delegeretordningen netop indebærer, at de delegerede får eneret til indflydelse på virksomhedsførelsen indtil næste valg, må uregelmæssigheder i forbindelse med valget til delegretforsamlingen anses at have afgørende konsekvenser for ”mindretallets” adgang til medindflydelse, og også af denne årsag må beslutninger truffet af de delegerede, der blev valgt ved valghandlingen i februar 2011 anses for nulliteter.

...

4. ANBRINGENDER

...

4.1 Nærmere om tillægsforsikringen

Sagsøger gør gældende, at de sagsøgte tillægsforsikringer var uden egentlig forsikringsmæssig realitet og derfor ikke repræsenterede nogen reel økonomisk værdi for forsikringstageren, dvs. de enkelte sagsøgte og dennes husstand.

De 120 nye tillægsforsikringer dækker almindeligt indbo til en værdi af 100.000 kr. Dermed omfatter tillægsforsikringen genstande, der i forvejen er dækket af en husstands almindelige indboforsikring. En skade omfattet af tillægsforsikringen vil således allerede være omfattet af de sagsøgte eksisterende indboforsikringer med den konsekvens, at skaden er dækket af to forsikringer tegnet for sagsøgte husstand, hvilket også omtales som en dobbeltforsikringssituation.

...

Det fremgår således af forsikringsaftaleloven § 42, stk. 1, at hvor flere forsikringsselskaber er ansvarlige for en skade, fordeles ansvaret mellem selskaberne, såfremt den erstatning, der skal udredes, er mindre end de erstatningsbeløb, for hvilke selskaberne tilsammen hæfter.

Konkret indebærer bestemmelsen, at forsikringstageren højst kan få sit faktiske tab dækket, og der vil i tilfælde af, at den skadeserstatning, der skal udredes, er mindre end de erstatningsbeløb, som forsikringsselskaberne tilsammen hæfter for, alene være tale om et regresmellemværende mellem de to forsikringsselskaber. ...

I ovenstående situation vil der således skulle foretages en proratarisk fordeling af dækningen de to forsikringsselskaber imellem, uanset skadeserstatningens størrelse.

...

Forsikringstagerens mulighed for at opnå en yderligere værdi som følge af til-

lægsforsikringen er derfor begrænset til den meget sjældent forekommende situation, ..., at den pågældende forsikringstager påføres en indborskade, hvis værdi overstiger dækningsmaksimummet for forsikringstagerens almindelige indboforsikring. Det bemærkes hertil, at det er sagsøgers opfattelse, at denne situation reelt kun vil opstå i forbindelse med større brandskader, men at tillægsforsikringen imidlertid ikke omfatter skader, der er dækket af en af forsikringstageren tegnet brandforsikring, jf. punkt 4.4.4 i forsikringsbetingelser nr. 7101.02.2008

Tillægsforsikringerne ville således i bedste fald have haft en yderst begrænset værdi for forsikringstageren i tilfælde af en skade – og højst sandsynligt slet ingen. Det samme vil gælde, såfremt flere personer i samme husstand har tegnet tillægsforsikringer, idet forsikringstageren ikke kan opnå større dækning herved.

...

På denne baggrund gøres det samlet set gældende, at de sagsøgte tillægsforsikringer var uden reel forsikringsmæssig realitet og dermed ikke repræsenterede nogen reel økonomisk værdi for de sagsøgte og deres husstande. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringerne heller ikke repræsenterede nogen værdi for sagsøger, som ingen reel indtjening havde på forsikringerne.

Der ses således ikke at have været et reelt incitament for tegningen af tillægsforsikringen, der kan forklare, hvorfor forsikringstagerne, herunder de sagsøgte, med en eksisterende indboforsikring valgte at tegne tillægsforsikringen, eller hvorfor personer fra samme husstand valgte at tegne flere identiske tillægsforsikringer.

Sagsøger bekendt er en sådan tillægsforsikring af disse årsager derfor heller ikke et produkt, der udbydes af andre forsikringsselskaber, ...

...

Det generelle billede er således, at forsikringerne blev søgt solgt alene under hensyn til den forestående valgkamp, og den samtidige/efterfølgende stemmeafgivning på den siddende bestyrelse og delegeretforsamling var selskabets eneste interesse i nytegningen.

4.1.1 Ubesvarede opfordringer

Sagsøger fremsatte i stævningen en række opfordringer, som de sagsøgte har anset for ”overflødige”, jf. svarskriftet, side 15, og opfordringerne er dermed ikke besvaret. Det gøres gældende, at de sagsøgte manglende besvarelse skal tillægges de sagsøgte processuel skadevirkning i videst muligt omfang.

I sagerne BS 7A-1407/2015, BS 7A-2154/2015, BS 7A-2179/2015, BS 7A-

2198/2015, BS 7A-1408/2015, BS 7A-111/2016, BS 7A-112/2016 og BS 7A-195/2016 har sagsøger fremsat følgende opfordringer:

Sagsøger har opfordret de sagsøgte til at fremlægge deres indboforsikringspolicer med tilhørende forsikringsbetingelser for den periode, hvor de sagsøgte havde tegnet tillægsindboforsikring hos sagsøger (*opfordring 1*). Da de sagsøgte ikke har besvaret opfordringen, må det lægges til grund, at de sagsøgte allerede var forsikret, da man tegnede tillægsforsikringen, og at tillægsforsikringen dermed var uden eller i bedste fald af yderst begrænset værdi for de sagsøgte.

De sagsøgte er også opfordret til at oplyse, om de har tegnet brandforsikring for deres faste ejendom og i bekræftende fald fremlægge police og tilhørende forsikringsbetingelser (*opfordring 2*). Da denne opfordring heller ikke er besvaret, må det lægges til grund, at de sagsøgte var brandforsikret, og at tillægsforsikringen heller ikke på dette punkt havde selvstændig værdi for de sagsøgte, jf. ovenfor.

De sagsøgte er opfordret (*opfordring 3*) til at oplyse, hvilke oplysninger sagsøger meddelte om dækningen af tillægsforsikringen i forhold til de sagsøgtes eksisterende dækning, samt hvilken information sagsøger bad om og modtog om de sagsøgtes eksisterende dækning. Da de sagsøgte ikke har besvaret opfordringen, må det lægges til grund, at de sagsøgte ikke fik nogen oplysninger og heller ikke udbad sig oplysninger herom. Dette underbygger efter sagsøgers opfattelse, at forsikringen alene skulle – og blev – tegnet for at sikre det fornødne antal stemmer til valget.

De sagsøgte er ligeledes opfordret (*opfordring 4*) til at oplyse, hvem der solgte tillægsforsikringen til dem, herunder til at oplyse deres bevæggrunde for at tegne tillægsforsikringen. Heller ikke denne opfordring er besvaret, og det må derfor lægges til grund, at tegningen af tillægsforsikringerne er sket i overensstemmelse med det af sagsøger anførte ...

Endelig blev de sagsøgte opfordret (*opfordring 5*) til at oplyse bevæggrunden for, at der i samme husstand blev tegnet flere identiske tillægsforsikringer. Heller ikke denne opfordring er besvaret, og det må derfor lægges til grund, at de sagsøgte – som anført af sagsøger – alene tegnede tillægsforsikringen for at støtte deres bekendte med stemmer til valghandlingen.

...

4.2 Sagsøgers kendskab til valget forud for tegning af forsikringerne

Som nævnt forelå Finanstilsynets udkast til afgørelse, som pålagde sagsøger at afholde nyvalg, allerede den 8. november 2010 til høring hos sagsøger. Allerede på mødet den 17. november 2010 besluttede bestyrelsen at følge tilsynets påbud om at afholde nyvalg til delegeretforsamlingen. De sagsøgte har

ikke bestridt dette, der blev anført af sagsøger i stævningen, og det må derfor lægges til grund.

De 120 tillægfsforsikringer er udstedt i perioden fra den 16. november 2010 til den 30. december 2010, og det kan således konstateres, at bestyrelsen havde kendskab til eller forventning om det forestående nyvalg på tidspunktet for tegningen af de 120 nye tillægfsforsikringer.

Beslutningsforløbet omkring valghandlingen er i modstrid med bestyrelsesprotokollaterne. Således er beslutningen om at afholde nyvalg ifølge bestyrelsesprotokollaterne protokolleret til at være truffet den 6. januar 2011, hvor bestyrelsen med henvisning til nyvalget samtidig besluttede at indstille tegningen af forsikringer, og ikke – som tilfældet reelt var – den 17. november 2010.

Beslutningen om at indstille tegningen af forsikringer kan således ikke have været motiveret af beslutningen om nyvalg, idet sidstnævnte beslutning allerede blev truffet den 17. november 2010 samtidig med, at der på dette tidspunkt og i perioden derefter pågik en intensiv nyttegning af medlemmer.

Tværtimod forekommer det sandsynligt, at beslutningen om at udbyde tillægfsforsikringerne via den siddende bestyrelse til venligtsindede bekendte og familiemedlemmer alene var motiveret af det foranstående nyvalg.

4.3 Sagsøgers bevæggrunde for at tegne tillægfsforsikringerne

Ifølge det af C oplyste blev der omkring september 2010 iværksat en strategi, hvorved sagsøgers daværende ledelse skulle bruge deres netværk til at skaffe nye kunder til sagsøger. Mere konkret skulle ledelsens netværk tilbydes de billige tillægfsforsikringer for derved at skabe en ”kundeplatform” for et mersalg af egentlige forsikringer.

Af C's forklaring til SØIK fremgår således også, at bestyrelsen og C skulle anvende deres netværk til at tilbyde en billig tillægfsforsikring for derved at skabe en ny kundeplatform ... Af forklaringen fremgår videre, at tillægfsforsikringen var et produkt, som sagsøger havde i forvejen og tidligere havde anvendt som ”døråbner” til mersalg.

Det af C oplyste stemmer i bedste fald ikke overens med det, der af C oprindeligt ved brev blev oplyst til Finanstilsynet ...; nemlig at salget af tillægfsforsikringerne var et led i direktørens ”fortsættelse af den ordinære drift”, og ikke ”en ændret vækststrategi og en særlig type kampagne, som bestyrelsen har skullet tage stilling til”.

Såvel sagsøgers egne undersøgelser af omstændighederne omkring indgåelserne af tillægfsforsikringerne som Finanstilsynets kortlægning og gruppering af de pågældende forsikringstagere på baggrund af deres relation med hinan-

den og sagsøgers ledelse viser, at der for et bredt udsnit af forsikringstagerne, herunder for de sagsøgte under nærværende sag, er en klar tilknytning blandt disse til den forud for valget siddende ledelse i sagsøger og de til valget nyvalgte delegerede. Der var således ikke – som anført af C – tale om, at han som selskabets nytiltrådte direktør fortsatte den ordinære drift.

Det gøres derfor gældende, at indgåelsen af tillægsforsikringerne var resultatet af en koordineret, målrettet – og i øvrigt særdeles tidsbegrænset – indsats fra den daværende bestyrelse i sagsøger, og at der netop har været tale om en ”ændret vækststrategi og en særlig type kampagne, som bestyrelsen har skullet taget stilling til” og ikke en ”forsættelse af den ordinære drift”.

Navnlig i S1's tilfælde fremstår det klart. Således har også S1, der selv var på lønningslisten i Brandkassen og er gift med B – tegnet en tillægsforsikring, selvom forsikringspotentialet hos hende som følge af hendes ægteskab med B i bedste fald har været yderst begrænset.

At tegningen af tillægsforsikringen var et led i den ordinære drift, synes svært foreneligt med det under afsnit 3.7.3 anførte om, at SØIK på B's private bopæl har fundet et dokument, hvorpå var påklippet udklippede dele af en forsikringsbegæring. Dokumentet må formodes at have haft til formål at skulle anvendes som skabelon til at genere forsikringsbegæring i forbindelse med tegningen af tillægsforsikringsaftalerne. Tillægsforsikringen kan, som forklaret af C, således næppe have været et produkt, som sagsøger havde i forvejen, hvilket også understøttes af, at sagsøger ved gennemgangen af sagsøgers materiale ikke har kunnet finde en elektronisk version af en forsikringsbegæring. At tillægsforsikringen ikke var et produkt, som sagsøger havde i forvejen, understøttes også af A's forklaring ...

At der skulle være tale om, at tegningen af tillægsforsikringerne alene var et led i den ordinære drift synes endvidere svært foreneligt med det forhold, at sagsøgers daværende bestyrelse afviste at tegne 65 medlemmer i form af en kolonihaveforening, herunder begrundelsen om den hermed særligt store forbundne risiko.

Dette skal særligt ses i lyset af, at et kolonihavehus må sidestilles med et sommerhus, som bestyrelsen selv på mødet den 7. oktober 2009 definerede som værende inden for tegningspolitikken, og at der af bestyrelsesreferaterne ikke fremgår nogen overvejelser omkring den forbundne risiko ved at tegne de 120 nye tillægsforsikringer året efter. Videre bemærkes det i den forbindelse, at tegningen af kolonihaveforeningen ellers ville have resulteret i en forøgelse af sagsøgers præmier på kr. 130.000, som derfor udgjorde et større indtjeningsgrundlag for sagsøger end de 120 nye tillægsforsikringer, der alene indbragte i alt kr. 12.000 i forsikringspræmier i forbindelse med tegningen

og et endnu mindre beløb i de efterfølgende år.

Under henvisning til det ovenfor under afsnit 4.1 anførte vedrørende den proratariske dækningsfordeling i en dobbeltforsikringssituation, bemærker sagsøger, at det må lægges til grund, at tillæggsforsikringen med dens begrænsede dækningssum alene – men dog i alle skadestilfælde – ville skulle dække en mindre del af den samlede skadeerstatning.

Det kan således konstateres, at den daglige håndtering af tillæggsforsikringerne potentielt havde den konsekvens, at sagsøger skulle behandle en lang række sager omhandlende meget små – og i visse tilfælde ubetydelige – erstatningsbeløb. ...

Henset til ovenstående tvivler sagsøger således på, at de administrationsomkostninger, der potentielt var forbundet med sagsbehandlingen af de enkelte sager, uanset om der var tale om erstatningskrav fra forsikringstageren eller et regreskrav fra dennes andet indboforsikringsselskab, stod i et fornuftigt forhold til den yderst begrænsede indtjening forsikringerne resulterede i.

Af tillæggsforsikringerne alene indbragte en beskedent indtjening for sagsøger bestyrker således kun dette synspunkt, idet det gøres gældende, at tillæggsforsikringerne hverken enkeltvis eller samlet set var et rentabelt produkt for sagsøger.

Ovenstående betragtninger vil sædvanligvis indgå i et forsikringsselskabs økonomiske overvejelser, når et produkt skal udbydes til salg, og et lignende produkt ses – som anført – ej heller at blive udbudt af noget andet selskab i branchen, hvilket bl.a. må være begrundet med de ovenfor anførte hensyn.

Sagsøger har videre kunnet konstatere, at der ikke – hverken i de sagsøgte tilfælde eller i de øvrige tillæggsforsikringstageres tilfælde - er indgået yderligere forsikringsaftaler mellem sagsøger og de pågældende forsikringstagere, der tegnede en tillæggsforsikring.

Det gøres således gældende, at der for tegningen af forsikringsaftalerne ikke har været en reel forretningsmæssig begrundelse.

... På baggrund af sagsøgers bogføringsmateriale m.v. kan det da også konstateres, at sagsøger efterfølgende ikke tegnede yderligere forsikringer til de forsikringstagere, der tegnede en tillæggsforsikring i 2010.

Sagsøger har i øvrigt videre kunne konstatere, at der ikke efter tegningen af de 120 tillæggsforsikringer er tegnet yderligere tillæggsforsikringer.

På baggrund af ovenstående samt det i afsnit 4.2 anførte gøres det herefter sammenfattende gældende, at tegningen af tillæggsforsikringerne alene var nødvendiggjort og motiveret af det forestående valg til ny delegeretforsam-

ling i 2011.

...

4.4 Valghandlingen i 2011

Som det følger af Finanstilsynets afgørelse af 16. december 2010 (bilag 13), samt bemærkningerne til § 104 i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed – som svarer til den nugældende FIL § 111 – er gensidige forsikringsselskabers frihed til at udforme valgreglerne og afvikle valg til delegeretforsamlingen *ikke* ubegrænsede, men underlagt en rimelighedsvurdering i lyset af bestemmelsens formål.

Udgangspunktet er, at alle medlemmer er stemmeberettigede og skal høres, jf. FIL § 111. Formålet bag FIL § 111, stk. 2, jf. stk. 1, er ifølge ordlyden og forarbejderne således at sikre, at valget af de delegerede foretages enten direkte eller indirekte af de medlemmer, som de delegerede skal repræsentere. Dette indebærer selvsagt også, at det skal sikres, at et sådan valg ikke gennemføres på utilbørlig vis.

I forbindelse med valghandlingen i 2011 udarbejdede den til valget udpegede valgformand valginstruks af 27. januar 2011 (bilag 15), der dikterede rammerne for afviklingen af valghandlingen, herunder proceduren for blandt andet rekvirering af stemmeseddel samt stemmeafgivelse, således at de ovenfor nævnte hensyn blev varetaget.

...

Det kan videre konkluderes, at ledelsesmedlemmet, der formidlede tillægsforsikringen, oftest bistod forsikringstageren med at deltage i valget, og at ledelsesmedlemmet ligeledes tog de relevante udfyldte dokumenter med sig. ...

...

På baggrund af ovenstående, herunder særligt graden af den forud for valget siddende ledelses involvering i forsikringstagernes deltagelse i valghandlingen i 2011, gøres det gældende, at der i forbindelse med tegningen af de enkelte tillægsforsikringer, og forsikringstagernes samtidige deltagelse i valghandlingen i 2011, er sket en grov tilsidesættelse af den for valget gældende valginstruks, og at dette skete på foranledning af den forud for valget siddende ledelse.

Hertil kommer, at de indleverede stemmesedler og det på baggrund heraf opgjorte valgresultat ikke ses at være udtryk for de 120 nye forsikringstageres reelt afgivne stemmer, idet det hertil bemærkes, at en lang række af forsikringstagerne overhovedet ikke stemte til valget.

Det gøres således videre gældende, at den forud for valget siddende ledelse

har manipuleret med måden, hvorpå de 120 nye forsikringstagere har stemt, idet et stort antal af de afgivne stemmer ikke er udtryk for de 120 nye forsikringstagers reelle afgivne stemmer. I den forbindelse gøres det videre gældende, at valghandlingen i 2011 må antages at være faldet anderledes ud, såfremt disse stemmer ikke var afgivet.

På baggrund af det under afsnit 4.1 til 4.4 anførte kan det konkluderes,

- at der ikke foreligger en forsikringsmæssig interesse for de sagsøgte i at tegne tillægsforsikringerne som følge af blandt andet dobbeltforsikring og dobbeltdækning, og at en række forsikringstagere i den sammenhæng har udtalt, at de alene indgik en tillægsforsikring med henblik på at støtte hele den eller dele af den forud for valget siddende ledelse,
- at der ikke foreligger en forretningsmæssig interesse for sagsøger i at tegne tillægsforsikringerne, og at den forud for valget siddende ledelse i flere tilfælde har oplyst forsikringstagere om, at formålet med tillægsforsikringerne var at opnå stemmeberettigelse hos de pågældende forsikringstagere,
- at der for et bredt udsnit af forsikringstagerne, der tegnede en tillægsforsikring, herunder for de sagsøgte under nærværende sag, er en klar tilknytning blandt disse til sagsøgers daværende ledelse,
- at der ses at være et uregelmæssigt betalingsmønster for tillægsforsikringerne, herunder at forsikringerne i flere tilfælde blev betalt af samme indbetaler, blandt andet af S2 og S3, som i henhold til Nordeas stikprøvekontrol optræder 14 gange som betalende part den 22. februar 2011, og som for så vidt angår S2 var blandt de opstillede delegerede, som blev valgt ind ved valget i februar 2011,
- at flere af forsikringstagerne allerede tidligt efter valghandlingen i februar 2011 opsigte deres tillægsforsikring eller undlod at betale forsikringspræmie,
- at tillægsforsikringerne er tegnet som følge af en koordineret og tidsbegrænset indsats fra den daværende delegeretforsamling og bestyrelse i sagsøger, hvilket ikke kan anses for at være en del af sagsøgers ordinære drift,
- at der ikke foreligger en elektronisk version af en forsikringsbegæringskabelon, men alene en fysisk skabelon, sammensat af udklippede dele af en allerede udfyldt forsikringsbegæring, der formodes at være udarbejdet senere end den 12. juli 2010,
- at der udover tegningen af de 120 tillægsforsikringer i samme periode har

- været stilstand i sagsøgers nytegning af forsikringer i perioden fra 2010 og frem,
- at der er et åbenlyst tidsmæssigt sammenfald mellem bestyrelsens kendskab til Finanstilsynets påbud om afholdelse af valg blandt selskabets medlemmer og tegningen af de 120 nye tillægfsforsikringer,
- at de 120 tillægfsforsikringer, som i henhold til sagsøgers vedtægter ikke har nogen økonomiske rettigheder i sagsøger, udgjorde en betydelig andel af den afgivne stemmemasse ved valgbehandlingen i 2011 og således var udslagsgivende for valgresultatet, ligesom de tilbageværende tillægfsforsikringstagere – i det omfang deres forvaltningsmæssige rettigheder opretholdes – vil være udslagsgivende for kommende valgbehandlinger i sagsøger,
- at bestyrelsen i perioden op til likvidationsbeslutningen opsagde en række medlemmer, hvilket medførte en indskrænkelse af dels andelen af forsikringstagere med indflydelse og dels forsikringstagere med ret til at tage andel i selskabets formue i tilfælde af sagsøgers opløsning,
- at bestyrelsen traf beslutning om at afvikle sagsøger og anbringe selskabets formue i en erhvervsdrivende fond, herunder beslutning om, at fondens første bestyrelse skulle udgøres hovedsageligt af personer fra den daværende ledelse,
- at Finanstilsynet ved afgørelser af 4. december 2013 påbød dele af den daværende delegeretforsamling at træde tilbage som ledelse, idet de ikke fandtes "fit & proper" til bestyrelseshvervet i henhold til FIL § 351, stk. 2, jf. § 64, stk. 2, nr. 4, herunder med henvisning til, at disse – i samme periode, hvori de 120 tillægfsforsikringer blev tegnet – havde vægtet egne økonomiske interesser over sagsøgers,
- at den daværende bestyrelsesformand forinden udtrådte af bestyrelsen som konsekvens af Finanstilsynets fremlæggelse af udkast til en fit & proper-afgørelse svarende til den ovenfor omtalte,
- at Finanstilsynet indgav politianmeldelse som til dels var baseret på en begrundet mistanke om, at tegningen af de 120 tillægfsforsikringer havde til hensigt at skaffe tilstrækkeligt med stemmer, så den daværende ledelse kunne afskære en stor gruppe af medlemmer fra indflydelse og dermed sikre sin egen interesse,
- at SØIK efterfølgende efterforskede sagen, men den 22. juni 2015 opgav at rejse sigtelse for en mulig overtrædelse af straffeloven, idet et eventuelt strafansvar på daværende tidspunkt var forældet, men at det efter sagsøgers opfattelse ikke kan afvises, at SØIK ville have ført straffesagen, såfremt forældelse ikke var indtrådt,

- at der på baggrund af SØIKs efterforskningsmateriale ses at have været en række uregelmæssigheder ved valghandlingen i 2011, herunder at forsikringstagerne på foranledning af det ledelsesmedlem, der formidlede tillægsforsikringen, ved tegningen af tillægsforsikringen samtidig deltog i valget,
- at disse åbenbare uregelmæssigheder understøtter, at tegningen af de 120 tillægsforsikringer ikke havde nogen reel forretnings- eller driftsmæssig begrundelse for sagsøger, idet der alene var tale om de tidligere ledelsesmedlemmers varetagelse af egne økonomiske interesser over sagsøgers og
- at langt størstedelen af de 120 forsikringstagere, som SØIK afhørte i forbindelse med deres efterforskning af valghandlingen i 2011, har udtalt, at de ikke deltog i valget eller, at de deltog i valget, men ikke afgav 15 stemmer, hvilket ikke stemmer overens med det i henhold til valgprotokollatet anførte valgresultat.

...

4.5 Ad Selskabslovens § 127

Det kan konstateres, at den daværende ledelse i årene forud for valghandlingen i 2011 ikke bare opsagde en række forsikringstagere, men ligeledes foranledigede en række vedtægtsændringer, herunder ændringer der medførte, at den daværende delegeretforsamling og bestyrelsen uden indflydelse fra de resterende forsikringstagere kunne gennemføre valg af såvel delegeretforsamling som bestyrelse. Det er sagsøgers opfattelse, at disse dispositioner ikke kan ses at have haft et andet formål, end at afskære de øvrige forsikringstagere fra indflydelse i sagsøger.

På baggrund af det under afsnit 4.1 til 4.4 anførte samt hændelsesforløbet i sagsøger i øvrigt er det sagsøgers opfattelse, at det i perioden op til – og i tiden efter – valghandlingen i 2011 har været den daværende ledelses hensigt at opnå og/eller bevare enekontrol over sagsøgers formue, og at særligt tegningen af de 120 tillægsforsikringer var afgørende og nødvendige for at opretholde kontrollen i perioden efter valget i 2011.

Dispositionerne medførte, at Finanstilsynet ved afgørelser af 4. december 2013 ... fandt dele af den daværende delegeretforsamling ikke ”fit and proper” til bestyrelseshvervet i sagsøger, idet disse ifølge Finanstilsynet havde vægtet deres egne interesser over sagsøger. Det havde også tidligere ført til, at Finanstilsynet forud herfor ved afgørelser af henholdsvis 27. september 2010 ... og 16. december 2010 ... påbød den daværende ledelse dels at ændre de vedtægtsbestemmelser, der medførte, at delegeretforsamlingen og bestyrelsen kunne sammensættes uden indflydelse fra forsikringstagerne, dels at

afholde valg til ny delegeretforsamling, hvorved samtlige forsikringstagere skulle involveres og have ret til at stemme.

Hertil bemærkes, at tillægsforsikringerne blev tegnet som følge af en koordineret indsats i en yderst tidsbegrænset periode umiddelbart efter, at Finanstilsynets påbud blev varslet og senere meddelt den daværende ledelse, og at den fra tillægsforsikringerne hidrørende stemmemasse var udslagsgivende for resultatet af valghandlingen, hvorved den nye delegeretforsamling blev sammensat dels af gengangere fra den daværende siddende delegeretforsamling, dels af nye delegerede, der var begunstigede og i øvrigt under indflydelse af den daværende siddende ledelse.

Det gøres herefter endnu en gang gældende, at tegningen af tillægsforsikringerne alene var nødvendiggjort og motiveret af det forestående valg til ny delegeretforsamling i 2011 og et ønske fra dele af den daværende ledelse om at opnå bestemmende indflydelse på valghandlingens resultat for derved at bevare den fulde indflydelse i sagsøger og enekontrollen over sagsøgers formue med henblik på at varetage egne – og sagsøger og de øvrige forsikringstagere uvedkommende – økonomiske interesser.

Det støttes også af, at tillægsforsikringerne ikke havde en reel forsikringsmæssig realitet for hverken de sagsøgte eller de pågældende forsikringstagere, men at disse i stedet dels skulle sikre, at der var det påkrævede antal stemmer til, at der kunne ske valg af dele af den daværende ledelse, mere konkret bestyrelsen, opstillede kandidater, samt en række yderligere kandidater bestående af nye medlemmer i sagsøger.

Det bemærkes da også, at tillægsforsikringerne alene blev tilbudt til ”friends and family” til den siddende ledelse.

Ud fra SØIKs afhøring af dele af den forud for valget siddende ledelse, der formidlede tillægsforsikringer, kan det således også konstateres, at ledelsesmedlemmerne i forbindelse med formidlingen af tillægsforsikringerne ofte informerede de pågældende forsikringstagere om den ovenfor anførte og således reelle motivation for at tegne tillægsforsikringerne, jf. også nærmere herom i afsnit 4.3, og i bedste fald samtidig vejledte dem om den ”rette” stemmeafgivning.

Henset til hændelsesforløbet i sagsøger, herunder særligt den daværende bestyrelses dispositioner som beskrevet ovenfor, gøres det herefter gældende, at beslutningen om at tegne tillægsforsikringerne, herunder de sagsøgte, udgør dispositioner – i en række af flere dispositioner – der ikke har været udført i sagsøgers og dets øvrige forsikringstagers interesse.

Under henvisning til afsnit 4.4 bemærkes det hertil, at ledelsen samtidig med, at der blev indgået en aftale om tillægsforsikringen, foranledigede, at den enkelte forsikringstager ligeledes samtidigt skulle anmode om en stemmeseddel

og evt. afgive sine stemmer til valget.

Det er blandt andet på denne baggrund sagsøgers opfattelse, at der i forbindelse med tegningen af de enkelte tillægforsikringer og den samtidig gennemførte deltagelse for de pågældende forsikringstagers vedkommende i valghandlingen i 2011, skete en grov tilsidesættelse af den for valget gældende valginstruks, og at den forud for valget siddende ledelse har manipuleret med måden, hvorpå de 120 nye forsikringstagere har stemt, således at et stort antal af de afgivne stemmer ikke er udtryk for de af de 120 nye forsikringstagers reelt afgivne stemmer, jf. nærmere herom i afsnit 4.4.

Sagsøger er som nævnt et gensidigt forsikringsselskab. En række af selskabslovens, lovbekendtgørelse nr. 610 af 28. april 2015, bestemmelser, herunder dennes § 127, finder med de fornødne tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af lov om finansiel virksomhed, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber, jf. herved lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1.

...

Af forarbejderne til selskabslovens § 127, stk. 1, lovforslag nr. 170 af 25. august 2009, anføres det i bemærkningerne, at:

”Bestemmelsen indebærer et generelt forbud mod, at de, der repræsenterer selskabet, kan disponere på en sådan måde, at dispositionen er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller selskabets bekostning. Ordet »åbenbar« indikerer, at der skal foreligge en klart urimelig udøvelse af indflydelse, og at ordene »egnet til« følger en objektivisering, dvs. der kræves ikke en subjektiv opfattelse af forholdet som utilbørligt. I ordene »utilbørlig fordel« ligger, at der utvivlsomt skal foreligge urimelighed. Med fordel sigtes til, at der helt eller delvist vederlagsfrit opnås en formuefordel, der fragår andre, altså en uretmæssig formueforskudning.”

Som nævnt var tegningen af tillægforsikringerne alene nødvendiggjort og motiveret af den af Finanstilsynet påkrævede valghandling og et ønske fra den daværende siddende ledelse om at bevare den fulde indflydelse i sagsøger med henblik på at lade sagsøger afvikle og udlodde sagsøgers formue til en til formålet stiftet og af den tidligere ledelse kontrolleret erhvervsdrivende fond ...

Når tegningen af tillægforsikringerne ses i sammenhæng med den daværende siddende ledelses ageren i regi af sagsøger i øvrigt, er det efter sagsøgers opfattelse åbenlyst, at tegningen af tillægforsikringerne dannede grundlag for, at ledelsen netop kunne fastholde ”kursen” mod det ovenfor anførte mål.

Det gøres på den baggrund gældende, at der for så vidt angår den daværende

ledelses dispositioner vedrørende tegningen af tillægsforsikringer foreligger en klar urimelig udøvelse af indflydelse.

Det gøres endvidere gældende, at den daværende ledelse ved dens dispositioner forsøgte at opnå en formueretlig/økonomisk fordel i form af enekontrol over sagsøgers formue på bekostning af de øvrige forsikringstagere, idet sidstnævnte efter udlodningen af sagsøgers formue til den erhvervsdrivende fond ikke ville have indflydelse på disponeringen af formuen, endsige mulighed for at tage del i denne.

Dette kunne f.eks. ske ved at udelukke forsikringstagerne fra indflydelse og derefter udnytte denne tilstand til enten at gennemføre en skævdelende udlodning af formuen eller stifte en fond uden reel medlemsindflydelse i fondsbestyrelsen.

Med henvisning til ovenstående er det således sagsøgers opfattelse, at tegningen af tillægsforsikringerne udgjorde en disposition – blandt flere – der var åbenbart egnet til at skaffe den daværende bestyrelse og enkelte medlemmer af den daværende delegeretforsamling en utilbørlig fordel på forsikringstagerenes bekostning, og at de sagsøgte – der kendte, eller burde have kendt, til ledelsens reelle motivation bag henvendelsen om tegningen af tillægsforsikringen - var bekendt hermed.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-1407/2015 vedrørende S1 bemærkes:

Om S1's rolle og viden bemærkes, at S1's ægtefælle B i perioden omkring valget i 2011 varetog hvervet som bestyrelsesformand i sagsøger.

Derudover var B i samme periode medlem af delegeretforsamlingen og tillige ansat som investeringsansvarlig. Videre bemærkes, at S1's søn, G ligeledes var medlem af delegeretforsamlingen i samme periode.

B og G var herved direkte involveret i og havde det fulde kendskab til hændelsesforløbet i periode op til og omkring valget i 2011 og var således beslutningstagere for de dispositioner, der i den forbindelse blev foretaget.

Det gøres således gældende, at B og G var fuldt ud bekendt med det ovenfor anførte, herunder særligt, at tillægsforsikringerne var uden reel forsikringsmæssig realitet, og at tegningen heraf alene var nødvendiggjort og motiveret af den af Finanstilsynet påkrævede valghandling og således et ønske fra B, G og resten af den daværende siddende ledelse om at bevare den fulde indflydelse i sagsøger.

Det var B, der, som S1's ægtefælle, formidlede tillægsforsikringen til sagsøgte.

Den i S1's brev af 4. februar 2014 ... anførte begrundelse for S1's tegning af tillægsforsikringen kan ikke troværdigt lægges til grund, idet S1 herved hverken forbedrede S1's forsikringsmæssige forhold eller opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Det gøres herefter gældende, at S1's motivation for tegningen af tillægsforsikringen ikke var begrundet i det af S1's anførte, men at hendes motivation i stedet bestod i at opnå stemmeret til valget i 2011, således at S1's i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for sin ægtefælle B, sin søn G og den resterende daværende siddende ledelse.

Dette understøttes også af, at den pågældende tillægsforsikring blev tegnet i S1's navn, og således ikke i B's navn, som ellers var tilfældet for ægteparrets samtlige øvrige forsikringsengagementer med sagsøger, idet hun således ellers ikke ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i 2011. Det bemærkes hertil, at S1, uanset at hun som nævnt ikke havde en økonomisk interesse i sagsøger da også stemte til valget i 2011 til støtte for B, G og den resterende daværende ledelse.

På baggrund af ovenstående gøres det gældende, at S1 således ikke kunne være i god tro om det sædvanlige i tegningen af tillægsforsikringerne og hændelsesforløbet i øvrigt, som hun medvirkede til og var en del af, hvilket kun bestyrker sagsøgtets pligt til at undersøge forholdene vedrørende tegningen af tillægsforsikringerne og deres indblanding heri yderligere.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-2198/2015 vedrørende S20
m.fl. bemærkes:

Tillægsforsikringerne blev som det fremgår ovenfor formidlet af E, der var delegeretmedlem, blandt andet som følge af genvalg ved valget i 2011, frem til likvidationstidspunktet. Videre var E næstformand i sagsøger frem til den 4. december 2013, hvor Finanstilsynet påbød E og de resterende medlemmer i bestyrelsen at træde tilbage som ledelse, idet de ikke fandtes "fit & proper" til bestyrelseshvervet.

For så vidt angår de sagsøgte i denne sag bemærkes, at de indbyrdes og til E, som formidlede de pågældende tillægsforsikringer, i stort omfang har en familiær eller anden tæt relation.

Det gøres i den forbindelse gældende, at tillægsforsikringerne var uden forsikringsmæssig realitet for de sagsøgte, herunder særligt set i lyset af, at flere

af de sagsøgte parvist delte husstand (S20 og S21 samt S24 og S25), og at den enkelte sagsøgte derfor hverken forbedrede sit forsikringsmæssige forhold eller i øvrigt opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Videre gøres det således også gældende, at de sagsøgte motivation for tegningen af tillægforsikringen ikke var begrundet i hverken forsikringsmæssige eller økonomiske forhold i øvrigt, men at de sagsøgte motivation i stedet alene bestod i at opnå stemmeret, således at de sagsøgte i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for E og den resterende daværende siddende ledelse.

Dette understøttes også af, at hver af de sagsøgte tegnede en tillægforsikring, uanset at de – som nævnt tidligere - for fleres vedkommende parvist delte husstand, idet de sagsøgte således ellers ikke hver især ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i februar 2011. Det bemærkes hertil, at de sagsøgte, uanset at de som nævnt ikke havde økonomisk interesse i sagsøger, da også stemte til valget i 2011 til støtte for E og den resterende daværende ledelse.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-111/2016 vedrørende S27 m.fl. bemærkes:

Særligt for så vidt angår sagsøgte, S27's rolle og viden bemærkes, at han umiddelbart efter tegningen af tillægforsikringen opstillede som kandidat til valget til delegeretforsamlingen i 2011 desuagtet, at han på grundlag af den pågældende forsikring ingen økonomisk interesse havde i sagsøger, idet han ikke kunne tage andel i selskabets formue, jf. vedtægternes § 6.

Det bemærkes videre, at S27 på baggrund af tillægforsikringen blev valgt ind som delegeret ved valget i februar 2011. Dette på trods af, at S27's interesser i selskabet udelukkende var afledt af den nytegnede tillægforsikring, der som bekendt ikke gav S27 nogen økonomisk andel i selskabet.

Foruden tegningen af S27's S27's egen tillægforsikring, tegnede S28 S28 også en forsikring.

S27 og S28's tillægforsikringer blev formidlet af M, der var delegeretmedlem, blandt andet som følge af genvalg ved valget i 2011, frem til likvidationstidspunktet. Videre var M bestyrelsesmedlem i sagsøger frem til den 4. december 2013, hvor Finanstilsynet påbød M og de resterende medlemmer i bestyrelsen at træde tilbage som ledelse, idet de ikke fandtes ”fit & proper” til bestyrelseshvervet.

Det gøres i den forbindelse gældende, at tillægsforsikringerne var uden forsikringsmæssig realitet for de sagsøgte, herunder særligt set i lyset af, at S27 og S28 delte hustrand, og at de derfor hverken forbedrede deres forsikringsmæssige forhold eller i øvrigt opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Videre gøres det således også gældende, at de sagsøgte motivation for tegningen af tillægsforsikringen ikke var begrundet i hverken forsikringsmæssige eller økonomiske forhold i øvrigt, men at de sagsøgte motivation i stedet alene bestod i at opnå stemmeret, og for S27's tilfælde ligeledes valgbarhed til valget i februar 2011, således at de sagsøgte i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for S27 og den resterende daværende siddende ledelse.

Dette understøttes også af, at S27 og S28 hver tegnede en tillægsforsikring, uanset at de – som nævnt tidligere - delte hustrand, idet de således ellers ikke hver især ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i februar 2011. Det bemærkes hertil, at S27 og S28, uanset at de som nævnt ikke havde økonomisk interesse i sagsøger i henhold til valgprotokollatet, da også stemte til valget i 2011 til støtte for S27, M og den resterende daværende ledelse.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-2179/2015 vedrørende S15
m.fl. bemærkes:

De sagsøgte tillægsforsikringer blev som det fremgår ovenfor formidlet af G og B, der var delegeretmedlemmer, blandt andet som følge af genvalg ved valget i 2011, frem til likvidationstidspunktet. Videre var B bestyrelsesmedlem i sagsøger i perioden frem til den 16. oktober 2012, og G var bestyrelsesmedlem i sagsøger – og sidenhen formand fra den 23. november 2012 - frem til den 4. december 2013, hvor Finanstilsynet påbød G og de resterende medlemmer i bestyrelsen at træde tilbage som ledelse, idet de ikke fandtes ”fit & proper” til bestyrelseshvervet

Særligt for så vidt angår G og B's rolle og viden bemærkes, at de var deleregetmedlemmer, blandt andet som følge af genvalg ved valget i 2011, frem til likvidationstidspunktet.

For så vidt angår de sagsøgte bemærkes, at de indbyrdes og til G og B, som formidlede de pågældende tillægsforsikringer, i stort omfang har en familiær eller anden tæt relation.

Det gøres i den forbindelse gældende, at tillægsforsikringerne var uden for-

sikringsmæssig realitet for de sagsøgte, herunder særligt set i lyset af, at flere af de sagsøgte delte hustand (S15, S16, S17, AL og AM), og at den enkelte sagsøgte derfor hverken forbedrede sit forsikringsmæssige forhold eller i øvrigt opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Videre gøres det således også gældende, at de sagsøgte motivation for tegningen af tillægsforsikringen ikke var begrundet i hverken forsikringsmæssige eller økonomiske forhold i øvrigt, men at de sagsøgte motivation i stedet alene bestod i at opnå stemmeret, således at de sagsøgte i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for G, B og den resterende daværende siddende ledelse.

Dette understøttes også af, at hver af de sagsøgte tegnede en tillægsforsikring, uanset at de – som nævnt tidligere - for fleres vedkommende parvist delte hustand, idet de sagsøgte således ellers ikke hver især ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i februar 2011. Det bemærkes hertil, at de sagsøgte, uanset at de som nævnt ikke havde økonomisk interesse i sagsøger da også stemte til valget i 2011 til støtte for G, B og den resterende daværende ledelse.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-195/2016 vedrørende S41 m.fl. bemærkes:

Særligt for så vidt angår sagsøgte, S41's rolle og viden bemærkes, at han umiddelbart efter tegningen af tillægsforsikringen opstillede som kandidat til valget til delegeretforsamlingen i 2011 desuagtet, at han på grundlag af den pågældende forsikring ingen økonomisk interesse havde i sagsøger, idet han ikke kunne tage andel i selskabets formue, jf. vedtægternes § 6.

Det bemærkes videre, at S41 på baggrund af tillægsforsikringen blev valgt ind som delegeret ved valget i februar 2011. Dette på trods af, at S41's interesser i selskabet udelukkende var afledt af den nytegnede tillægsforsikring, der som bekendt ikke gav S41 nogen økonomisk andel i selskabet.

Foruden tegningen af S41's egen tillægsforsikring, tegnede flere af sagens øvrige sagsøgte, der alle indbyrdes og til S41 har en familiær eller tæt relation, også en forsikring. Således er S42 ægtefælle til S41, mens S47, S46 og S48 er S41's børn/stedbørn.

Forsikringerne blev formidlet af M, der var delegeretmedlem, blandt andet som følge af genvalg ved valget i 2011, frem til likvidationstidspunktet.

Videre var M bestyrelsesmedlem frem til den 4. december 2013, hvor Finanstilsynet påbød M og de resterende medlemmer i bestyrelsen at træde tilbage som ledelse, idet de ikke fandtes "fit & proper" til bestyrelseshvervet.

Sagens øvrige sagsøgte, S43, S44, S45 og S49, har alle en eller anden form for relation til M.

Det gøres i den forbindelse gældende, at tillægfsforsikringerne var uden forsikringsmæssig realitet for de sagsøgte, herunder særligt set i lyset af, at flere af de sagsøgte parvist delte husstand, S41 og S42 samt S43 og S44, og at den enkelte sagsøgte derfor hverken forbedrede sit forsikringsmæssige forhold eller i øvrigt opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Videre gøres det således også gældende, at de sagsøgte motivation for tegningen af tillægfsforsikringen ikke var begrundet i hverken forsikringsmæssige eller økonomiske forhold i øvrigt, men at de sagsøgte motivation i stedet alene bestod i at opnå stemmeret, og for S41's tilfælde ligeledes valgbarhed til valget i februar 2011, således at de sagsøgte i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for S41, M og den resterende daværende siddende ledelse.

Dette understøttes også af, at hver af de sagsøgte tegnede en tillægfsforsikring, uanset at de – som nævnt tidligere - for fleres vedkommende parvist delte husstand, idet de sagsøgte således ellers ikke hver især ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i februar 2011. Det bemærkes hertil, at de sagsøgte, uanset at de som nævnt ikke havde økonomisk interesse i sagsøger da også stemte til valget i 2011 til støtte for S41, M og den resterende daværende ledelse.

Særligt i forhold til sagsnr. BS 7A-112/2016 vedrørende S29
m.fl. bemærkes:

Særligt for så vidt angår S29 og S31's rolle og viden bemærkes, at de umiddelbart efter tegningen af tillægfsforsikringen opstillede som kandidater til valget til delegeretforsamlingen i 2011 desuagtet, at de på grundlag af den pågældende forsikring ingen økonomisk interesse havde i sagsøger, idet de ikke kunne tage andel i selskabets formue, jf. vedtægternes § 6.

Det bemærkes videre, at S29 og S31 på baggrund af deres respektive tillægfsforsikringer blev valgt ind som delegeret ved valget i februar 2011.

Endelig bemærkes, at S29 i henhold til generalforsamlingsprotokollat af 6. december 2013 var tiltænkt en ledelsespost i den erhvervsdrivende fond, som sagsøgers formue skulle udloddes til.

For så vidt angår de øvrige sagsøgte bemærkes, at de indbyrdes og til S31, S29 og M og B, som formidlede de pågældende tillægssikringer, i stort omfang har en familiær eller anden tæt relation. Således er S30 ægtefælle til S29, mens S40 er ægtefælle til M.

Det gøres i den forbindelse gældende, at tillægssikringerne var uden forsikringsmæssig realitet for de sagsøgte, herunder særligt set i lyset af, at de sagsøgte parvist delte hustand, og at den enkelte sagsøgte derfor hverken forbedrede sit forsikringsmæssige forhold eller i øvrigt opnåede økonomiske rettigheder i sagsøger og således mulighed for at tage andel i sagsøgers formue.

Videre gøres det således også gældende, at de sagsøgte motivation for tegningen af tillægssikringen ikke var begrundet i hverken forsikringsmæssige eller økonomiske forhold i øvrigt, men at de sagsøgte motivation i stedet alene bestod i at opnå stemmeret, og for S29 og S31's tilfælde ligeledes valgbarhed til valget i februar 2011, således at de sagsøgte i den sammenhæng kunne stemme til valget til støtte for S29, S31 og den resterende daværende sidende ledelse.

Dette understøttes også af, at hver af de sagsøgte tegnede en tillægssikring, uanset at de – som nævnt tidligere - for fleres vedkommende parvist delte hustand, idet de sagsøgte således ellers ikke hver især ville opnå den ønskede stemmeberettigelse til valget i februar 2011. Det bemærkes hertil, at de sagsøgte, uanset at de som nævnt ikke havde økonomisk interesse i sagsøger da også stemte til valget i 2011 til støtte for S29 og S31 og den resterende daværende ledelse.

På baggrund af ovenstående gøres det videre gældende, at de sagsøgte ikke kunne være i god tro om det sædvanlige i tegningen af tillægssikringerne og hændelsesforløbet i øvrigt, som de medvirkede til og var en del af, hvilket kun bestyrker de sagsøgte pligt til at undersøge forholdene vedrørende tegningen af tillægssikringerne og deres indblanding heri yderligere.

Vedrørende dispositioner udført i strid med selskabslovens § 127 følger det således også af Peer Schaumburg-Müller og Erik Werlauffs Selskabsloven med kommentarer, 2. udgave, s. 682, at ”hvordan det klart fremgår af omstændighederne, at der ikke handles i selskabets interesse, men i særskilte besty-

relses- eller kapitalejerinteresser, bør selskabets medkontrahent undersøge sagen, og hvis han kontraherer med selskabet uden at foretage en sådan undersøgelse, kan han ikke støtte ret på en aftale, der strider mod generalklausulerne”.

Under henvisning til ovenstående gøres det gældende, at omstændighederne omkring tegningen af de sagsøgte tillægsforsikringer fremstod så usædvanlige, at dette burde have givet de sagsøgte anledning til at forholde sig nærmere til den reelle baggrund for henvendelsen fra S41, og at tilbuddet om at tegne den omhandlede tillægsforsikring således reelt – og udelukkende - var motiveret af den siddende bestyrelse og delegeretforamlings egne interesser.

Vurderingen af de sagsøgte gode tro må foretages i lyset af, at bestyrelsen og de delegerede helt åbenbart misbrugte deres adgang til at disponere på selskabets vegne i forbindelse med nytegningen af de 120 nye tillægsforsikringer.

Det gøres herefter sammenfattende gældende, at de sagsøgte ikke kan støtte ret på tillægsforsikringerne..., og at de sagsøgte dermed ikke kan opnå medlemsrettigheder i sagsøger på grundlag heraf, idet de sagsøgte var eller burde være bekendt med, at indgåelsen af tillægsforsikringerne udgør en disposition, der er i strid med selskabslovens § 127.

4.6 Ad Proforma

Det kan på baggrund af ovenstående konstateres, at der er en åbenbar uoverensstemmelse mellem tillægsforsikringsaftalernes udvisende og realiteten i aftalernes underliggende retsforhold, idet tegningen af tillægsforsikringerne hverken fra de sagsøgte eller sagsøgers side var begrundet i reelle forsikringsmæssige overvejelser eller hensyn. Realiteten i aftalerne var derimod, at disse dels skulle sikre, at der var det påkrævede antal stemmer til, at et valg af de af bestyrelsen opstillede kandidater, heriblandt M, kunne finde sted, samt dels at S41 som nyt medlem af sagsøger kunne vælges som nyt delegeret medlem.

...

Den forsikringsretlige realitet i aftalerne var efter sagsøgers opfattelse begrænset til en ren teoretisk situation, hvilket bekræftes af, at der ikke er sket skadesudbetaling i anledning af nogen af aftalerne samt, at produktet ikke ses udbudt af noget andet selskab i branchen.

Det gøres herefter gældende, at de sagsøgte tillægsforsikringer udgør proformaftaler, idet tillægsforsikringerne alene har foregivet at skabe en forsikringsmæssig retsvirkning mellem sagsøger og de sagsøgte.

...

Det er i litteraturen fast antaget, at en sådan proformaaftale er uden retsvirkning mellem de kontraherende parter, herunder at parterne ikke kan støtte ret på de heriboende rettigheder. Det kan hertil fremhæves, at f.eks. Lennart Lyngge Andersen og Palle Bo Madsen i *Aftaler og Mellemmænd*, 6. udgave, s. 131, anfører, ”at et proformaløfte ikke kan påberåbes af løftemodtageren over for løftegiveren er utvivlsomt”, mens Bernhard Gomard i *Almindelig kontraktsret*, 4. udgave, side 145, anfører, at ”De parter, der har oprettet et pro forma dokument, [...] naturligvis ikke [kan] rejse krav efter dokumentet imod hinanden”.

I den forbindelse kan der henvises til U.1980.383H, hvor Højesteret tilsidesatte en skriftlig aftale – hvor der skete såvel levering som betaling - som proforma, idet Højesteret fandt, at aftalen alene havde det formål, at de pågældende varer blev unddraget sælgers efterfølgende konkursbo, og at muliggøre, at de i stedet blev stillet til rådighed for tredjemand og således ikke køber, idet varerne netop blev stillet til rådighed for og afhændet gennem tredjemand, uden at køber i den forbindelse medvirkede eller modtog vederlag.

I ovenstående sag blev en aftale således tilsidesat som en proformaaftale, selvom aftalen faktisk havde en aftalemæssig retsvirkning mellem parterne. Det forhold, at de sagsøgte har betalt for og modtaget en forsikringsydelse – der efter sagsøgers opfattelse er uden forsikringsmæssig realitet – fører således ikke til, at aftalerne ikke kan tilsidesættes som proformaaftaler.

Det gør således gældende, at de sagsøgte ikke kan støtte ret på tillæggsforsikringerne, og således opnå medlemsrettigheder i sagsøger på grundlag heraf, idet de sagsøgte med sagsøger indgik de pågældende aftaler velvidende om, at disse var proformaaftaler.”

De sagsøgte har i et fælles påstandsdokument af 17. oktober 2016 anført følgende, idet det bemærkes, at de i proceduren har frafaldet anbringendet om forældelse:

”...

Ad principale påstand om afvisning.

Til støtte for den principale påstand om afvisning gøres to hovedsynspunkter gældende:

- 1) Der mangler retlig interesse i sagsførelsen.
- 2) Sagsøger har ikke søgsmålskompetence.

Den retlige interesse må naturligvis vurderes efter det af sagsøger angivne formål med sagsanlægget. Mens dette formål ikke oprindeligt blev oplyst, fremkom svaret i sagsøgers replik, allerede i første afsnit, hvilket citeres:

"For at opnå en juridisk afklaring af, hvilke reelle rettighedshavere, der skal tage stilling til fordelingen af selskabets formue, har sagsøger siden indgivelsen af stævningen i nærværende sag, anlagt sag mod samtlige de forsikringstagere, der fastholder at være berettiget til at udøve deres forvaltningsretlige beføjelser i henhold til de nye tillægsforsikringer."

Det overordnede spørgsmål er herefter, hvorvidt sagsøger og de nedlagte påstande kunne opnå det ønskede. Til analyse heraf må man se på de to selvstændige dele, som ligger i formålsangivelsen:

- 1° Hvilke reelle rettighedshavere. Disse reelle rettighedshavere skal tage stilling til fordeling af selskabets formue, jf. nedenfor under pkt. 2°. Ud fra påstandene kan udledes, at de sagsøgte ikke findes at være "reelle rettighedshavere", altså at de pågældende ikke længere skal tillægges rettighed, specielt om fordelingen af selskabets formue. Den rettighed har de sagsøgte heller ikke haft tidligere, hvorfor det ikke tjener noget formål at anlægge en sag om, at de sagsøgte ikke har rettigheden til at tage stilling til fordelingen af selskabets formue. Resultatet fremgår af vedtægterne. De delegerede udgør generalforsamlingen og generalforsamlingen træffer bl.a. afgørelse om fordelingen af selskabets formuen i forbindelse med opløsning/frivillig likvidation. Der henvises til generalforsamlingsprotokollat af 6. december 2013. En påstand om, at de sagsøgte tilpligtes at anerkende, at de ikke har stemmeret til fordeling af selskabets formue, jf. vedtægterne, ville blot have medført, at de sagsøgte i princippet kunne have taget bekræftende til genmæle - igen forudsat, at sagsanlægget havde haft nogen som helst retlig interesse.

Dertil kommer, at det materielretlig set forekommer yderst tvivlsomt, hvorvidt sagsøger har mistet nogen tidligere rettighed, som forsikringstager. Hvis dette er synspunktet, må sagsøger antages at mene, at der har været noget galt ved delegeretvalget i februar 2011. Så vidt ses kan sagsøger have haft en eller flere af følgende opfattelser vedrørende delegeretvalget:

De sagsøgte har ikke udfyldt deres stemmeseddel korrekt, eller der er andre, som har udfyldt de sagsøgtes stemmesedler, eller der er andre som har foretaget noget forkert ved udfyldelse af stemmeseddel uden fuldmagt hertil.

Man fristes til at spørge: Og hvad så? En forkert stemmeafgivning hvis en sådan foreligger - betyder jo ikke, at man fremadrettet mister sin stemmeret. Hvis der er foregået noget forkert ved delegeretvalget i februar 2011, medfører det ikke i sig selv, at de sagsøgte - alle til hobe - har begået noget forkert. Hvis endelig enkelte måtte have begået

noget forkert, fører en misligholdelse ikke til, at sagsøger i dag kan påberåbe sig et forhold, som har relation til en ophævelse.

Der er ingen juridisk sammenhæng i synspunkterne, som alene udtrykkes diffust og uden en "rød tråd".

Såfremt sagsøger finder, at der foreligger misligholdelse, bestrides dette. Det gøres endvidere gældende, at sagsøgeren ikke har løftet bevisbyrden herfor.

Såfremt sagsøger gør gældende, at produktet er udtryk for proforma, tilbagevises dette, jf. kapitel nedenfor vedrørende frifindelse. Hertil kommer, at i så fald forekommer det endnu mere uforståeligt, at der fremlægges bilag med relation til en strafferetlig efterforskning.

Det gøres endvidere gældende, at et sagsanlæg er omfattet af reglerne om ... passivitet, jf. på ny nedenfor vedrørende sagens materielle forhold (frifindelsestilstanden).

På dette sted må jeg imidlertid anføre, at det relevante sagsanlæg ikke er mod tillæggsforsikringstagerne. Muligvis kunne et relevant sagsanlæg have været mod de delegerede, men selv dette ville have medført vanskeligheder i et forsøg på at tilsidesætte delegeretvalg.

- 2° De pågældende reelle rettighedshavere kan tage stilling til fordeling af selskabets formue. En sådan kompetence er der ingen, der har i dag. Denne fordeling er sket på generalforsamlingen, ved hvilken likvidationen blev besluttet, altså 6. december 2013. Hvis man teoretisk set forestillede sig, at denne beslutning kunne tages op på en generalforsamling på ny, er der stadig tale om en generalforsamling af delegerede, hvortil kommer, at beslutningen skal træffes i overensstemmelse med vedtægternes § 14.

Det forekommer fuldstændig tåget, hvad der skulle være sagsøgers reelle formål med sagsanlæggene.

Sagsøger har ikke søgsmålskompetence.

Sagsøger angives at være Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation. Brandkassens øverste myndighed er generalforsamlingen. På generalforsamlingen den 6. december 2013 blev både truffet beslutning om likvidation og anvendelse af fondens kapital/likvidationsprovenu.

Generalforsamlingen består af 15 delegerede, som blev valgt i 2011. Det må antages, at de sagsøgte har deltaget i dette valg eller i det mindste har haft mulighed herfor.

Sagsanlægget er i realiteten udtryk for en tilsidesættelse af beslutningen på generalforsamlingen den 6. december 2013 om anvendelse af Brandkassens formue. Udover at samme generalforsamling er forudsætningen for likvidationens beslutning, og direkte og indirekte valget af likvidatorer, er sagsanlægget i strid med den overordnede myndigheds (generalforsamlingens) truffede

beslutning.

Det kan også udtrykkes således, at generalforsamlingen havde angivet et bundet mandat for så vidt angår sagsbehandlingen under likvidation. Der var allerede truffet afgørelse om likvidationsprovenuets fordeling.

Sagsøger er altså ikke Brandkassen v/Brandkassens øverste myndighed, generalforsamlingen, men Brandkassen v/likvidatorerne, som imidlertid ikke er tillagt kompetence til hverken direkte eller indirekte at anfægte generalforsamlingsbeslutningen af 6. december 2013. Herved mangler sagsøger ved likvidatorerne søgsmålskompetencen.

Reglerne om advokatfuldmagt fører til samme resultat. Likvidationen er en advokatopgave og klienten er et selskab. Skal man have selskabet i tale, sker det via generalforsamlingen, altså de delegerede. Det gøres gældende, at det er i strid med advokatfuldmagten at anlægge retssag som sket.

Under dette hovedanbringende - manglende søgsmålskompetence - indgår tillige en yderligere begrundelse. De sagsøgte har gentagne gange efterspurgt en dokumenteret enighed mellem likvidatorerne om sagsanlægget. En likvidator kan ikke på begge likvidators vegne anlægge retssag. Beslutninger mellem likvidatorer skal træffes i enighed. Selve dette er der sandsynligvis ingen juridisk uenighed om.

Imidlertid ses alene likvidator, advokat Q, at have haft med sagsanlægget at gøre. Der er ikke søgt en berigtigelse med dokumentation for, at begge likvidatorer har truffet beslutning om sagsanlægget. På det foreliggende grundlag må derfor særskilt angives, at advokat Q ikke har søgsmålskompetence.

Derudover henvises til, at advokat H ikke længere er valgt som likvidator og som følge heraf ikke kan afgive stemme om sagsanlæg. I stedet er valgt anden advokat, som ikke har deltaget i beslutningen om sagsanlæggene. Der henvises også til de mere detaljerede anbringender nedenfor vedrørende den subsidiære påstand.

Til støtte for den subsidiære påstand om frifindelse for tiden gøres det gældende, at anbringender til dels har relation til det sidstnævnte om advokat H.

Som det fremgår af bilag D afholdt Brandkassen ekstraordinær generalforsamling den 26. februar 2015 og besluttede her, at advokat H, der oprindeligt var blevet valgt på generalforsamlingen den 6. december 2013, skulle fratræde som likvidator og erstattes af advokat S.

Dette er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, som har nægtet at foretage registrering af ændring af likvidator.

Nægtelsen er blevet indbragt for Erhvervsankenævnet og her stadfæstet, hvorefter der er anlagt retssag mod Erhvervsankenævnet.

Til afklaring af ovennævnte forhold må nærværende sag udsættes på afgørelse i den verserende retssag, hvorfor der påstås frifindelse for tiden.

Den anden begrundelse herfor ligger i en afgørelse truffet af Finanstilsynet den 1. april 2015, hvorom der allerede er fremlagt bilag fra de sagsøgte side. Det lykkedes likvidatorerne at få Finanstilsynet til at suspendere Brandkasens vedtægter og dermed også at hindre et nyvalg af delegerede. Der er ikke herved fremsat udtalelse om, hvorvidt der i al almindelighed bør ske nyvalg af delegerede under en likvidation.

I og med at vedtægterne er suspenderet, er muligheden for afholdelse af generalforsamling også suspenderet.

Med det modsætningsforhold advokaterne Q og H har bragt sig i i forhold til generalforsamlingen, må det formodes, at denne indkalder til møde til beslutning af likvidationens ophør eller i det mindste likvidatorernes afsættelse. Det bemærkes i den forbindelse, at al forsikringsvirksomhed for længst er ophørt, og at advokat Q derfor ikke kan undslå sig at fratæde som likvidator med baggrund i Finanstilsynets krav om indsigt i forholdene.

Der foreligger endnu ikke nogen afgørelse om suspension af vedtægterne og også af den grund påstås frifindelse for tiden, indtil der foreligger en afklaring, eventuelt ved retssag.

Til støtte for den mere subsidiære påstand om frifindelse gøres nedenstående synspunkter gældende.

I de ovennævnte anbringender indgår synspunkter, som også har relation til den materielretlige vurdering af sagen, altså påstanden om frifindelse. I det omfang det er tilfældet, overføres ovenstående synspunkter til den mere subsidiære påstand om frifindelse.

I dansk ret er der som bekendt alene et fåtal af retsregler vedrørende frivillig likvidation = solvent likvidation. Dog findes der regler herom i selskabslovens §§ 217-224.

Kompetencen til at træffe afgørelse om frivillig likvidation ligger naturligvis hos generalforsamlingen, jf. § 217.

Likvidators opgave er at foretage likvidationen af selskabet.

Heri ligger, hvilke opgaver en likvidator skal foretage sig. Det drejer sig om selskabets status. Passiverne skal betales og aktiverne skal uddeles i overens-

stemmelse med generalforsamlingsbeslutningen. Så enkelt kan opgaven siges at være.

I nærværende sag, som drejer sig om et tidligere forsikringselskab, lå opgaven tillige i at få afviklet forsikringerne. Dette er i øvrigt sket for længst. På nuværende tidspunkt er Brandkassen derfor fuldstændig at sammenligne med et hvilket som helst andet selskab, der skal likvideres.

Efter selskabslovens § 219 træder likvidator i ledelsens sted. Likvidator kan afsættes af generalforsamlingen eller den offentlige myndighed, som har udpeget ham/hende. I nærværende sag er den offentlige interesse ophørt, i og med forsikringernes ophør.

Det fremgår også af bestemmelsen, at regnskab og andre forhold fortsætter uændret. Regnskaberne skal således godkendes på en generalforsamling. Derfor forekommer det i nærværende sag fuldstændig uhørt, at Finanstilsynet kan suspendere vedtægterne.

I henhold til § 224 skal generalforsamlingen godkende likvidationsregnskabet og herunder salær til likvidator. Der er ingen anden myndighed til at godkende likvidatorhonorarer, som således ikke kan afkræves undervejs, medmindre en generalforsamling kan godkende salærerne.

Selskabslovens regler om frivillig likvidation må antages at kunne overføres analogt til den foreliggende situation. Heri ligger altså, at likvidator ikke har det som sin opgave at modsætte sig generalforsamlingens beslutning om fordeling af likvidationsprovenuet - tværtimod.

Også andre af synspunkterne vil kunne overføres til materielretlige forhold.

Det siger sig selv, at forældelse og retlig interesse har en indbyrdes sammenhæng. Et materielretligt forhold har således også betydning for et formelt forhold som den manglende interesse først og fremmest må siges at være. Sagsanlægget tilsigter at opnå en dom, som betyder, at handlinger foretaget i sidste halvår af 2010 er ugyldige. ...

Ligeledes gøres det gældende, at der foreligger passivitet. Mener retten ikke, at forholdet direkte er omhandlet af en forældelsesregel, fører en passivitetsregel præcis til det samme. Passivitet må antages at indtræde senest 1 år efter de begivenheder, der søges angrebet.

Både forældelse og passivitet skal sammenholdes med passivitetsreglerne i hhv. selskabsloven og lov om finansiel virksomhed, §§ 109/289. Der henvises i øvrigt til det tidligere anførte.

Det gøres endvidere gældende, at der hverken foreligger ugyldighed eller proforma. Dette spørgsmål kan som udgangspunkt siges at være den materi-

elretlige kerne, men det betvivles, at retssagen vil komme så langt. Hvis det måtte være tilfældet og for at underbygge de forudgående anbringender, skal der dog gives nogle kommentarer til forsikringsproduktet tillægfsforsikring. Det fremgår af sagens bilag, hvad forsikringen går ud på. Der er typisk tale om et tillæg til en allerede eksisterende indboforsikring.

Tillægfsforsikringen finder anvendelse som en overbygning til en eksisterende forsikring. Forsikringen vil derfor medføre udbetaling,

- hvis en begrænset forsikring er brugt op i andet forsikringsselskab,
- hvis der bliver tale om fordeling af forsikringsansvaret mellem to selskaber og
- til dækning af en lavere selvrisko end den typiske selvrisko på en normal indboforsikring.
- Derudover er der en selvstændig forsikring af smykker, guld, sølv m.v. og frimærker.

Hvor sjældent forsikringen vil komme til anvendelse er uden betydning. Det afgørende er, at der er en forsikringsdækning. Den er i øvrigt rent faktisk kommet til udbetaling. Et forhold som likvidatorerne er bekendt med. Medmindre dette bestrides, må retten lægge til grund det faktum, at forsikringsarten rent faktisk er kommet til udbetaling.

Der er ikke noget proforma over forsikringen. Den er et faktisk produkt og har i øvrigt også været en handelsvare. Der henvises til bilag F, aftale mellem Forsikringsselskabet Brandkassen G/S og Lokal Forsikring G/S om bl.a. de små indboforsikringer, jf. pkt. 2b og pkt. 5, hvori angives, at prisen er 65% af den årlige præmie. Overdragelsen af forsikringerne blev ikke gennemført, fordi Finanstilsynet syltede sagen.

Sagsøgers hovedsynspunkt - velsagtens eneste synspunkt? - synes at være, at tillægfsforsikringerne (tillige) skabte nogle yderligere stemmeberettigede forud for delegeretvalget i februar 2011. Det kan være tilfældet, men det kan også være, at det ikke er tilfældet. Medmindre sagsøger kan bevise, at der i forbindelse med tegning af tillægfsforsikringerne blev oprettet en håndfæstning/stemmeretsaftale, er synspunktet uden juridisk værdi.

Fra sagsøgers side ønsker man formentlig at belyse spørgsmålet om, hvor langt man kan gå for at samle stemmer. Især i forbindelse med valg har diskussionen typisk været, hvilke udtalelser man som eksempelvis politikere kunne tillade sig at komme med. Derudover har diskussionen været, hvorvidt man kunne give gaver til vælgerne. Sagsøgerne har forsøgt at få sagen strafretligt belyst efter straffelovens § 304 som en form for "stemmefiskeri", men forsøget fik en krank skæbne. SØIK måtte frafalde alle sigtelser. Det er svært at se, hvordan man i så fald skulle kunne komme igennem en sag rent civilretligt. Dette gælder så meget desto mere, da man tilsyneladende alene ønsker at afhøre de sagsøgte eller i det mindste ønsker at få lagt deres forklaringer afgivet over for SØIK til grund. Om dette henvises også til de sidste

afsnit i nærværende påstandsdokument.

Selv i den teoretiske situation at de sagsøgte har betalt kr. 100 i årspræmie for at få lov til at stemme på nogle bestemte personer, som delegerede i februar 2011, er det svært at se, at noget sådant skulle gøre forsikringen som sådan ugyldig. Det er endnu sværere at se, at forsikringsselskabet (sagsøger) kan påberåbe sig forholdet. Situationen ville straks have været en anden, hvis tredjemand havde anlagt sagen.

Sagsøgeren påstår, at der var en konflikt i december 2013. Man må antage, at der så har været et mindretal og et flertal (for likvidationen eller noget andet) og dette mindretal har følt sig forbigået med delegeretvalget i februar 2011. Dette mindretal – om det overhovedet har eksisteret - kunne måske i sin tid have anlagt retssag, men søgsmålskompetencen ligger da slet ikke hos forsikringsselskabet ved dets retsmæssige valgte likvidator og uretmæssige valgte likvidator.

Ugyldighed medfører som udgangspunkt, at hver part tilbageleverer ydelser i en gensidig bebyrdende aftale. En påstand om ugyldighed af en forsikringspolice skal derfor formuleres således, at kravet stilles mod tilbagebetaling af erlagt modydelse, hvilket vil sige forsikringspræmier. Da dette ikke er sket, påstås der også af den grund frifindelse.

...”

Rettens begrundelse og afgørelse

Afvisning

På Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' generalforsamling den 6. december 2013 blev advokat H valgt som likvidator, og advokat Q blev efterfølgende udpeget af Finanstilsynet som medlikvidator. Begge likvidatorer blev efterfølgende registreret i Erhvervsstyrelsen.

Begge likvidatorer har forklaret, at de i fællesskab har anlagt retssagerne, og beslutningen om sagsanlæggene er derfor truffet formelt korrekt.

Likvidatorerne træder i ledelsens sted og har ret og pligt til at få afklaret, hvilke forsikringstagere, der kan udøve medlemsrettigheder i selskabet, herunder stemme ved afholdelse af valg til selskabets delegeretforsamling. Likvidatorerne har derfor søgsmålskompetence.

Efter Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitets efterforskning havde likvidatorerne ved sagsanlægget en begrundet formodning om, at der kunne have fundet uregelmæssigheder sted i forbindelse med valget den 15. februar 2011, herunder navnlig i forhold til selskabets tegning af 120 tillægsforsikringer i perioden op til valget og gyldigheden af disse tillægsforsikringer.

Efter Finanstilsynets afgørelser af 1. april og 2. november 2015 og forklaringerne fra likvidatorerne lægges det endvidere til grund, at Finanstilsynet, når der er truffet en afgørelse i denne sag, vil ophæve suspensionen af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidations vedtægter, hvorefter der skal afholdes valg til delegeretforsamling og efterfølgende generalforsamling med henblik på at afgøre, hvad der skal ske med selskabet – skal det likvideres, omdannes eller fortsætte som forsikringsselskab. Sagsøgerne har derfor retlig interesse i at få fastslået, hvem der har stemmeret ved kommende valg.

Retten tager derfor ikke påstanden om afvisning til følge.

Ugyldighed

Det følger af selskabslovens § 127, stk. 1, 1. pkt., at medlemmerne af kapital-selskabets ledelse ikke må disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapital-selskabers bekostning.

Efter lov om finansiel virksomhed § 111 skal medlemmer af gensidige forsikringsselskaber endvidere have ret til at deltage i de beslutninger, der skal træffes for selskabet på en generalforsamling. Det kan dog efter bestemmelsens stk. 2 bestemmes, at beslutningskompetencen skal tilkomme en delegeretforsamling, men de delegerede skal være valgt af medlemmerne. Det er en naturlig forudsætning for bestemmelsen, at ethvert medlem skal have den andel af stemmerne, som vedtægterne foreskriver, og at ingen får hverken en mindre eller en større andel i stemmeafgivningen, end medlemmet efter vedtægterne er berettiget til.

Det forhold, at en handling ikke forfølges strafferetligt, har ikke den afledede konsekvens, at et ulovligt forhold dermed bliver civilretligt gyldigt, eller at der på anden måde kan støttes ret på et ulovligt forhold.

Den 8. november 2010 sendte Finanstilsynets et udkast til afgørelse om afholdelse af valg i høring hos Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, og den 16. november 2010 besluttede selskabet bestyrelse at efterkomme Finanstilsynets påbud om afholdelse af valg til delegeretforsamling.

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' ledelse bestod på det tidspunkt af direktør C og bestyrelsesformand B samt bestyrelsesmedlemmerne E, O, D og G (som 1. suppleant).

Efter forklaringerne fra likvidator advokat H, A, U og V lægger retten til grund, at der op til valget den 15. februar 2011 ikke var enighed om ledelsen og driften af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, og at forsikringstagerne var delt op i to fløje, hvoraf

den ene fløj bestod af den siddende ledelse med bestyrelsesformand B i spidsen, mens den anden fløj under valget blev repræsenteret af advokat J.

I perioden op til valget tegnede Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' ledelse tillægsindboforsikringer med en forsikringssum på 100.000 kr. til en præmie på 100 kr. med 120 nye forsikringstagere. Tillægsforsikringerne blev navnlig formidlet af M, der i perioden efter afskedigelsen af selskabets tidligere direktør A havde fungeret som direktør, men som ikke var godkendt af Finanstilsynet. Derudover blev tillægsforsikringerne formidlet af bestyrelsesformand B og bestyrelsesmedlem E og til dels også af G samt S2 og S41, hvoraf de to sidstnævnte ikke var medlemmer af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, men som begge tegnede en tillægsforsikring.

Efter forklaringerne kan det også lægges til grund, at de 120 forsikringstagere i altovervejende grad var familie eller venner til bestyrelsesformand B, bestyrelsesmedlem E, 1. suppleant G, M, S2 og S41, der alle stillede op til valget som delegeret.

Det er omtvistet, hvornår tillægsforsikringsaftalerne blev indgået, men det kan i hvert fald lægges til grund, at forsikringspolicerne blev udstedt i perioden fra den 16. november til 30. december 2010 med ikrafttræden fra den 14. oktober til den 30. december 2010.

Hverken direktør C, bestyrelsesformand B eller M har afgivet forklaring under sagen, herunder om formålet med tegningen af tillægsforsikringerne og hvornår tillægsforsikringerne blev tilbudt de sagsøgte.

A var fra 1991 til 2009 direktør i selskabet og den formelle ledelse af selskabet. Han var den, der tegnede forsikringer i den periode. Han har derfor haft indgående kendskab til selskabets forhold og hvilke forsikringer, der blev tegnet. A har forklaret, at der ved hans tiltræden var flere små forsikringer med en årlig præmie på mellem 80 og 140 kr. Disse forsikringer blev enten omtegnet til større forsikringer eller opsagt. Derimod fik V og U på et tidspunkt adgang til at tegne nogle små forsikringer alene med det formål, at de to kunne fortsætte som delegerede - ikke for at opfylde et egentligt forsikringsbehov og heller ikke for at give selskabet en fortjeneste. Tegning af forsikringer alene for at skaffe en person stemmeret og valgbarhed har dermed været i ledelsens tanker i hvert fald fra begyndelsen af dette årtusinde.

A har endvidere forklaret, at tillægsforsikringer ikke var en forsikringstype, der nogen sinde blev tilbudt, mens han havde med Brandkassen at

gøre. Der er heller ikke ført dokumentbevis for, at der tidligere har været tegnet tillægsforsikringer. S1 har forklaret, at hun ikke var en del af selskabets ledelse og alene havde en funktion som sekretær med renskrivning af referater og lignende. Hendes forklaring om, at der også tidligere havde været tegnet tillægsforsikringer, tillægges derfor ikke betydning.

Efter S1's forklaring lægges det til grund, at det var hende, der lavede forsikringsbegæringsblanketten ud fra en skabelon fra Lokal Forsikring, og det var noget, hun "klippede og klistrede" sammen. Det lægges derfor til grund, at selskabet ikke tidligere havde haft en sådan blanket.

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' tegning af 120 tillægsforsikringer indbragte alene selskabet en årlig præmieindtægt på 12.000 kr. På baggrund af forklaringerne lægges det til grund, at ingen af de sagsøgte forsikringstager efterfølgende blev kontaktet af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S med henblik på tegning af yderligere forsikringer i selskabet. Flere af de sagsøgte delte husstand, men tegnede alligevel hver sin tillægsforsikring, selvom tillægsforsikringen dækkede hele husstanden samtidig med, at tillægsforsikringen efter sin art og indhold var et tillæg til en eksisterende indboforsikring i et andet forsikringsselskab, uden dem, der tegnede tillægsforsikringerne, havde gjort sig klart, hvad de i forvejen var dækket for. Det er heller ikke godtgjort, at der er dækket skader omfattet af en af disse tillægsforsikringer.

Derfor er det ubetænkeligt at lægge til grund, at tillægsforsikringerne ikke kunne opfylde noget reelt forsikringsbehov for nogen forsikringstager. På samme måde er det sikkert, at tillægsforsikringerne henset til de timer, der skulle bruges til at tegne, oprette og administrere dem, ikke var forretningsmæssigt begrundet for selskabet.

Efter advokat H's protokollat om valget den 15. februar 2011 var der 245 stemmeberettigede. Det omfattede de 120 tillægsforsikringer. 207 stemte til valget. Advokat J stemte i henhold til fuldmagt for 70 forsikringstager og repræsenterede således - inden tegningen af de 120 nye forsikringstager - flertallet af forsikringstager i selskabet.

Alle de stemmesedler, advokat H har set, var påført 15 krydser bortset fra en, hvor der var 14 krydser. Nogle sagsøgte har forklaret, at de ikke husker, hvor mange krydser de satte, men at de stemte på nogle, de kendte, og at de ikke kendte 15 opstillede. De sagsøgte S11, S31, S33, S47 og W har forklaret, at de var sikre på, at de havde sat færre end 14 krydser. Efter forklaringen fra AP viste de kriminaltekniske undersøgelser, at anmodninger om stemmesedler og flere stemmesedler havde ligget oven på hinanden, da krydserne blev sat.

Det er herefter bevist, at der blev snydt ved stemmeafgivningen til valget den 15. februar 2011. Snyderiet har haft et sådant omfang, at det har haft betyd-

ning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede.

Efter valget til delegeretforsamling den 15. februar 2011 og den efterfølgende afholdelse af generalforsamling den 10. marts 2011 blev B valgt som bestyrelsesformand, og G, E, M og O blev valgt som øvrige medlemmer af bestyrelsen. S2 og K blev valgt som 1. og 2. suppleant.

De 120 tillægfsforsikringer sikrede på den måde den siddende ledelse flertallet i delegeretforsamlingen, og de øvrige forsikringstagere blev derved frataget deres ret til på demokratisk vis at være med til at bestemme, hvem der skulle være delegerede og bestyrelse i selskabet.

Under disse omstændigheder har sagsøgeren godtgjort, at tegningen af 120 tillægfsforsikringer ikke var sagligt eller på anden måde forretningsmæssigt begrundet i hverken selskabets eller de sagsøgte forhold, men at tegningen af tillægfsforsikringerne alene skete henblik på at påvirke resultatet af valget til delegeretforsamling for på den måde at bevare kontrollen over selskabets formue.

Ledelsens tegning af de 120 tillægfsforsikringer havde afgørende betydning for valget til delegeretforsamling den 15. februar 2011 og de efterfølgende beslutninger om at træde i likvidation samt udlodning af selskabets betydelige formue til en erhvervsdrivende fond, der var oprettet til dette formål. Denne disposition var åbenbart egnet til at skaffe visse forsikringsmedlemmer eller andre en utilbørlig fordel på bekostning af de øvrige forsikringsmedlemmer, jf. lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 1, jf. selskabslovens § 127, stk. 1, 1. pkt. Ledelsens beslutninger om at tegne tillægfsforsikringerne – og dermed tillægfsforsikringsaftalerne – er derfor ugyldige.

Den omstændighed, at de sagsøgte har forklaret, at de var i god tro ved tegningen af tillægfsforsikringerne og ikke har været bekendt med den reelle begrundelse for tegningen af tillægfsforsikringen, kan under de anførte omstændigheder ikke føre til et andet resultat. Forsikringstagernes eventuelt manglende indsigt i, hvad der foregik, gør således hverken forsikringerne lovlige eller gyldige.

Derfor tages sagsøgerens principale påstand til følge.

Herefter er det ikke nødvendigt, at retten forholder sig til, om tillægfsforsikringsaftalerne også kan tilsidesættes ud fra et proforma-synspunkt.

Sagsomkostninger

Sagsøgeren har vundet sagerne og skal derfor tilkendes sagsomkostninger.

Sagerne er anlagt som 8 sager med et forskelligt antal sagsøgte, men er behandlet sammen.

Der er betalt retsafgift med 500 kr. i hver sag. Retten lægger derfor ved fastsættelsen af sagsomkostningerne til grund, at sagerne har haft en økonomisk værdi på ikke over 50.000 kr.

Sagsøgeren har udover retsafgift haft udgifter til vidner og egen advokat. Sagsøgeren har ikke fradragsret for moms af advokatsalæret.

Under henvisning til, at der har været en betydelig skriftveksling, tvister under forberedelsen og såvel forberedende telefonmøder som et fysisk forberedende møde, der varede ½ retsdag, og der derefter har været afsat og anvendt 11 retsdage, fastsættes sagsomkostningerne til 624.750 kr., heraf 500 kr. til dækning af retsafgift, 28.755,91 kr. til dækning af vidnegodtgørelse og resten til dækning af advokatbistand. Retten har ved fastsættelsen af sagsomkostningerne lagt vægt på, at sagen kunne have været anlagt som én sag.

Efter retsplejelovens § 317 er udgangspunktet, at procesfæller hæfter solidarisk for sagsomkostninger. Da der er tale om 8 sager, der er behandlet sammen, og ikke én sag mod alle sagsøgte, er det ikke alle sagsøgte, der er procesfæller. En afgørelse i hver sag for sig ville påføre de sagsøgte forskellige sagsomkostningsbeløb, uden det var begrundet i andet end sagsøgerens opdeling af sagerne. Omstændighederne taler derfor for, at sagsomkostningsansvaret opdeles således, at ingen hæfter solidarisk, men således at hver sagsøgt pålægges at betale en forholdsmæssig andel af sagsomkostningerne, svarende til 12.750 kr.

Thi kendes for ret:

S1 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr.

X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S10 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S11 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S12 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S13 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S14 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S20 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S21 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S22 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S23 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S24 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S25, skal anerkende, at den mellem hende og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med
police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S26 skal anerkende, at den mellem hende og Forsik-
ringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale
med police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S27 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selska-
bet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police
nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S28 skal anerkende, at den mellem hende og Forsik-
ringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale
med police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S15 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selska-
bet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police
nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S16 skal anerkende, at den mellem hende og For-
sikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaf-
tale med police nr. X er ugyldig.
Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S17 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med
police nr. X er ugyldig.
Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S18 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med
police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S19 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med
police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S41 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringssels-
kabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med poli-
ce nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S42 skal anerkende, at den mellem hende og For-
sikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaf-
tale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S43 skal anerkende, at den mellem hende og For-
sikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaf-
tale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S44 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet
Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr.
X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S45 skal anerkende, at den mellem hende og For-
sikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaf-
tale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S46 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med
police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S47 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikrings-
selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med

police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S48 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S49 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S29 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S30 skal anerkende, at den mellem hende og For-sikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaf-tale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S31 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med poli-ce nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S32 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S33 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med poli-ce nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S34 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikrings-selskabet

Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S35 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation

S36 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S37 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S38 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S39 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S40 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S2 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikrings-selskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S3 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S4 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S5 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S6 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S7 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S8 skal anerkende, at den mellem hende og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr. X er ugyldig.

Hun skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

S9 skal anerkende, at den mellem ham og Forsikringsselskabet Brandkassen G/S (nu i likvidation) indgåede forsikringsaftale med police nr.

X er ugyldig.

Han skal inden 14 dage betale 12.750 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation.

Jens Nørtved
sen

Mogens Pedersen

Jakob Groth-Christensen

/sea

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Roskilde, den 14. juni 2017.

Søren E. Andersen, kontorfuldmægtig